

Platná znění příslušných částí zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje postupy justičních, ústředních a jiných orgánů v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních (dále jen „mezinárodní justiční spolupráce“) a postavení některých subjektů působících v této oblasti a ~~zapracovává~~, **zapracovává** příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie⁵³⁾.

---

¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotýčná osoba nezúčastnila osobně.

Rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti.

Rozhodnutí Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy.

Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech.

~~Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.~~

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

⁵³⁾ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV.**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) justičním orgánem soud, státní zastupitelství anebo evropský pověřený žalobce, evropský žalobce nebo evropský nejvyšší žalobce v rozsahu jejich působnosti stanovené ~~přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím~~ **nařízením Rady (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem** zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce,
- b) ústředním orgánem Ministerstvo spravedlnosti (dále jen "ministerstvo") a Nejvyšší státní zastupitelství,
- c) cizozemským orgánem justiční nebo jiný orgán cizího státu, který je podle mezinárodní smlouvy nebo právního řádu cizího státu příslušný k mezinárodní justiční spolupráci,
- d) mezinárodní smlouvou vyhlášená mezinárodní smlouva, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas a kterou je Česká republika vázána, jakož i mezinárodní smlouva mezi Evropskou unií a jedním nebo více cizími státy vyhlášená v Úředním věstníku Evropské unie, k jejímuž uzavření dal souhlas Evropský parlament a kterou je Česká republika vázána,
- e) žádostí o mezinárodní justiční spolupráci i jiný podnět k mezinárodní justiční spolupráci,
- f) zárukou vzájemnosti
  1. ujištění ministra spravedlnosti, že bude vyhověno obdobné žádosti cizího státu podané za obdobných okolností,
  2. ujištění příslušného cizozemského orgánu, že bude vyhověno obdobné žádosti České republiky podané za obdobných okolností, nebo
  3. prohlášení ministra spravedlnosti o vzájemnosti ze strany cizího státu.

§ 4

Záruka vzájemnosti

(1) Není-li mezinárodní justiční spolupráce mezi Českou republikou a cizím státem upravena mezinárodní smlouvou, vyhoví justiční orgán žádosti cizozemského orgánu

o mezinárodní justiční spolupráci pouze tehdy, poskytne-li cizí stát ujištění o vzájemnosti, které ministr spravedlnosti přijme, nebo pokud cizí stát dříve přijal ujištění o vzájemnosti ze strany České republiky v obdobném případě. Vyžádání ujištění o vzájemnosti od cizího státu zajistí ministerstvo.

(2) Podmiňuje-li cizí stát vyhovění žádosti o mezinárodní justiční spolupráci ujištěním o vzájemnosti, poskytne je ministr spravedlnosti po zvážení všech rozhodných skutečností; v přípravném řízení tak činí na návrh Nejvyššího státního zastupitelství.

(3) Ujištění o vzájemnosti může ministr spravedlnosti přijmout nebo poskytnout pouze po ~~dohodě s Ministerstvem~~ **vyjádření Ministerstva** zahraničních věcí a v případě, že se takové ujištění týká i druhu mezinárodní justiční spolupráce, pro který je ústředním orgánem Nejvyšší státního zastupitelství, rovněž po dohodě s Nejvyšším státním zastupitelstvím.

(4) Ministr spravedlnosti může udělit souhlas s doručováním písemností adresátům v České republice cizozemskými orgány přímo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb pouze, pokud cizozemský orgán zaručí vzájemnost, a to po ~~dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí a~~ **vyjádření Ministerstva zahraničních věcí a po dohodě s** Nejvyšším státním zastupitelstvím. Na základě ~~takového souhlasu~~ **takového vyjádření a dohody** vydá ministr spravedlnosti prohlášení o vzájemnosti, ve kterém se uvede rozsah souhlasu a podmínky, za kterých byl udělen, zejména že doručované písemnosti nesmí obsahovat pohružku donucením.

(5) Pokud v obdobném případě již byla dříve přijata záruka vzájemnosti ze strany cizího státu a nejsou-li pochybnosti o jejím dodržování, není další záruky vzájemnosti zapotřebí.

(6) Pro postupy uvedené v části páté se odstavce 1 až 5 neuzijí, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 10

Přebírání a předávání osob a věcí

(1) Osobu předávanou v rámci mezinárodní justiční spolupráce do České republiky z cizího státu převezme od cizozemského orgánu Policie České republiky a předá ji zařízení pro výkon ochranného opatření nebo nejbližší vazební věznici, pokud tento zákon nestanoví jinak. O umístění této osoby do takového zařízení nebo věznice informuje věznice nebo zařízení bez odkladu příslušný soud a státního zástupce, který vykonává ve věznici nebo zařízení dozor, a je-li osoba umístěna do věznice nebo zařízení ve stadiu přípravného řízení podle trestního řádu, také státního zástupce, který vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. V souvislosti s převzetím této osoby se převezmou od cizozemského orgánu také věci náležející této osobě a věci, včetně listin, související s úkonem mezinárodní justiční spolupráce, pro který je osoba přebírána, je-li to možné; jinak se postupuje podle odstavce 3.

(2) Osobu předávanou do cizího státu převezme Policie České republiky od věznice nebo zařízení pro výkon ochranného opatření a předá ji cizozemskému orgánu. V souvislosti s předáním této osoby předá Policie České republiky cizozemskému orgánu i věci náležející této osobě a věci, včetně listin, související s úkonem mezinárodní justiční spolupráce, pro který je osoba předávána.

(3) Policie České republiky předá cizozemskému orgánu nebo od něj převezme věc související s úkonem mezinárodní justiční spolupráce, pokud ji není možné nebo vhodné zaslat prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo předat jiným způsobem. Policie České

republiky obdobně zajistí průvoz věci přes území České republiky, včetně jejího převzetí a předání cizozemskému orgánu.

(4) Má-li být z cizího státu vyhoštěna nebo jinak předána podle právního řádu tohoto státu osoba, na kterou byl soudem vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo ohledně níž byly učiněny soudem úkony směřující k jejímu dodání do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, a cizí stát je ochoten tuto osobu předat do České republiky, aniž by rozhodl o jejím vydání, postupuje se při převzetí takové osoby přiměřeně podle § 83 odst. 1 ~~věty první a třetí~~, anebo může Policie České republiky cizímu státu, ~~jehož orgány takovou osobu na území České republiky předaly, uhradit náklady spojené s jejím předáním~~ **uhradit náklady spojené s předáním takové osoby, pokud ji orgány tohoto cizího státu předaly do České republiky nebo se o to pokusily, avšak předání takové osoby bránily okolnosti tímto cizím státem neovlivnitelné.** Pro tyto účely může justiční nebo ústřední orgán poskytovat ~~cizozemskému orgánu~~ **orgánům cizího státu** nezbytné informace, včetně osobních údajů a překladů písemností.

(5) Osoba, která se podle tohoto zákona předává ~~cizozemskému orgánu~~ **do cizího státu** nebo která se ~~od cizozemského orgánu~~ **z cizího státu** přebírá, nemusí být pro účely překročení státní hranice vybavena cestovním dokladem.

§ 11

Náklady mezinárodní justiční spolupráce

(1) Náklady vzniklé orgánům České republiky při provádění úkonů mezinárodní justiční spolupráce nese Česká republika.

(2) Pokud mezinárodní smlouva umožňuje úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 nebo jejich části cizím státem, nebo je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, ~~předloží justiční orgán ministerstvu vyčíslení těchto nákladů a jejich odůvodnění, jakož i další potřebné údaje za účelem uplatnění jejich úhrady u cizího státu. Ministerstvo na základě vyčíslení~~ **justiční orgán, který vyřídil žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,** požádá cizí stát o úhradu vzniklých nákladů, s výjimkou případů, kdy uplatnění jejich úhrady považuje za neúčelné nebo z jiných důvodů nevhodné.

(3) Náklady vzniklé cizímu státu na základě žádosti justičního orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, jejichž úhradu cizí stát uplatnil v souladu s mezinárodní smlouvou nebo i bez takové mezinárodní smlouvy, je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, uhradí Česká republika. Náklady, které vznikly cizímu státu při průvozu osoby nebo věci jeho územím z jiného státu do České republiky na základě žádosti justičního orgánu, jejichž úhradu tento stát žádá, uhradí Česká republika. Úhradu nákladů provede ~~ministerstvo~~ **justiční orgán, který podal žádost o mezinárodní justiční spolupráci, nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá.**

(4) Ustanoveními odstavců 1 až 3 není dotčeno oprávnění požadovat úhradu nákladů po odsouzeném; v takovém případě se při správě placení nákladů postupuje podle daňového řádu.

§ 11a

(1) Česká republika může s cizím státem uzavřít dohodu o sdílení majetku, který byl získán výkonem uložené trestní sankce v trestním řízení vedeném v České republice, pokud je zaručena vzájemnost a stát, s nímž je dohoda sjednávána, poskytl České republice pro dané trestní řízení významnou justiční spolupráci, která přispěla k dosažení jeho účelu.

(2) Pokud byl majetek získán výkonem ~~majetkové trestní sankce, která spadá do působnosti sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle~~ zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí ~~uložených v trestním řízení (dále jen „majetková trestní sankce“)~~, lze uzavřít dohodu ohledně peněžních prostředků získaných z takové majetkové trestní sankce, nebo jejich zbylé části, poté, co jsou odvedeny do státního rozpočtu.

(3) K uzavření dohody podle odstavce 1 je příslušné Ministerstvo financí. Návrh na uzavření takové dohody může Ministerstvu financí podat soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, nebo ministerstvo. Soud nebo ministerstvo poskytne Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(4) Při uzavírání dohody podle odstavce 1 se přihlédnou zejména k povaze trestného činu, povaze majetku a místu, kde se majetek nachází, rozsahu a významu spolupráce poskytnuté cizím státem pro účely trestního řízení vedeného v České republice, zárukám vzájemnosti, mezinárodním souvislostem a vztahům České republiky s konkrétním cizím státem.

(5) Sdílený majetek předává do cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky.

§ 12

Překlady

(1) Justiční orgán zajistí překlad žádosti o mezinárodní justiční spolupráci a jejích příloh do cizího jazyka.

(2) Překlad rozhodnutí nebo jiné písemnosti zaslané z cizího státu na základě žádosti orgánu České republiky o mezinárodní justiční spolupráci do českého jazyka zajistí orgán, který jej potřebuje pro svůj postup v trestním řízení.

~~(3) Neobdrží-li orgán České republiky žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci a její přílohy v českém jazyce nebo s překladem do českého jazyka, takový překlad si vyžádá od cizího státu. Nelze-li jej vyžádat, zajistí překlad orgán, který jej potřebuje pro svůj postup podle tohoto zákona.~~

(3) Neobdrží-li orgán České republiky žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci a její přílohy v českém jazyce nebo s překladem do českého jazyka, takový překlad si vyžádá od cizího státu, nestanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo není-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů. Nezašle-li cizí stát překlad ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, orgán České republiky žádost odmítne. Na tyto následky musí být cizí stát upozorněn.

(4) Stanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů, zajistí překlad orgán České republiky, který jej potřebuje pro svůj postup podle tohoto zákona.

§ 14

Nutná obhajoba

(1) Obhájce musí mít vždy osoba,

- a) vůči níž se vede řízení o vydání do cizího státu,
- b) vůči níž se vede řízení o předání z České republiky podle ustanovení části páté hlavy II dílů 3 a 4 nebo o předání mezinárodnímu soudnímu orgánu uvedenému v § 145 odst. 1 písm. b) nebo c),
- c) vůči níž se vede řízení o rozšíření vydání,
- d) vůči níž se vede řízení o rozšíření předání, nebo
- e) má-li se vyjádřit k tomu, zda se vzdává práva na uplatnění zásady speciality v řízení po vydání z cizího státu nebo po předání podle ustanovení části páté hlavy II.

(2) Obhájce musí mít vždy také osoba, vůči níž se vede řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí, rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) **členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) jiného, než je Česká republika**, nebo rozhodnutí mezinárodního soudního orgánu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) nebo c),

- a) kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody,
- b) je-li ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- c) je-li omezena ve svéprávnosti,
- d) jde-li o mladistvého, nebo
- e) považuje-li to soud za nutné zejména proto, že vzhledem k tělesným nebo duševním vadám této osoby má pochybnosti o její způsobilosti náležitě se hájit.

§ 15

(1) Ustanovení tohoto dílu se nevztahují na předávání osobních údajů s Evropským policejním úřadem, ~~Evropskou jednotkou pro justiční spolupráci zřízenou právním Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech zřízenou přímo použitelným předpisem Evropské unie²⁾~~ (dále jen „Eurojust“) nebo prostřednictvím informačního systému vytvořeného členskými státy, které se na základě schengenských předpisů účastní schengenské spolupráce, a přidruženými státy (dále jen „Schengenský informační systém“). Tento díl se nevztahuje na předávání osobních údajů na základě mezinárodních smluv.

(2) Není-li pro jiný členský stát závazný právní předpis Evropské unie upravující ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů⁵²⁾, použijí se vůči němu § 18 a 19.

(3) Hovoří-li se v této hlavě o předání osobních údajů, rozumí se tím jejich předání nebo zpřístupnění.

---

²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727.

§ 21

Národní člen

(1) Českou republiku v Eurojustu zastupuje národní člen Eurojustu (dále jen „národní člen“). Národní člen je dočasně přidělen k Eurojustu.

(2) Národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti z řad státních zástupců přidělených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh nejvyššího státního zástupce jej odvolává.

~~(3) Délka funkčního období národního člena je 4 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně. Byl-li národní člen zvolen prezidentem nebo viceprezidentem Eurojustu a zbývající část jeho funkčního období národního člena je kratší než doba, na kterou byl zvolen, prodlužuje se funkční období národního člena tak, že skončí současně s ukončením výkonu funkce prezidenta nebo viceprezidenta Eurojustu.~~

~~(4) O odvolání národního člena z jeho funkce před skončením stanoveného funkčního období a o jeho důvodech ministr spravedlnosti předem informuje Radu Evropské unie.~~

§ 22

Zástupce a asistent národního člena

(1) Na plnění povinností a výkonu pravomocí národního člena se podílí zástupce a popřípadě i asistent národního člena.

(2) Zástupce národního člena plní jeho úkoly a vykonává jeho pravomoci v době jeho nepřítomnosti, jinak je oprávněn jednat jménem národního člena v rozsahu jím uděleného pověření. Zástupce národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti z řad státních zástupců přidělených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh nejvyššího státního zástupce jej odvolává. ~~Délka funkčního období zástupce národního člena je 4 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně.~~ Zástupce národního člena je dočasně přidělen k Eurojustu.

(3) Asistent národního člena jej může zastupovat v době jeho nepřítomnosti nebo jednat jeho jménem pouze v případě, že je státním zástupcem nebo soudcem, a na základě pověření uděleného národním členem. Asistenta národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh národního člena ministr spravedlnosti z řad soudců nebo zaměstnanců soudu, státních zástupců nebo jiných zaměstnanců státního zastupitelství, nebo zaměstnanců ministerstva, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh národního člena jej odvolává. ~~Délka funkčního období asistenta národního člena je 4 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně.~~ **Funkční období asistenta národního člena trvá 5 let a lze ho jednou opakovat.**

§ 25

Národní korespondent zpravodaj

(1) Národní korespondent zpravodaj poskytuje národnímu členovi informace potřebné pro výkon jeho činnosti v Eurojustu a vyměňuje si s ním důležité poznatky v oblasti, pro kterou byl jmenován.

(2) Národního korespondenta zpravodaje pro Eurojust, národního korespondenta zpravodaje pro terorismus a případně pro jiné oblasti jmenuje s jejich souhlasem a na návrh národního člena

- a) ministr spravedlnosti z řad soudců nebo zaměstnanců ministerstva,
- b) nejvyšší státní zástupce z řad státních zástupců,
- c) policejní prezident z řad příslušníků Policie České republiky.

(3) Ten, kdo jmenuje národního korespondenta zpravodaje podle odstavce 2, jej na návrh národního člena také odvolává.

(4) Rozsah přístupu národního zpravodaje do rejstříku podle čl. 25 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 stanoví nejvyšší státní zástupce.

§ 26

Společný kontrolní orgán Eurojustu

~~Soudce do seznamu soudců, kteří mohou zasedat ve společném kontrolním orgánu Eurojustu jako členové nebo jako soudci ad hoc, jmenuje s jeho souhlasem na návrh předsedy Nejvyššího soudu ministr spravedlnosti z řad soudců Nejvyššího soudu a na návrh předsedy Nejvyššího soudu jej odvolává. Délka jeho funkčního období je 3 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně.~~

§ 27

Národní koordinační systém Eurojustu

~~(1) Národní koordinační systém Eurojustu je na území České republiky tvořen~~

- ~~a) národními korespondenty zpravodaji,~~
- ~~b) až 3 osobami, které jsou kontaktními body Evropské justiční sítě³⁾ a které byly se svým souhlasem určeny členy Národního koordinačního systému Eurojustu národním korespondentem zpravodajem pro Evropskou justiční síť,~~
- ~~c) osobami, které jsou členy nebo kontaktními body sítí vytvořených pro účely justiční spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy.~~

~~(2) Národní koordinační systém Eurojustu usnadňuje plnění úkolů Eurojustu v České republice zejména tím, že~~

- ~~a) zajišťuje řádné a včasné poskytování informací Eurojustu,~~
- ~~b) napomáhá při určování případů spadajících do působnosti Eurojustu, nebo případů, ve kterých má Evropská justiční síť poskytnout orgánům činným v trestním řízení potřebnou součinnost,~~

e) poskytuje národnímu členovi součinnost při zjišťování orgánů příslušných k vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci;

d) spolupracuje s Národní jednotkou Evropského policejního úřadu.

~~(3) Za řádné fungování národního koordinačního systému Eurojustu v České republice odpovídá národní korespondent pro Eurojust.~~

~~(4) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) mají a osoby uvedené v odstavci 1 písm. c) mohou mít přístup do elektronického registru spisů Eurojustu⁴⁾.~~

---

⁴⁾ Čl. 16b rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

§ 28

~~(1) Spolupráce mezi Eurojustem a Českou republikou se uskutečňuje prostřednictvím národního člena. V naléhavých případech lze národního člena kontaktovat i prostřednictvím stálé služby Eurojustu⁵⁾.~~

~~(2) Orgány činné v trestním řízení a národní člen se vzájemně stýkají přímo.~~

~~(3) Je-li to třeba pro účely koordinace trestních řízení, zajištění vzájemné informovanosti a spolupráce s jinými státy nebo s Evropskou unií, státní zástupce nebo soud může požádat prostřednictvím národního člena Eurojust o poskytnutí potřebné spolupráce.~~

~~(4) Požádá-li národní člen pro účely plnění svých úkolů orgány činné v trestním řízení o součinnost, poskytnou mu ji bez zbytečného odkladu; stejně tak poskytne národní člen potřebnou součinnost těmto orgánům pro účely trestního řízení.~~

~~(5) Národní člen může informace poskytnuté orgány činnými v trestním řízení předat ostatním národním členům nebo cizozemským orgánům, je-li to potřebné k plnění jejich úkolů.~~

---

⁵⁾ Čl. 5a rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

§ 29

Pravomoci národního člena

(1) Národní člen je pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn

a) nahlížet do spisu vedeného pro účely trestního řízení;

b) žádat o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů;

~~c) získávat údaje z centrální evidence stíhaných osob vedené podle zákona o státním zastupitelství;~~

~~d) získávat informace zpracovávané v policejních evidencích podle zákona o Policii České republiky;~~

~~e) získávat údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody vedené podle zákona o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky;~~

- ~~f) získávat informace z rejstříků věcí vedených soudy a státními zastupitelstvími pro účely trestního řízení,~~
- ~~g) v rámci mezinárodní justiční spolupráce zasílat do členských států a do třetích států, které uzavřely s Eurojustem dohodu o spolupráci, a přijímat z těchto států žádosti a rozhodnutí, případně i jiné související listiny,~~
- ~~h) koordinovat vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci,~~
- ~~i) žádat soud a v přípravném řízení státního zástupce o informace o stavu vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádat je o odstranění průtahů a stanovit státnímu zástupci lhůtu pro vyřízení takové žádosti,~~
- ~~j) účastnit se společného vyšetřovacího týmu.~~

~~(2) V naléhavých případech může národní člen pro účely mezinárodní justiční spolupráce na základě a v mezích písemného pověření státního zástupce vykonávajícího dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení nebo předsedy senátu v řízení před soudem zpracovat nebo doplnit žádost o právní pomoc. Pověření musí v míře nezbytné pro zpracování nebo doplnění žádosti o právní pomoc obsahovat náležitosti uvedené v § 41 odst. 1.~~

(1) Kromě pravomocí stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým byl Eurojust zřízen²⁾, je národní člen pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn

- a) nahlížet do spisu vedeného pro účely trestního řízení,**
- b) žádat o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů,**
- c) získávat údaje z centrální evidence stíhaných osob vedené podle zákona o státním zastupitelství,**
- d) získávat informace zpracovávané v policejních evidencích podle zákona o Policii České republiky,**
- e) získávat údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody vedené podle zákona o Vězeňské službě a justiční strážci České republiky,**
- f) získávat informace z rejstříků věcí vedených soudy a státními zastupitelstvími pro účely trestního řízení a**
- g) žádat soud a v přípravném řízení státního zástupce o informace o stavu vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádat je o odstranění průtahů a stanovit státnímu zástupci lhůtu pro vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci.**

(2) Národní člen může justičnímu orgánu navrhnout, aby podal nebo vyřídil žádost o mezinárodní justiční spolupráci. Justiční orgán takový návrh posoudí bez zbytečného odkladu.

(3) Národní člen Eurojustu je pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn získávat informace ze základních registrů a agendových informačních systémů ve stejném rozsahu a stejným způsobem, jako je získává státní zástupce pro účely trestního řízení.

§ 30

Výměna informací s národním členem

~~(1) Orgány činné v trestním řízení poskytnou národnímu členovi bez zbytečného odkladu informace nezbytné k plnění úkolů Eurojustu; poskytnutí takových informací se považuje za žádost o součinnost Eurojustu pouze, je-li to orgánem činným v trestním řízení výslovně uvedeno. Tyto informace je možné předat ostatním národním členům nebo cizozemským orgánům, je-li to potřebné k plnění jejich úkolů.~~

~~(2) Soud a v přípravném řízení státní zástupce informují národního člena zejména o případech, jež se přímo dotýkají nejméně 3 členských států a nejméně 2 členským státům byly zaslány žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, a~~

~~a) jedná se o skutek, za který lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 5 let nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody a který spočívá v některém z těchto jednání:~~

~~1. obchod s lidmi,~~

~~2. pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie,~~

~~3. nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,~~

~~4. nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,~~

~~5. korupce,~~

~~6. podvod, který postihuje zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,~~

~~7. padělání eura,~~

~~8. legalizace výnosů z trestné činnosti,~~

~~9. útok proti informačnímu systému,~~

~~b) skutková zjištění nasvědčují tomu, že skutek byl spáchán organizovanou zločineckou skupinou, nebo~~

~~c) mohou mít závažný přeshraniční rozměr nebo dopad na úrovni Evropské unie nebo se mohou dotýkat i jiných členských států.~~

~~(3) Soud a v přípravném řízení státní zástupce dále informují národního člena zejména o~~

~~a) vytvoření společného vyšetřovacího týmu a výsledcích jeho činnosti,~~

~~b) případy, kdy jsou proti téže osobě vedena o témže skutku souběžně trestní řízení v České republice a v jednom nebo více jiných členských státech, anebo se lze oprávněně domnívat, že takový případ nastane,~~

~~c) sledovaných zásilkách dotýkajících se nejméně 3 států, z nichž nejméně 2 jsou členskými státy, a~~

~~d) opakovaných odmítnutích nebo obtížích při vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci.~~

~~(4) Informace se národnímu členovi neposkytnou, pokud by tím došlo k ohrožení podstatných národních bezpečnostních zájmů nebo bezpečnosti osob.~~

~~(5) Národní člen bez zbytečného odkladu informuje příslušný orgán činný v trestním řízení o výsledku zpracování jim poskytnutých informací a vyrozumí jej o souvisejících případech, které jsou Eurojustem evidovány.~~

§ 31

Spolupráce s Eurojustem

~~(1) Byl-li příslušný orgán činný v trestním řízení požádán Eurojustem o zahájení trestního řízení v určité věci, převzetí trestního řízení nebo trestního oznámení z jiného členského státu nebo o jejich předání do jiného členského státu, koordinování svého postupu s příslušnými orgány jiného členského státu, vytvoření společného vyšetřovacího týmu nebo o poskytnutí informací nezbytných k plnění jeho úkolů, přičemž jde o případ, kdy Eurojust vykonává svou pravomoc prostřednictvím kolegia Eurojustu, vyřídí takovou žádost bez zbytečného odkladu. Není-li žádost Eurojustu odůvodněna, vyzve jej orgán činný v trestním řízení k neprodlenému doplnění důvodů. Odmítne-li žádosti vyhovět, uvede důvody takového postupu s výjimkou případů, kdy by jejich uvedení ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy nebo bezpečnost osob.~~

~~(2) Jde-li o případ, kdy Eurojust vykonává svou pravomoc prostřednictvím národního člena a požádá orgán činný v trestním řízení o úkony uvedené v odstavci 1 nebo o provedení úkonu v trestním řízení, postupuje se obdobně podle odstavce 1.~~

~~(3) Nelze-li případy uvedené v § 30 odst. 3 písm. b) nebo d) vyřešit dohodou dotčených členských států ani prostřednictvím jejich národních členů, národní člen na základě vyrozumění státního zástupce nebo soudu nebo i bez takového vyrozumění požádá kolegium Eurojustu o stanovisko, které zašle příslušnému státnímu zástupci nebo soudu. Nesouhlasí-li státní zástupce nebo soud se stanoviskem kolegia Eurojustu, bez zbytečného odkladu o tom informuje národního člena s uvedením důvodů takového nesouhlasu; důvody není třeba uvádět v případech, kdy by jejich uvedení ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy nebo bezpečnost osob.~~

§ 32

Ochrana osobních údajů

~~(1) Orgán činný v trestním řízení nebo národní korespondent, který předal Eurojustu osobní údaje, požádá Eurojust o jejich opravu nebo výmaz, zjistí-li, že předané osobní údaje jsou nepřesné.~~

~~(2) Osoba, jejíž osobní údaje jsou zpracovávány Eurojustem, může prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství bezplatně požádat Eurojust o informaci o zpracování svých osobních údajů. Zjistí-li tato osoba nebo se domnívá, že zpracováváné osobní údaje jsou nepřesné s ohledem na účel zpracování nebo jsou zpracovávány v rozporu s právním předpisem Evropské unie²⁾, může prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství požadovat, aby Eurojust odstranil takto vzniklý stav, zejména aby osobní údaje blokoval, provedl jejich opravu, doplnění nebo likvidaci.~~

~~(3) Nejvyšší státní zastupitelství žádosti uvedené v odstavci 2 neprodleně postoupí Eurojustu.~~

~~(4) Nesouhlasí-li osoba uvedená v odstavci 2 se způsobem vyřízení své žádosti, může do 30 dnů od doručení rozhodnutí o takové žádosti předložit věc k přezkoumání společnému kontrolnímu orgánu Eurojustu²⁾.~~

~~(5) Nárok na náhradu škody způsobené Eurojustem uplatňuje osoba, jejíž údaje jsou zpracovávány Eurojustem, ve státě, ve kterém má Eurojust sídlo.~~

§ 34

(1) Úkoly plynoucí ze zapojení České republiky do Evropské justiční sítě³⁾ plní kontaktní body a technický ~~korrespondent~~ **zpravodaj** pro Evropskou justiční síť. Orgány činné v trestním řízení a ministerstvo jsou jim povinny v rámci svých pravomocí za tímto účelem poskytnout součinnost.

(2) Osoby, které jsou kontaktními body Evropské justiční sítě, jmenuje s jejich souhlasem a odvolává ministr spravedlnosti z řad soudců, státních zástupců nebo zaměstnanců ministerstva, přičemž přihlédne k jejich odborným a jazykovým znalostem a zkušenostem. U státních zástupců tak činí na návrh nejvyššího státního zástupce.

(3) Z osob, které jsou kontaktními body, ministr spravedlnosti jmenuje s jeho souhlasem a odvolává národního ~~korrespondenta~~ **zpravodaje** pro Evropskou justiční síť.

§ 45

~~Příslušný orgán činný v trestním řízení může vydat rozhodnutí o úkonech uvedených v § 47 trestního řádu a hlavě čtvrté oddílů čtvrtém až sedmém trestního řádu i v případě, že úkon má být proveden mimo území České republiky a jeho provedení nelze dosáhnout bez tohoto rozhodnutí.~~

§ 45

(1) Má-li být mimo území České republiky proveden úkon uvedený v části první hlavě čtvrté oddílů čtvrtém až sedmém trestního řádu nebo v § 158d trestního řádu, k jehož provedení v České republice je zapotřebí vydat příkaz, povolení nebo usnesení, proti kterému není přípustná stížnost, anebo udělit souhlas, může příslušný justiční orgán vydat takový příkaz, povolení nebo usnesení nebo udělit takový souhlas, nelze-li provedení úkonu dosáhnout bez jeho vydání nebo udělení.

(2) Má-li být mimo území České republiky zajištěna věc nebo majetek a k zajištění věci nebo majetku v České republice je třeba vydat rozhodnutí, proti kterému je přípustná stížnost, justiční orgán vydá takové rozhodnutí vždy. Osobě, již má být zajištěna věc nebo majetek, se rozhodnutí doručí až po provedení zajištění nebo po nevyhovění žádosti o jeho provedení cizozemským orgánem. Obdobně podle věty první postupuje justiční orgán také v případě, že rozhoduje o zrušení zajištění, omezení zajištění nebo povolení provedení úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem anebo o jiném úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem.

§ 46

Žádá-li justiční orgán cizozemský orgán o provedení úkonu právní pomoci a cizozemský orgán považuje náklady spojené s provedením požadovaného úkonu za nepřiměřené jeho účelu nebo z jiných důvodů, ~~na základě žádosti justičního orgánu dohodne ministerstvo~~ **dohodne justiční orgán nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,** s cizozemským orgánem, jak budou tyto náklady uhrazeny, nebo jiné vhodné opatření.

§ 47

(1) Právní pomoc lze cizozemskému orgánu poskytnout pouze, je-li v cizím státu vedeno trestní řízení a pro účely tohoto řízení.

(2) Právní pomoc spočívající v

- a) provedení úkonů podle hlavy čtvrté oddílů čtvrtého a pátého trestního řádu,
- b) zajištění výkonu trestu propadnutí majetku, výkonu peněžitého trestu nebo výkonu zabránění části majetku podle hlavy dvacáté první oddílu pátého a sedmého trestního řádu,
- c) zajištění nároku poškozeného podle hlavy druhé oddílu sedmého trestního řádu,
- d) zadržení a otevření zásilky a její záměně podle hlavy čtvrté oddílu šestého trestního řádu,
- e) sledování zásilky podle § 65,
- f) odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle hlavy čtvrté oddílu sedmého trestního řádu nebo v přeshraničním odposlechu podle § 64,
- g) vyšetření duševního stavu podle § 116 odst. 2 trestního řádu,
- h) použití operativně pátracích prostředků podle § 158b až 158f trestního řádu, ~~nebo~~
- i) skrytém vyšetřování podle § 59 až 61, **nebo**
- j) přeshraničním sledování podle § 63,**

lze cizozemskému orgánu poskytnout pouze v souvislosti s činem, který by byl trestný i podle práva České republiky.

§ 48a

Příslušnost soudu k úkonům v přípravném řízení a k úkonům potřebným pro účely výkonu přiděleného opatření

(1) Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, je k provedení úkonu potřebného pro účely vyřízení žádosti o právní pomoc příslušný okresní soud v sídle krajského soudu, u něhož působí krajské státní zastupitelství příslušné k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc; v případě Městského soudu v Praze Obvodní soud pro Prahu 1, v případě Krajského soudu v Praze Okresní soud Praha-východ, v případě Krajského soudu v Plzni Okresní soud Plzeň-město a v případě Krajského soudu v Brně Městský soud v Brně. Dojde-li k odnětí a přikázání věci jinému krajskému státnímu zastupitelství nebo k postupu podle § 48 odst. 6, příslušnost soudu se nemění.

(2) K provedení úkonu potřebného pro účely výkonu přiděleného opatření podle nařízení Rady (EU) 2017/1939 je příslušný okresní soud v sídle soudu, u něhož působí státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce pomocného evropského pověřeného žalobce; odstavec 1 věta první část za středníkem se užije obdobně. Je-li soudem, u něhož působí státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce pomocného evropského pověřeného žalobce, Vrchní soud v Praze, je k provedení úkonu podle věty první příslušný Obvodní soud pro Prahu 1.

§ 52

Doručení písemnosti

(1) Adresátovi v České republice je možné doručit písemnost, která je vyhotovena v jazyce, o němž lze vzhledem k okolnostem případu předpokládat, že mu adresát rozumí, anebo písemnost, k níž je připojen překlad do tohoto jazyka.

(2) Není-li písemnost vyhotovena v jazyce podle odstavce 1 nebo není-li k ní připojen překlad do tohoto jazyka, vyžádá se překlad písemnosti od cizozemského orgánu a cizozemský orgán se současně upozorní, že jinak bude písemnost bez překladu adresátovi doručena pouze za podmínek uvedených ve větě ~~třetí~~ **poslední**. Stanoví-li mezinárodní smlouva, že cizozemský orgán není povinen překlad písemnosti zajistit, ~~zajistí jej~~ **nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů, zajistí překlad** justiční orgán, který je příslušný k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc. Překlad písemnosti není zapotřebí, pokud adresát po poučení o možnosti odmítnout převzetí písemnosti v jazyce, kterému nerozumí, k níž není připojen překlad do jemu srozumitelného jazyka, prohlásí, že je ochoten písemnost převzít.

(3) Písemnost se adresátovi doručí podle ustanovení trestního řádu o doručování. Na základě výslovné žádosti cizozemského orgánu lze písemnost doručit do vlastních rukou nebo prostřednictvím justičního orgánu, který o doručení sepíše protokol. **Prostřednictvím justičního orgánu, který o doručení sepíše protokol, lze písemnost doručit též v případě uvedeném v odstavci 2 větě poslední**. V protokolu se kromě náležitostí podle § 55 odst. 1 trestního řádu uvede přesné označení doručované písemnosti.

(4) Cizozemský orgán může adresátovi v České republice doručit písemnost přímo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb pouze, umožňuje-li to mezinárodní smlouva nebo s předchozím souhlasem ministra spravedlnosti podle § 4 odst. 4.

(5) Obsahuje-li doručovaná písemnost pohružku donucením, je taková pohružka na území České republiky neúčinná.

§ 55

Žádá-li cizozemský orgán o provedení úkonu právní pomoci na území České republiky a náklady spojené s provedením požadovaného úkonu by byly zjevně nepřiměřené jeho účelu, dohodne ~~ministerstvo~~ **justiční orgán nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá**, s cizozemským orgánem, jak budou tyto náklady uhrazeny, nebo jiné vhodné opatření.

§ 59

Skryté vyšetřování na území České republiky

~~(1) Na území České republiky může být použit jako agent nebo provést předstíraný převod příslušník zahraničního bezpečnostního sboru.~~

~~(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce vrchního státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce podávající návrh činný, po podání obžaloby předseda senátu soudu prvního stupně. Státní zástupce vrchního státního zastupitelství může návrh podat a po podání obžaloby předseda senátu soudu prvního stupně povolení vydat pouze, pokud cizozemský orgán udělil na základě žádosti o právní pomoc~~

~~k použití příslušníka bezpečnostního sboru svého státu jako agenta souhlas. Žádost o právní pomoc podává státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby soud prvního stupně.~~

~~(3) Pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.~~

~~(4) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice povoluje předstíraný převod příslušníkem zahraničního bezpečnostního sboru státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby předseda senátu soudu prvního stupně. Státní zástupce vrchního státního zastupitelství a po podání obžaloby předseda senátu soudu prvního stupně tak může učinit pouze, pokud cizozemský orgán udělil na základě žádosti o právní pomoc k provedení předstíraného převodu příslušníkem bezpečnostního sboru svého státu souhlas. Žádost o právní pomoc podává státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby soud prvního stupně.~~

~~(5) Pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu povoluje předstíraný převod příslušníkem zahraničního bezpečnostního sboru státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze tak může učinit pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.~~

~~(6) Příslušník zahraničního bezpečnostního sboru při plnění úkolů podle odstavce 1 vykonává v rozsahu nezbytném pro plnění těchto úkolů oprávnění a povinnosti příslušníka Policie České republiky nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů. Při provádění úkonů na území České republiky je vázán právním řádem České republiky a jeho činnost řídí příslušník Policie České republiky stanovený podle zákona o Policii České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů stanovený podle zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů.~~

§ 60

Skryté vyšetřování na území cizího státu

~~(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území cizího státu jako agent nebo tam provést předstíraný převod.~~

~~(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice je třeba před použitím příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta a po vydání povolení podle § 158e odst. 4 a § 158f trestního řádu vyžádat souhlas příslušného cizozemského orgánu. Žádost o právní pomoc podává státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby soud prvního stupně.~~

~~(3) Pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu povoluje použití příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.~~

~~(4) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice povoluje předstíraný převod příslušníkem Policie České republiky nebo příslušníkem Generální inspekce bezpečnostních sborů státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby předseda senátu~~

soudu prvního stupně. Před provedením takového předstíraného převodu a po vydání povolení je třeba vyžádat souhlas příslušného cizozemského orgánu. Žádost o právní pomoc podává státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby soud prvního stupně.

~~(5) Pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu povoluje předstíraný převod příslušníkem Policie České republiky nebo příslušníkem Generální inspekce bezpečnostních sborů státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze tak může učinit pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.~~

~~(6) Součástí žádosti o právní pomoc podle odstavců 2 a 4 je i požadavek na sdělení podmínek, za kterých příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů bude moci být na území cizího státu použit jako agent nebo tam provést předstíraný převod.~~

~~(7) O vyslání příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů na území cizího státu za účelem jeho použití jako agenta nebo k provedení předstíraného převodu rozhoduje po splnění podmínek uvedených v odstavcích 2 až 6 v případě příslušníka Policie České republiky policejní prezident a v případě příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů její ředitel.~~

§ 61

Skryté vyšetřování s použitím příslušníka Policie České republiky na území České republiky pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu

~~(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území České republiky jako agent nebo zde provést předstíraný převod pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu.~~

~~(2) Použití příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta povoluje na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.~~

~~(3) Předstíraný převod příslušníkem Policie České republiky nebo příslušníkem Generální inspekce bezpečnostních sborů povoluje státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze tak může učinit pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.~~

§ 59

Skryté vyšetřování na území České republiky

(1) Na území České republiky může být použit jako agent příslušník zahraničního bezpečnostního sboru.

(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce vrchního státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce podávající návrh činný, po podání obžaloby předseda senátu soudu prvního stupně.

(3) Pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce Vrchního

státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.

(4) Příslušník zahraničního bezpečnostního sboru při plnění úkolů podle odstavce 1 vykonává v rozsahu nezbytném pro plnění těchto úkolů oprávnění a povinnosti příslušníka Policie České republiky nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů. Při provádění úkonů na území České republiky je vázán právním řádem České republiky a jeho činnost řídí příslušník Policie České republiky stanovený podle zákona o Policii České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů stanovený podle zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů.

§ 60

Skryté vyšetřování na území cizího státu

(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území cizího státu jako agent.

(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice je třeba před použitím příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta a po vydání povolení podle § 158e odst. 4 a § 158f trestního řádu vyžádat souhlas příslušného cizozemského orgánu. Žádost o právní pomoc podává státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby soud prvního stupně.

(3) Součástí žádosti o právní pomoc podle odstavce 2 je i požadavek na sdělení podmínek, za kterých příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů bude moci být na území cizího státu použit jako agent.

(4) O vyslání příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů na území cizího státu za účelem jeho použití jako agenta rozhoduje po splnění podmínek uvedených v odstavci 2 v případě příslušníka Policie České republiky policejní prezident a v případě příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů její ředitel.

§ 61

Skryté vyšetřování s použitím příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů na území České republiky pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu

(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území České republiky jako agent pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu.

(2) Použití příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta povoluje na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.

§ 65c

V rámci přidělení opatření nebo výkonu přiděleného opatření podle nařízení Rady (EU) 2017/1939 může evropský pověřený žalobce vykonávat též oprávnění, která jsou v tomto dílu v souvislosti s podáním nebo vyřízením žádosti o právní pomoc týkající se skrytého vyšetřování, přeshraničního sledování, přeshraničního odposlechu nebo sledované zásilky svěřena státnímu zástupci vrchního státního zastupitelství nebo Krajského státního zastupitelství v Praze.

§ 66a

Zajištění věci

Justiční orgán vyřídí žádost cizozemského orgánu o právní pomoc spočívající v zajištění věci pro účely zajištění výkonu rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacená peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.

§ 74

Výměna informací

(1) Členové společného vyšetřovacího týmu za Českou republiku mohou společnému vyšetřovacímu týmu poskytovat informace v souladu s právními předpisy České republiky a v mezích svých pravomocí.

(2) Informace získané zákonným způsobem členem společného vyšetřovacího týmu za Českou republiku v rámci společného vyšetřovacího týmu, které jinak nejsou dostupné orgánům České republiky, mohou být použity pro

- a) účely, pro které byl společný vyšetřovací tým zřízen,
- b) odhalování, vyšetřování a stíhání jiného trestného činu, pokud k tomu stát, ve kterém byla informace získána, udělil souhlas,
- c) předcházení nebo odstraňování bezprostředního a závažného ohrožení veřejné bezpečnosti, nebo
- d) jiné účely, pokud je to dohodnuto mezi státy, které společný vyšetřovací tým zřídily.

(3) K vyžádání souhlasu podle odstavce 2 písm. b) je příslušný státní zástupce, který je nebo byl členem společného vyšetřovacího týmu za Českou republiku.

(4) Je-li Česká republika požádána jiným státem, který se společného vyšetřovacího týmu účastní nebo účastnil, o udělení souhlasu s použitím informace, která byla získána zákonným způsobem na jejím území v rámci společného vyšetřovacího týmu, pro účely odhalování, vyšetřování nebo stíhání jiného trestného činu, udělení souhlasu se ~~odepře~~ **může být odepřeno** v případě, že by její použití mohlo ohrozit trestní řízení vedené v České republice, nebo pokud by byl dán důvod k odmítnutí poskytnutí právní pomoci. K udělení souhlasu je příslušný státní zástupce, který je nebo byl členem společného vyšetřovacího týmu za Českou republiku.

§ 79

Podklady pro vyžádání z cizího státu

(1) Byl-li vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo byly-li soudem učiněny úkony směřující k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a nepodařilo-li se ji ve lhůtě jednoho roku od vydání příkazu nebo provedení uvedených úkonů zadržet, zatknout nebo dodat do výkonu takového trestu anebo ochranného opatření, předseda senátu požádá bez zbytečného odkladu ministerstvo o provedení opatření nezbytných pro její vyžádání z cizího státu; v přípravném řízení tak učiní soudce na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po uplynutí téže lhůty. Lze-li důvodně předpokládat, že se osoba, o jejíž vyžádání jde, zdržuje v cizím státu, je možné požádat ministerstvo o zajištění nezbytných úkonů i před uplynutím lhůty 1 roku.

(2) Žádost podle odstavce 1 se nepodá, jestliže

- a) lze předpokládat uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody kratšího než 4 měsíce nebo pouze jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody,
- b) nepodmíněný trest odnětí svobody, který má osoba, o jejíž vyžádání jde, vykonat, nebo jeho zbytek je kratší než 4 měsíce, ledaže tato osoba má vykonat též jiný nepodmíněný trest nebo jeho zbytek, jejich součet činí alespoň 4 měsíce a lze očekávat, že žádost podle odstavce 1 bude podána i pro tento jiný trest nebo jeho zbytek,
- c) vydáním osoby, o jejíž vyžádání jde, by vznikly České republice náklady nebo důsledky zjevně nepřiměřené veřejnému zájmu na trestním stíhání nebo výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- d) vydáním by byla osobě, o jejíž vyžádání jde, způsobena újma zjevně nepřiměřená významu trestního řízení nebo následkům trestného činu, zejména s ohledem na její věk, zdravotní stav nebo rodinné poměry, nebo
- e) skutek je trestným činem, na který trestní zákon stanoví nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby méně než 1 rok.

(3) Žádost podle odstavce 1 lze podat též pro skutek, u kterého je dána některá z překážek podle odstavce 2 písm. a) až c) a e), je-li podávána pro více skutků, z nichž alespoň u jednoho nebrání ustanovení odstavce 2 podání žádosti.

(4) V přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce o způsobu vyřízení jeho návrhu. Pokud návrhu nevyhoví, uvede současně důvody, pro které tak učinil.

(5) K žádosti podle odstavce 1 soud přiloží

- a) příkaz k zadržení, příkaz k zatčení, nebo příkaz k dodání do výkonu trestu,
- b) prohlášení o totožnosti osoby, o jejíž vyžádání jde, obsahující její jméno a příjmení, další osobní údaje umožňující její identifikaci a údaje o státní příslušnosti, popřípadě její popis, fotografii a otisky prstů,
- c) podrobné vyličení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání,
- d) zákonné pojmenování trestného činu s doslovným zněním příslušných zákonných ustanovení, včetně stanovené trestní sazby pro daný trestný čin,
- e) doslovné znění ustanovení trestního zákona o promlčení trestní odpovědnosti nebo výkonu trestu, a pokud od spáchání trestného činu uplynula doba delší než 3 roky nebo od právní moci rozhodnutí, na jehož základě má být trest vykonán, doba delší než 5 let, uvedení úkonů, kterými došlo ke stavění nebo přerušování běhu promlčecí doby,

f) opis z evidence Rejstříku trestů týkající se osoby, o jejíž vyžádání jde, a informaci, zda je proti této osobě vedeno v České republice jiné trestní řízení.

(6) Pro účely vyžádání osoby z cizího státu k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody soud předá ministerstvu též stejnopisy nebo ověřené kopie rozhodnutí soudu prvního stupně s doložkou právní moci a rozhodnutí soudu druhého stupně, bylo-li vydáno. Pokud bylo rozhodnutí vydáno v řízení proti uprchlému nebo v nepřítomnosti osoby, o jejíž vyžádání jde, soud ministerstvu předá také vyličení způsobu zajištění práv obhajoby; jde-li o řízení proti uprchlému, připojí také doslovné znění § 306a trestního řádu a ustanovení trestního zákona o promlčení trestní odpovědnosti.

(7) Byl-li uložen souhrnný trest, soud ministerstvu předá písemnosti uvedené v odstavci 5 písm. c) až e) a v odstavci 6 též ve vztahu k rozsudkům o všech sbíhajících se trestných činech, za které byl souhrnný trest uložen.

(8) Soud ministerstvu předá na jeho žádost další písemnosti potřebné k vyžádání osoby z cizího státu; k tomu státní zástupce poskytne nezbytnou součinnost.

(9) Ministerstvo určí formu, v jaké mají být písemnosti podle odstavců 5 až 8 soudem vyhotoveny a překladem do kterého jazyka mají být soudem opatřeny, lze-li předpokládat, že takovou formu nebo překlad bude vyžadovat cizí stát, nebo jsou-li zapotřebí pro účely mezinárodního pátrání.

(10) Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž vyžádání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce nejméně 4 měsíce nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a byla-li ohledně ní dříve podána žádost podle odstavce 1 za účelem vyžádání k trestnímu stíhání, nebo změnil se rozhodné skutečnosti, které vedly k podání takové žádosti, zejména právní kvalifikace nebo skutkové okolnosti, podá soud ~~novou žádost a~~ **neprodleně novou žádost a současně** odvolá původní žádost; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá ~~bez zbytečného odkladu~~ **neprodleně** poté, co k takové změně došlo. **Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, o jejíž vyžádání jde a ohledně níž byla dříve podána žádost podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.**

§ 83

Postup po vydání osoby

(1) Osobu, kterou cizí stát vydal, převezme Policie České republiky. Jde-li o vydání k trestnímu stíhání, Policie České republiky ji bez odkladu dodá soudu za účelem postupu podle § 69 odst. 6 věty první, čtvrté a páté a odst. 7 trestního řádu, byl-li vydán příkaz k zatčení, nebo policejnímu orgánu za účelem postupu podle § 76a odst. 4 a 5 trestního řádu, byl-li vydán příkaz k zadržení. Jestliže je osoba vydávána k trestnímu stíhání na základě žádosti podle § 79 odst. 1 podaných více soudy, určí ministerstvo po vyjádření dotčených soudů, kterému orgánu má být dodána. Jde-li o vydání k výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, Policie České republiky bez odkladu dodá osobu nejbližší věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.

(2) **Převoz osoby z cizího státu do České republiky zajistí Policie České republiky nejpozději ve lhůtě 48 hodin od jejího převzetí od orgánů cizího státu; uplyne-li tato lhůta v okamžiku, kdy se převážená osoba nachází na palubě lodi nebo jiného plavidla anebo letadla nebo jiného vzdušného dopravního prostředku, prodlužuje se o dobu nezbytnou pro odevzdání této osoby příslušným orgánům státu, ve kterém se nachází nejbližší**

přístav, do něhož taková loď nebo jiné plavidlo připluje, anebo státu příletu. Lhůta pro dodání obviněného soudu nebo lhůta pro podání návrhu na vzetí osoby do vazby začíná plynout

a) překročením státní hranice České republiky, zabezpečuje-li se převoz osoby z cizího státu prostřednictvím pozemní nebo vodní dopravy, nebo

b) od přistání na území České republiky v případě leteckého převozu.

~~(2)~~ **(3)** Doba, kterou vydaná osoba strávila v cizím státu ve vazbě za účelem vydání, se nezapočítává do lhůt uvedených v § 72 trestního řádu a doby uvedené v § 72a trestního řádu; to neplatí pro dobu strávenou převozem osoby do České republiky.

~~(3)~~ **(4)** Jestliže byla osoba vydána k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody jen pro některý z ~~trestných činů~~ **ze skutků**, za které byl uložen úhrnný anebo souhrnný trest, nebo jen pro některý z dílčích útoků pokračujícího trestného činu, soud, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, trest ve veřejném zasedání poměrně zkrátí. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 84

Odvolání žádosti soudu **a pozbytí její platnosti**

(1) Soud odvolá žádost podle § 79 odst. 1, jestliže

a) byl odvolán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu anebo bylo upuštěno od úkonů směřujících k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,

b) byly dodatečně zjištěny důvody, pro které nelze žádost podat,

~~e) osoba byla dodána soudu nebo policejnímu orgánu,~~

~~d) osoba byla dodána věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření,~~

~~e) c) byla podána nová žádost, nebo~~

~~ř) d) další pátrání v cizím státu není z jiného důvodu zapotřebí.~~

(2) O odvolání žádosti v přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce.

(3) V návaznosti na odvolání žádosti podle odstavce 1 písm. a) ~~až d) nebo ř)~~, **b) nebo d)** ministerstvo zajistí provedení nezbytných opatření za účelem ukončení postupu směřujícího k vydání osoby z cizího státu.

(4) Žádost podle § 79 odst. 1 pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána

a) soudu nebo policejnímu orgánu, nebo

b) věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.

§ 85

Zásada speciality

(1) Vydaná osoba nemůže být zbavena osobní svobody, nemůže na ni být podána obžaloba nebo návrh na potrestání, vedeno proti ní trestní stíhání před soudem, ani na ní vykonán trest nebo ochranné opatření pro jiný skutek spáchaný před vydáním, než pro který byla vydána, ledaže

- a) opustila území České republiky a dobrovolně se vrátila zpět nebo byla na území České republiky dopravena zákonným způsobem,
- b) zdržuje se na území České republiky po uplynutí 45 dnů po svém propuštění z vazby, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo po ukončení výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, ačkoli měla možnost území České republiky opustit,
- c) v řízení o svém vydání v cizím státu se vzdala práva na uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ve vztahu ke konkrétnímu skutku,
- d) se po svém vydání výslovně vzdala práva na uplatnění zásady speciality v souladu s odstavcem 2, nebo
- e) cizí stát se vzdal uplatnění zásady speciality anebo udělil dodatečný souhlas s rozšířením vydání.

(2) Jestliže se vydaná osoba nevzdala práva na uplatnění zásady speciality podle odstavce 1 písm. c) a připouští-li to mezinárodní smlouva nebo právo cizího státu, předseda senátu a v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce ji vyslechne za přítomnosti obhájce a poučí ji o možnosti vzdát se práva na uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ve vztahu ke konkrétnímu skutku, jakož i o důsledcích tohoto prohlášení. Toto prohlášení nelze vzít zpět. Vzdá-li se osoba práva na uplatnění zásady speciality ve vztahu ke konkrétnímu skutku, popíše jej soud v protokolu tak, aby nemohl být zaměněn s jiným skutkem.

(3) Dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e) vyžádá ministerstvo na žádost předsedy senátu a v přípravném řízení na žádost soudce podanou na návrh státního zástupce; přitom postupuje obdobně podle § 78 až 80 a § 82. Před podáním žádosti soud umožní vydané osobě, aby se vyjádřila k předmětu této žádosti; toto vyjádření připojí ke své žádosti.

(4) Není-li na osobu pro skutek, ohledně něhož je třeba vyžádat dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e), vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu, předseda senátu a v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce vydá takový příkaz pro účely vyžádání dodatečného souhlasu; k podmínkám pro vydání takových příkazů podle trestního řádu se přitom nepřihlíží. Do udělení dodatečného souhlasu cizím státem nemohou být příkazy uvedené ve větě první podkladem pro zadržení nebo zatčení osoby anebo pro její dodání do výkonu trestu.

(5) Za dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e) se považuje rovněž žádost státu, ze kterého byla osoba vydána, o převzetí trestního řízení proti této osobě nebo výkonu trestu nebo ochranného opatření pro trestné činy spáchané před jejím vydáním. To platí i ohledně trestního oznámení podaného tímto státem.

(6) Do doby udělení dodatečného souhlasu cizím státem podle odstavce 1 písm. e) lze v trestním stíhání před soudem provádět pouze úkony uvedené v § 183a trestního řádu.

(7) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může být vydaná osoba zbavena osobní svobody nebo na ní může být vykonáván trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody pro skutek, pro který byla podána žádost o dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e), i před tím, než byl dodatečný souhlas cizího státu udělen. O zbavení osobní svobody nebo zahájení výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody soud neprodleně informuje ministerstvo a současně sdělí důvody, pro které nebylo možné opatřit dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e) před zbavením osobní svobody vydané osoby nebo před zahájením výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. Ministerstvo o tom neprodleně vyrozumí cizí stát. Sdělí-li cizí stát, že nesouhlasí se zbavením osobní svobody

nebo s výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo že neudělil dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e), vydaná osoba se neprodleně propustí.

§ 87

Příslušnost soudu a státního zastupitelství

(1) Soudem příslušným k postupu podle tohoto dílu je krajský soud, v jehož obvodu byla osoba, o jejíž vydání jde, zadržena; nedošlo-li k jejímu zadržení, je příslušným krajský soud, v jehož obvodu ~~má tato osoba pobyt~~ **se tato osoba zdržuje**. Ke změně okolností, na jejichž základě byla místní příslušnost soudu určena, pokud nastaly po zahájení předběžného šetření, se nepřihlíží.

(2) Úkony podle tohoto dílu koná státní zástupce státního zastupitelství, které působí u soudu příslušného podle odstavce 1.

§ 91

Nepřípustnost vydání

(1) Vydání osoby do cizího státu je nepřípustné, pokud

- a) jde o státního občana České republiky, který nevyslovil se svým vydáním souhlas,
- b) jde o osobu, které byla v České republice udělena mezinárodní ochrana, a to v rozsahu ochrany poskytnuté této osobě jiným právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou,
- c) tato osoba by byla vydáním vzhledem ke svému věku, osobním poměrům a závažnosti skutku, pro který se o vydání žádá, zřejmě nepřiměřeně postižena,
- d) trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřípustné v důsledku udělení milosti nebo amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestněprávních předpisů České republiky,
- e) skutek, pro který se o vydání žádá, není trestným činem podléhajícím vydání,
- f) trestný čin, pro který se o vydání žádá, má výlučně politický nebo vojenský charakter,
- g) skutek, pro který se o vydání žádá, spočívá výlučně v porušení daňových, celních, devizových nebo obdobných předpisů cizího státu, není-li zaručena vzájemnost,
- h) za trestný čin, pro který se o vydání žádá, je možné v cizím státu uložit trest smrti a cizí stát neposkytne ujištění, že trest smrti nebude uložen nebo vykonán,
- i) cizí stát žádá o vydání za účelem výkonu trestu smrti,
- j) trestní odpovědnost nebo výkon trestu nepodmíněného odnětí svobody pro týž skutek by byly podle právního řádu České republiky promlčeny,
- k) v České republice se proti téže osobě vede trestní řízení pro skutek, pro který se žádá o vydání, nebo skutek, pro který se žádá o vydání, byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání v cizím státu zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,
- l) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce

pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno,

- m) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím **soudu nebo jiného justičního orgánu**, které vytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté podle § 11 odst. 2 **písm. a) nebo b)** trestního řádu, anebo trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě ve třetím státu skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem nebo jiným rozhodnutím soudu se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a jestliže trest, pokud byl osobě, o jejíž vydání jde, uložen, byl již vykonán, je právě vykonáván anebo jej podle práva odsuzujícího státu již nelze vykonat,
- n) stát, z něhož byla osoba, o jejíž vydání jde, předtím do České republiky vydána nebo předána podle ustanovení části páté hlavy II, neudělil souhlas s vydáním do dalšího státu, s výjimkou případů, kdy se zásada speciality neuplatní,
- o) by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, nebo
- p) je důvodná obava, že by osoba, o jejíž vydání jde, byla v cizím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory či jiných obdobných důvodů nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(2) Ujištění podle odstavce 1 písm. h) a souhlas podle odstavce 1 písm. n) vyžádá ministerstvo.

§ 92

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda vydání osoby do cizího státu nebrání skutečnosti uvedené v § 91 odst. 1.

(2) Státní zástupce provede předběžné šetření, dozví-li se o trestném činu, pro který by cizí stát mohl žádat o vydání, nebo je-li státnímu zastupitelství ministerstvem postoupena žádost cizího státu o vydání. Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby, o jejíž vydání jde, nebo vyžádáním potřebných zpráv. Je-li zahájeno předběžné šetření, aniž byla doručena žádost o vydání, státní zástupce neprodleně požádá ministerstvo, aby příslušný cizozemský orgán vyrozumělo o zahájení předběžného šetření a vyzvalo jej k zaslání žádosti o vydání.

(3) Postup podle odstavce 2 se neuplatní, nejsou-li známy dostatečné informace o

- a) osobě, o jejíž vydání jde,
- b) existenci odsuzujícího rozsudku, zatýkacího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem vydaného v cizím státu na osobu, o jejíž vydání jde,
- c) skutku, pro který se o vydání žádá nebo může být žádáno, včetně uvedení doby a místa jeho spáchání a jeho právní kvalifikace, jakož i horní hranice trestu, který za něj může být v cizím státu uložen, nebo výše trestu, který za něj byl v cizím státu uložen.

(4) Pokud tak neučinil již v průběhu zadržení, státní zástupce osobu, o jejíž vydání jde, vyslechne, seznámí ji s důvodem vydání a poučí ji o možnosti souhlasit se svým vydáním

do cizího státu a o podmínkách a následcích vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s vydáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality.

(5) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, uvádí důležité okolnosti, které zásadním způsobem zpochybňují spáchání trestného činu, pro který se o vydání žádá nebo může být žádáno, a nabízí o nich konkrétní důkazy, státní zástupce o tom vyrozumí prostřednictvím ministerstva cizí stát a v odůvodněných případech požádá ministerstvo o opatření vyjádření cizího státu.

(6) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, o jejíž vydání jde, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo státního zástupce Nejvyšší soud.

(7) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) cizí stát, který by mohl žádat o vydání, přes výzvu nedoručil žádost o vydání,
- b) cizí stát nedoplnil všechny požadované náležitosti žádosti, včetně příloh,
- c) osoba, o jejíž vydání jde, zemřela,
- d) osoba, o jejíž vydání jde, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- e) osobu, o jejíž vydání jde, nelze zadržet kvůli výsadě nebo imunitě, pro kterou je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- f) osoba, o jejíž vydání jde, se nezdržuje na území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- g) cizí stát informoval, že o vydání osoby již nemá zájem, nebo
- h) žádost o vydání byla doručena po právní moci rozhodnutí o tom, že osoba, o jejíž vydání jde, bude předána jinému státu podle části páté hlavy II, nebo po povolení vydání do jiného státu, anebo po povolení předání mezinárodnímu soudnímu orgánu.

(8) Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 95 odst. 1 nebo podle § 96 odst. 2 1.

(9) O ukončení předběžného šetření státní zástupce neprodleně vyrozumí ministerstvo; je-li ukončeno podle odstavce 7, vyrozumí též obhájce.

§ 95

Rozhodnutí soudu

(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda je vydání přípustné. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neužije. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, o jejíž vydání jde, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž vydání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného

šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. **Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.**

(4) Vysloví-li soud, že vydání není přípustné, a osoba, o jejíž vydání jde, je v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o tom, že vydání není přípustné.

(5) Po právní moci rozhodnutí o tom, zda je vydání přípustné, předseda senátu předloží věc ministerstvu. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu, může nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena, podat Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání takového rozhodnutí.

(6) Pokud Nejvyšší soud návrh ministra spravedlnosti nezamítne, napadené rozhodnutí zruší a postupuje přiměřeně podle odstavců 1 až 5, nebo vrátí věc soudu, nelze-li zjištěnou vadu v řízení před Nejvyšším soudem odstranit.

~~§ 96~~

~~Zjednodušené vydání~~

~~(1) Zjednodušené vydání se provede, jestliže osoba, o jejíž vydání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu. Před vyslovením souhlasu se svým vydáním musí být poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že vydání bude provedeno bez rozhodnutí o přípustnosti a povolení vydání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.~~

~~(2) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, podle odstavce 1 prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu, ustanovení § 90, § 91 odst. 1 písm. a), c) až g), j) a m), § 92 odst. 7 písm. a), § 95 a 97 se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh soudu na vzetí této osoby do vydávací vazby nebo na přeměnu předběžné vazby na vazbu vydávací, anebo podá návrh na odložení vydání. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřípustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), postupuje, jako by osoba souhlas s vydáním nevyslovila.~~

~~(3) Nenachází-li se osoba, o jejíž vydání jde, v předběžné vazbě, státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán tuto osobu zadrží. Státní zástupce odevzdá zadrženou osobu soudu s návrhem na její vzetí do vydávací vazby nejpozději do 48 hodin od zadržení, jinak musí být propuštěna na svobodu. Předseda senátu postupuje při rozhodování o zadržené osobě obdobně podle § 77 odst. 2 trestního řádu.~~

~~(4) Nachází-li se osoba, o jejíž vydání jde, v předběžné vazbě, předseda senátu ji vyslechně a rozhodne o návrhu státního zástupce na přeměnu předběžné vazby na vazbu vydávací. O době a místě konání výslechu předseda senátu vyrozumí obhájce a státního zástupce.~~

~~(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 2 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. e), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d), předseda senátu návrh zamítne. Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce. Řízení o vydání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 2.~~

~~(6) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, vysloví souhlas se svým vydáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 95 odst. 1 zpět a postupuje podle odstavce 2 věty první. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.~~

~~(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p).~~

~~(8) Státní zástupce neprodleně prostřednictvím ministerstva vyrozumí cizí stát, který žádá o vydání nebo by mohl žádat o vydání, o souhlasu osoby s vydáním, ledaže postupuje, jako by osoba souhlas s vydáním nevyslovila.~~

§ 96

Zjednodušené vydání

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s vydáním do cizího státu, ustanovení § 90, § 91 odst. 1 písm. a), c) až g), j) a m) a § 92 odst. 7 písm. a) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení vydání, namísto návrhu podle § 95 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s vydáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním, neučinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž vydání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(2) Souhlas s vydáním uděluje po podání návrhu podle odstavce 1 osoba, o jejíž vydání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž vydání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že vydání bude provedeno bez rozhodnutí o přípustnosti a bez povolení vydání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(3) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle odstavce 2 neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním. Jestliže se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž vydání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(4) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle odstavce 2 udělí, ustanovení § 95 a 97 se neužijí a předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o vzetí této osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací podle § 101 odst. 1 anebo ve veřejném zasedání o odložení vydání podle § 99. Shledá-li však předseda senátu, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), rozhodne o zamítnutí návrhu podle

odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d), předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu. Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Řízení o vydání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1; o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí soud neprodleně informuje ministerstvo.

(6) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, udělí souhlas s vydáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 95 odst. 1 zpět a soud rozhodne o vzetí této osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací podle § 101 odst. 1 anebo o odložení vydání podle § 99. Návrh podle § 95 odst. 1 může státní zástupce vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p).

(8) Předseda senátu neprodleně prostřednictvím ministerstva vyrozumí cizí stát, který žádá nebo by mohl žádat o vydání, o souhlasu osoby s vydáním a jeho důsledcích.

§ 97

Rozhodnutí ministra spravedlnosti

(1) Vydání do cizího státu povoluje ministr spravedlnosti. Může tak učinit pouze po právní moci rozhodnutí, že vydání je přípustné.

(2) I když bylo pravomocně rozhodnuto, že vydání je přípustné, může ministr spravedlnosti rozhodnout, že vydání nepovolí. ~~Vydání nepovolí, jestliže rozhodl o přednosti vykonání evropského zatýkacího rozkazu.~~

(3) V souvislosti s rozhodováním ministra spravedlnosti může ministerstvo vyžadovat potřebné podklady od jiných orgánů veřejné moci, které jsou mu povinny poskytnout v nezbytném rozsahu součinnost.

(4) Po právní moci rozhodnutí, že vydání není přípustné, oznámí ministerstvo cizímu státu, že vydání nelze povolit, s výjimkou případu, kdy ministr spravedlnosti předloží věc Nejvyššímu soudu k přezkoumání.

(5) Ministr spravedlnosti ukončí řízení o vydání, nastane-li poté, co mu byla věc předložena podle § 95 odst. 5, důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e), f) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d).

(6) Propuštění osoby, jejíž vydání ministr spravedlnosti nepovolil podle odstavce 2 věty první, nebo ohledně níž ukončil řízení o vydání, z předběžné vazby nařídí předseda senátu.

§ 99

Odložení vydání

~~(1) Předseda senátu může rozhodnout o odložení vydání osoby na dobu, po kterou je nezbytná její přítomnost v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem žádosti o její vydání, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky.~~ **Předseda senátu může rozhodnout o odložení vydání osoby na dobu, po kterou bude v České republice zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než který je předmětem žádosti o její vydání, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území.** Rozhodnutí o odložení vydání může předseda senátu učinit poté, co ministr spravedlnosti povolil vydání osoby, anebo po ~~vyslovení~~ **udělení** souhlasu osoby, o jejíž vydání jde, při zjednodušeném vydání až do předání osoby orgánům cizího státu. Vyvstane-li v průběhu této doby nový důvod pro odložení vydání, může předseda senátu rozhodnout o odložení vydání i z tohoto důvodu. Při rozhodování o odložení vydání předseda senátu vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba vydána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je navrhováno odložení vydání, možnost předání nebo vydání této osoby z cizího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do cizího státu.

(2) O odložení vydání může předseda senátu rozhodnout na návrh

- a) ministerstva,
- b) státního zástupce,
- c) soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice,
- d) soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž ~~byl osobě, o jejíž vydání jde, pravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody~~ **má osoba, o jejíž vydání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky, nebo**
- e) osoby, o jejíž vydání jde.

(3) Pokud návrh na odložení vydání nepodal soud nebo státní zástupce uvedený v odstavci 2 písm. c) nebo d), předseda senátu si před rozhodnutím o odložení vydání vyžádá jeho stanovisko, **nevyžádal-li si je státní zástupce.**

(4) Je-li osoba v předběžné nebo vydávací vazbě, předseda senátu současně s rozhodnutím o odložení jejího vydání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby **okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se vydání odkládá.**

(5) Proti rozhodnutím podle odstavců 1 a 4 je přípustná stížnost. Proti rozhodnutí o propuštění z vazby lze stížnost podat pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o odložení vydání.

(6) Podá-li v době, kdy je vydání osoby odloženo, týž stát další žádost o její vydání pro jiný skutek, než pro který bylo vydání povoleno, k řízení o takové žádosti jsou příslušné orgány, které byly činné ohledně původní žádosti o vydání této osoby.

(7) Pomine-li důvod odložení vydání, předseda senátu postupuje podle § 101.

(8) Předseda senátu ukončí řízení o vydání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e), f) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d). Stejně předseda senátu postupuje, pokud ministr spravedlnosti s ohledem na změnu okolností zrušil své rozhodnutí o povolení vydání a vydání nepovolil.

§ 100

Dočasné předání

(1) Bylo-li vydání odloženo, může předseda senátu na žádost cizího státu rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde a která se nachází v České republice ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, do cizího státu k trestnímu stíhání.

(2) Provedení dočasného předání zajistí předseda senátu.

(3) Dočasné předání lze povolit pouze, pokud cizí stát poskytne ujištění, že osoba bude po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě a že proti ní budou uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území České republiky.

(4) Nachází-li se osoba, která má být dočasně předána, ve vazbě, může být dočasné předání povoleno pouze se souhlasem soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice. **Nachází-li se taková osoba v zařízení pro výkon ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před rozhodnutím o dočasném předání stanovisko tohoto zařízení.**

(5) Dočasné předání nepřerušuje výkon vazby, nepodmíněného trestu odnětí svobody ani ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice.

(6) V rozhodnutí předseda senátu stanoví přiměřenou lhůtu, ~~jež nesmí být delší než 1 měsíc,~~ v níž musí být dočasně předaná osoba vrácena. **Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.** Tuto lhůtu lze po dohodě s příslušným cizozemským orgánem prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Pokud vrácení osoby brání okolnosti cizím státem neovlivnitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví, musí být osoba vrácena bez zbytečného odkladu po odpadnutí takové překážky. Dočasné předání osoby lze povolit i opakovaně.

§ 101

Vydávací vazba a provedení vydání

(1) Po rozhodnutí ministra spravedlnosti o povolení vydání a při zjednodušeném vydání ~~na návrh státního zástupce~~ **po udělení souhlasu osoby s vydáním** rozhodne předseda senátu o vzetí osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací, nerozhodl-li o odložení vydání. Ustanovení § 67 a 68 trestního řádu se neužijí. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, při rozhodování o vydávací vazbě zajistit jinak a nejde-li

o zjednodušené vydání, postupuje se přiměřeně podle § 69 trestního řádu; v takovém případě se § 79 odst. 1 a § 193 odst. 1 neužijí. O svém rozhodnutí předseda senátu neprodleně vyrozumí ministerstvo.

(2) Postup podle odstavce 1 se uplatní, i když se osoba nachází ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. V takovém případě propustí osobu z vazby předseda senátu soudu, který vede řízení, v přípravném řízení státní zástupce vykonávající dozor nad zachováváním zákonnosti a z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody předseda senátu soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž byly takový trest nebo ochranné opatření uloženy.

(3) Na další postup ohledně vydávací vazby se neužijí ustanovení § 71 odst. 1 věty druhé a třetí, odst. 2 písm. b), § 72 až 74a trestního řádu. Jiná ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního trestního řádu se užití přiměřeně. O žádosti osoby, o jejíž vydání jde, o propuštění z vydávací vazby rozhoduje soud. Proti rozhodnutí o propuštění z vydávací vazby je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o propuštění z vydávací vazby je přípustná stížnost.

(4) Po vyrozumění soudem podle odstavce 1 ministerstvo dohodne s příslušnými orgány cizího státu termín vydání osoby. Vydání osoby příslušným orgánům cizího státu a s tím související propuštění osoby z vydávací vazby zajistí předseda senátu.

(5) Vydávací vazba může trvat nejdéle 3 měsíce. Osoba, o jejíž vydání jde, musí být z vydávací vazby propuštěna na svobodu nejpozději poslední den této lhůty. Pokud vydání nemohlo být provedeno vzhledem k nepředvídatelným okolnostem, může předseda senátu před uplynutím této lhůty rozhodnout na návrh ministerstva o jejím prodloužení až o 3 měsíce. Celková délka vydávací vazby nesmí překročit 6 měsíců; to nevylučuje vzetí osoby do vydávací vazby na základě nové žádosti cizího státu o její vydání pro stejný trestný čin.

(6) Do nejvyšší přípustné doby trvání vydávací vazby se nezapočítává doba,

- a) po kterou se na osobu, o jejíž vydání jde, hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany,
- b) po kterou byla Ústavním soudem odložena vykonatelnost rozhodnutí o povolení vydání,
- c) která uplynula od doručení žádosti Evropského soudu pro lidská práva ministerstvu, aby nebylo provedeno vydání do doby, než Evropský soud pro lidská práva rozhodne o stížnosti osoby, o jejíž vydání jde, až do takového rozhodnutí.

(7) Předseda senátu osobu z vydávací vazby neprodleně propustí a ukončí řízení o vydání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d). Obdobně předseda senátu postupuje, pokud ministr spravedlnosti s ohledem na změnu okolností zrušil své rozhodnutí o povolení vydání a vydání nepovolil. Předseda senátu ukončí řízení o vydání také v případě, že nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. f).

§ 103

Rozšíření vydání

(1) Ustanovení tohoto dílu se přiměřeně užití na řízení o žádosti cizího státu, jemuž byla vydána osoba, o udělení souhlasu

- a) se stíháním pro jiný skutek spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno,
- b) s výkonem trestu nebo ochranného opatření uložených za takový skutek, nebo
- c) s vydáním do třetího státu k trestnímu stíhání pro takový skutek nebo k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody uložených za takový skutek.

(2) K řízení o takové žádosti jsou příslušné orgány, které byly činné ohledně původní žádosti o vydání této osoby.

(3) Soud rozhoduje, zda je udělení souhlasu s rozšířením vydání přípustné, ve veřejném zasedání za přítomnosti státního zástupce a obhájce osoby, ohledně níž bylo o udělení souhlasu požádáno. Osobě, ohledně níž bylo o udělení souhlasu požádáno, se doručuje pouze výzva ke zvolení obhájce, ustanovení obhájce a rozhodnutí o přípustnosti či nepřípustnosti udělení souhlasu s rozšířením vydání. Nepředložil-li cizí stát vyjádření osoby k rozšíření vydání, postupuje ministerstvo přiměřeně podle § 88 odst. 3.

(4) Pokud v souladu s mezinárodní smlouvou cizí stát vydanou osobu vezme do vazby v řízení uvedeném v odstavci 1 písm. a) nebo c) nebo na ní začne vykonávat trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody pro skutek, pro který podal žádost o udělení souhlasu podle odstavce 1, před tím, než je tento souhlas udělen, soud bez zbytečného odkladu poté, co cizí stát informuje o této skutečnosti a důvodech, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, rozhodne, zda s vazbou, výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody souhlasí; v předběžném šetření tak učiní na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po obdržení této informace. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost. O pravomocném rozhodnutí neprodleně informuje soud ministerstvo a ministerstvo cizí stát. Nesdělil-li cizí stát důvody, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, postupuje ministerstvo přiměřeně podle § 88 odst. 3.

(4) (5) Souhlasu podle odstavce 1 není třeba, pokud se osoba před cizozemským soudem po svém vydání vzdala uplatnění zásady speciality nebo pokud proběhlo zjednodušené vydání. V takovém případě ministerstvo vyrozumí o této skutečnosti cizozemský orgán.

§ 116

Vrácení trestního řízení

Vyvstane-li v průběhu převzatého trestního řízení důvod, pro který lze předpokládat, že účelu trestního řízení bude v cizím státu, který trestní řízení do České republiky předal, dosaženo lépe než na území České republiky, může orgán, který rozhodl o převzetí trestního řízení, **justiční orgán** vrátit trestní řízení cizozemskému orgánu. Při vrácení trestního řízení cizozemskému orgánu se postupuje přiměřeně podle dílu 1.

§ 120

Podmínky uznání

- (1) Cizozemské rozhodnutí lze na území České republiky uznat, jestliže
- a) tak stanoví mezinárodní smlouva nebo je zaručena vzájemnost,
  - b) bylo vydáno v souvislosti se skutkem, který by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,

- c) bylo vydáno v řízení, které odpovídalo závazkům vyplývajícím pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách,
- d) skutek, jehož se rozhodnutí týká, nemá výlučně politický nebo vojenský charakter,
- e) výkon trestu by nebyl podle právního řádu České republiky promlčen,
- f) v České republice nebylo vedeno trestní stíhání proti téže osobě pro týž skutek, které skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo pravomocným zastavením trestního stíhání anebo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, ledaže takové rozhodnutí bylo zrušeno,
- g) na území České republiky nebylo pravomocně uznáno jiné cizozemské rozhodnutí vůči téže osobě pro týž skutek,
- h) osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, by byla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- i) osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, je občanem České republiky a
- j) osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, nepožívá výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. i) se neužije, jde-li o uznání cizozemského rozhodnutí ukládajícího trest zákazu činnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci anebo ochranné opatření zabránění věci. Toto ustanovení se neužije také tehdy, jde-li o převzetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody uloženého cizozemským rozhodnutím a bylo-li rozhodnuto o nepřípustnosti vydání dotčené osoby z důvodu uvedeného v § 91 odst. 1 písm. b), c), k), o) nebo p), rozhodl-li ministr spravedlnosti, že její vydání nepovolí, nebo bylo-li rozhodnuto o jejím nepředání do jiného členského státu z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. ~~g), l) nebo m)~~ **e) nebo f) anebo § 205 odst. 3 písm. d)** nebo do Islandské republiky (dále jen „Island“) anebo do Norského království (dále jen „Norsko“) z obdobných důvodů.

(3) Jde-li o uznání a výkon cizozemského rozhodnutí týkajícího se občana České republiky, lze takové rozhodnutí uznat s jeho souhlasem i bez splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a).

(4) Jde-li o převzetí občana České republiky k výkonu cizozemského rozhodnutí ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody do České republiky, lze cizozemské rozhodnutí uznat s jeho souhlasem z humanitárních důvodů i bez splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. b) až h).

(5) Vznikne-li při postupu podle tohoto dílu pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce, soudu nebo ministerstva Nejvyšší soud.

§ 121

(1) Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí se zahajuje podáním návrhu ministerstva na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí nebo postoupením žádosti cizího státu o vzetí osoby, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, do vazby soudu. Ministerstvo je oprávněno v souvislosti s takovým řízením opatřit nezbytné podklady, zejména si vyžádat potřebné zprávy od jiných orgánů veřejné moci. Ministerstvo může vzít návrh zpět do doby, než se soud prvního stupně odebere k závěrečné poradě. Zpětvzetím návrhu je řízení ukončeno.

(2) Je-li uznání cizozemského rozhodnutí podmíněno souhlasem osoby, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje a která se nachází ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v cizím státu, může ministerstvo o jeho opatření požádat příslušný zastupitelský úřad České republiky v cizím státu. Nachází-li se osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, na území České republiky, může ministerstvo požádat o opatření jejího souhlasu okresní soud, v jehož obvodu má tato osoba trvalý pobyt nebo se zdržuje. Orgán opatřující souhlas osobu, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, před vyslovením souhlasu poučí o jeho významu a následcích spojených s jeho udělením. Souhlas nelze vzít zpět.

(3) Soudem příslušným k řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí je krajský soud, v jehož obvodu má nebo měla poslední trvalý pobyt nebo se zdržuje osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje. Týká-li se cizozemské rozhodnutí **věci majetku**, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu se nachází. Nelze-li určit takový soud, je k řízení příslušný Krajský soud v Praze.

(4) Je-li dána příslušnost několika krajských soudů, koná řízení ten z nich, u něhož ministerstvo podalo návrh na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí.

(5) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti krajského soudu nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(6) Ustanoveními odstavců 3 až 5 není dotčena zvláštní příslušnost soudu ve vykonávacím řízení podle hlavy dvacáté první trestního řádu.

§ 123

(1) Rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí činí soud ve veřejném zasedání za přítomnosti státního zástupce. Nachází-li se osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, doručují se jí pouze výzva ke zvolení obhájce, ustanovení obhájce a rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí; veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce. **Pokud osoba, vůči níž směřuje rozhodnutí ukládající propadnutí nebo zabrání věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou poté, co bylo v cizím státu pravomocně rozhodnuto, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.**

(2) Jde-li o rozhodnutí, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před konáním veřejného zasedání písemné vyjádření státního zástupce.

(3) Rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí soud doručí též ministerstvu.

§ 124

(1) Jsou-li splněny podmínky uznání, soud rozsudkem uzná cizozemské rozhodnutí na území České republiky.

(2) Současně s rozhodnutím o uznání cizozemského rozhodnutí soud rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené cizozemským rozhodnutím vykonají, přičemž

- a) neslučuje-li se druh trestu nebo ochranného opatření s právním řádem České republiky, přizpůsobí je na druh trestu nebo ochranného opatření podle trestního zákona, který mu nejvíce odpovídá, nebo
- b) překračuje-li výměra trestu horní hranici trestní sazby za odpovídající trestný čin podle trestního zákona, přizpůsobí ji tak, že ji sníží na tuto horní hranici trestní sazby.

(3) Přizpůsobení trestu nebo ochranného opatření nesmí zhoršit postavení osoby, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, pokud jde o jeho druh nebo délku.

(4) Cizozemské rozhodnutí, na jehož základě má být zaplácena peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, soud uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabrání peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžitě částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.

~~(4)~~ (5) Jestliže byl uznaným cizozemským rozhodnutím uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, soud současně rozhodne o zařazení odsouzeného do typu věznice.

~~(5)~~ (6) Uzná-li soud cizozemské rozhodnutí pouze pro některý z trestných činů, jichž se cizozemské rozhodnutí týká, stanoví při rozhodování podle odstavce 2, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice.

(6) Uzná-li soud cizozemské rozhodnutí pouze pro některý ze skutků, jichž se cizozemské rozhodnutí týká, nebo jen pro část trestu nebo ochranného opatření v důsledku skutečnosti, pro kterou se cizozemské rozhodnutí stalo zčásti nevykonatelným, stanoví při rozhodování podle odstavce 2, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Bylo-li v návrhu ministerstva navrhováno uznání ve vztahu ke všem skutkům, jichž se cizozemské rozhodnutí týká, nebo ve vztahu k celému trestu nebo ochrannému opatření, soud v takovém případě návrh ministerstva ve zbývající části zamítne.

~~(6)~~ (7) Trest ve vyšší výměře, než jakou připouští trestní zákon, lze v České republice vykonat pouze, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, nebo pokud s tím občan České republiky, který má být předán do České republiky, souhlasí a jeho předání z cizího státu nelze dosáhnout jinak.

§ 125

(1) Soud návrh ministerstva zamítne, pokud

- a) nejsou splněny podmínky uznání,
- b) osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, nebo
- c) je zjevné, že výkon cizozemského rozhodnutí by nebylo možné zajistit, zejména je-li osoba, vůči níž směřuje cizozemské rozhodnutí, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, nedosažitelná pro svůj neznámý pobyt.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se neužije, jde-li o návrh na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabrání věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty osobě, která poté, co bylo v cizím státě pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou.

~~(2)~~ (3) Proti rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 je přípustná stížnost, kterou může podat též ministerstvo. V řízení o stížnosti se ustanovení § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu neužije.

(3) (4) Zamítne-li soud návrh ministerstva a osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce podle odstavce 2 3.

§ 131

Převzetí osoby z cizího státu

(1) Osobu, kterou cizí stát předal k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, **které má být vykonáváno ve věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence**, převezmou orgány Vězeňské služby a dodají ji ~~věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření~~ **příslušnému zařízení**. O tom neprodleně vyrozumí ministerstvo a soud.

(2) Nedošlo-li k předání osoby, která se nachází v cizím státu ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a ohledně níž bylo uznáno cizozemské rozhodnutí, do České republiky k výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, je výkon uznaného cizozemského rozhodnutí ohledně takového trestu nebo ochranného opatření na území České republiky nepřipustný.

§ 134a

Výkon cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku

(1) **Není-li to zřejmé z uznaného cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku, vyrozumí předseda senátu organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek, který propadl nebo byl zabrán na základě uznaného cizozemského rozhodnutí, a uvede, kdy takové rozhodnutí nabylo právní moci. Předseda senátu dále uvede, že v tomto případě nejde o majetkovou trestní sankci.**

(2) **Ministerstvo neprodleně vyrozumí cizí stát o propadnutí nebo zabrání majetku a zároveň jej upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí informováno o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku, bude s ním dále nakládáno jako s majetkem České republiky.**

(3) **Informuje-li cizí stát ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1 a soud, který rozhodl o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí; soud zároveň vyrozumí o tom, zda cizí stát trvá na uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu. Následně soud zruší svůj předchozí rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku a cizí stát trvá na uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu, soud po zrušení svého předchozího rozsudku uzná cizozemské rozhodnutí ve zbylém rozsahu; toto rozhodnutí soud činí bez návrhu ministerstva. Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí týká. Zrušující rozhodnutí a případně též nový rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu soud doručí**

osobě, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, organizační složce státu uvedené v odstavci 1 a ministerstvu. Ministerstvo o tom vyrozumí cizí stát. Ustanovení § 127 se užije přiměřeně.

(4) Vyrozumí-li cizí stát ministerstvo ještě před skončením lhůty uvedené v odstavci 2 o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání majetku, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně informuje soud, který cizozemské rozhodnutí uznal, a organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

§ 134b

Výkon rozhodnutí Spojeného království týkajícího se majetku

(1) Není-li to zřejmé z cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku uznaného na základě Dohody o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně druhé ze dne 30. dubna 2021 (dále jen „Dohoda mezi Unií a Spojeným královstvím“), vyrozumí předseda senátu organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, a uvede, kdy takové rozhodnutí nabylo právní moci. Předseda senátu dále uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci; v případě pochybností je třeba tuto skutečnost ověřit u Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“). Nejde-li o majetkovou trestní sankci, předseda senátu upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek se Spojeným královstvím, a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému cizozemskému orgánu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(2) Ministerstvo neprodleně vyrozumí Spojené království o propadnutí nebo zabrání majetku a zároveň tento stát upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí informováno o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení anebo o jeho nároku na vrácení majetku, bude s ním dále nakládáno jako s majetkem České republiky v souladu s jejím právním řádem.

(3) Ustanovení § 134a odst. 3 a 4 se užijí obdobně.

(4) Informuje-li Spojené království ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabraný majetek má být vrácen poškozenému, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí soud, který cizozemské rozhodnutí uznal, a organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Pokud jsou splněny podmínky pro vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, soud postupuje obdobně podle § 134a odst. 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému.

(5) Pokud je ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 2 vyrozuměno Spojeným královstvím o rozhodnutí, kterým byl poškozenému v cizím státu přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, ministerstvo předá tuto informaci soudu, který cizozemské rozhodnutí uznal.

§ 135

Sdílení propadlého nebo zabraného majetku

(1) Umožňuje-li takový postup mezinárodní smlouva nebo je-li zaručena vzájemnost, může Česká republika s cizím státem uzavřít dohodu o sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě uznaného cizozemského rozhodnutí. K uzavření dohody je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí v prvním stupni, nebo ministerstvo. Soud nebo ministerstvo poskytne Ministerstvu financí na jeho žádost potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(2) Pokud se ohledně majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě cizozemského rozhodnutí uznaného na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, nedohodne Česká republika se Spojeným královstvím jinak, majetek se po případném uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení sdílí následovně:

- a) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává České republice,
- b) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky zůstává České republice a polovina připadá Spojenému království,
- c) propadla-li nebo byla-li zabráná jiná věc než peněžní prostředky, tato věc se prodá, pokud její povaha umožňuje prodej a pokud není součástí národního kulturního pokladu České republiky nebo jiného státu; ohledně částky získané prodejem se postupuje obdobně podle písmen a) a b), nebo
- d) věc, kterou nelze prodat, zůstává České republice.

(3) Sdílený majetek předává do cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přepočtení sdílených peněžních prostředků na měnu cizího státu se provádí podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet příslušné organizační složky státu.

(5) Ministerstvo vyrozumí cizí stát, který zaslal do České republiky rozhodnutí týkající se majetku za účelem jeho uznání a výkonu, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku anebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku.

§ 136

Předání výkonu rozhodnutí

(1) Je-li to účelné, ministerstvo z podnětu nebo se souhlasem soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou, nebo za podmínek, které jsou pro výkon rozhodnutí soudu stanoveny právním řádem cizího státu, požádá příslušný orgán tohoto státu o zajištění výkonu rozhodnutí na jeho území. Soud ministerstvu poskytne potřebnou součinnost.

(2) Pripouští-li to právo cizího státu nebo mezinárodní smlouva a vyžadují-li to okolnosti případu, ministerstvo požádá cizí stát o vzetí osoby do vazby pro účely zajištění výkonu rozhodnutí ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody.

(3) Pokud ministerstvo žádá o zajištění výkonu rozhodnutí týkajícího se propadlého nebo zabraného majetku Spojené království na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, vyzoomí tento stát o tom, zda v dané věci existuje poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo který žádá o vydání majetku. Ministerstvo informuje tento stát také o tom, že právo poškozeného na uspokojení jeho majetkového nároku ze zvláštního účtu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí zaniklo, poškozený nepožádal o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu anebo tento nárok uspokojil zcela nebo zčásti jiným způsobem, pokud tyto skutečnosti nastaly před sdílením propadlého nebo zabraného majetku.

§ 137a

Zásada speciality

Požádal-li cizí stát o souhlas se stíháním osoby, která má být nebo byla tomuto cizímu státu předána podle § 137, nebo s výkonem trestu anebo ochranného opatření takovou osobou v tomto státě pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který má být nebo byla předána, postupuje se přiměřeně podle § 103. Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.

§ 140

Sdílení propadlého nebo zabraného majetku

(1) Při sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán v cizím státu na žádost České republiky, se postupuje obdobně podle § 135 odst. 1 věty první a druhé; návrh na uzavření dohody o sdílení majetku může Ministerstvu financí podat soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, nebo ministerstvo. Soud nebo ministerstvo poskytne Ministerstvu financí na jeho žádost potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(2) Pokud se Česká republika se Spojeným královstvím nedohodne jinak, při sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě rozhodnutí soudu uznaného ve Spojeném království na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, s tímto státem se po případném uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení postupuje následovně:

- a) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává Spojenému království,
- b) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky připadá České republice a polovina zůstává Spojenému království, nebo

c) propadla-li nebo byla-li zabrána jiná věc než peněžní prostředky a nedojde k jejímu zpeněžení, zůstává Spojenému království.

(3) Sdílený majetek přebírá z cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přichází-li v úvahu sdílení majetku, ministerstvo vyrozumí cizí stát, kterému bylo zasláno za účelem uznání a výkonu rozhodnutí soudu týkající se majetku, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku nebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku. Jde-li o majetkovou trestní sankci, uvede zároveň, jak mají být peněžní prostředky označeny.

§ 146

(1) Justiční orgány poskytují mezinárodnímu soudu potřebnou součinnost v souvislosti s prověřováním a stíháním činů, jejichž stíhání a trestání je v jeho působnosti, včetně činů směřujících proti výkonu spravedlnosti mezinárodním soudem, a v souvislosti s výkonem trestů uložených mezinárodním soudem pro takové činy.

(2) Podle ustanovení této části se postupuje jen tehdy, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva upravující spolupráci s mezinárodním soudem, nebo nestanoví-li jinak předpisy mezinárodní organizace nebo mezinárodního soudu upravující řízení před takovým mezinárodním soudem (dále jen „předpisy mezinárodního soudu“), jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a).

(3) Pro spolupráci s mezinárodním soudem platí přiměřeně ustanovení části první, nestanoví-li tato část jinak. Ustanovení § 4, § 12 odst. 3 a 4 a § 13 odst. 2 se neuzijí. Ustanovení § 5 a § 7 odst. 2 se neuzijí, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a).

(4) Žádosti a příkazy mezinárodního soudu vyřizují orgány České republiky přednostně a s urychlením.

(5) Orgány České republiky bez souhlasu mezinárodního soudu nezveřejní informace o jeho žádosti nebo příkazu a způsobu jejich vyřízení. Při poskytování informací podle § 6 postupují orgány České republiky v souladu s pokyny mezinárodního soudu, které si vyžádají.

§ 164

Pro předání osob mezinárodnímu soudu platí přiměřeně ustanovení části třetí hlavy II dílu 2, nestanoví-li tato část jinak. Ustanovení § 90 a § 91 odst. 1 písm. b), c), e) až g) a j) se neuzijí. Ustanovení § 87, § 88 odst. 3, § 89 odst. 1 písm. b) a e), § 91, § 92 odst. 7 písm. d) a h), § 95, § 96 odst. 2 věty druhé odst. 1 věty druhé a poslední, § 96 odst. 4 věty druhé a třetí, § 96 odst. 7, § 97 a 99 se neuzijí, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a). Ustanovení § 89 odst. 1 písm. b), § 91 odst. 1 písm. d) a k) až m), § 92 odst. 7 písm. d), § 95 odst. 1, 5 a 6 a § 97 se neuzijí také, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. b).

§ 171

Na uznávání a výkon rozhodnutí mezinárodního soudu se přiměřeně užití ustanovení části třetí hlavy IV dílu 1, nestanoví-li tato část jinak. Ustanovení § 120 odst. 1 písm. a), b), d), e) a i) a odst. 3, § 131, § 132 odst. 2 až 4 a § 133 odst. 2 se neužijí. Ustanovení § 120 odst. 1 písm. c), f) a g), § 121 odst. 1 a 2, § 123, 124 a 127 se neužijí, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a). Ustanovení § 124 odst. 6 a 7 se neužije také, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. b).

§ 174

Převzetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody

(1) K výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mezinárodním soudem lze převzít

- a) občana České republiky nebo osobu s trvalým pobytem na území České republiky, nebo
- b) jinou osobu, pokud se mezinárodní soud zaváže uhradit náklady výkonu trestu.

(2) Jde-li o převzetí osoby k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého rozhodnutím mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a), rozhodne soud na návrh ministerstva před nařízením výkonu rozhodnutí rozsudkem o zařazení odsouzeného do typu věznice. Na řízení o návrhu ministerstva se obdobně užití ustanovení § 123, § 125 odst. 1 písm. b) a c) a ~~odst. 2~~, **§ 125 odst. 3** a § 127.

(3) Žádá-li mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a) před předáním osoby k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody o ujištění, že budou dodrženy lhůty nebo jiné podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo předčasné ukončení takového výkonu podle předpisů mezinárodního soudu, souhlas takové osoby podle § 126 se nevyžaduje.

(4) Dojde-li v průběhu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody ke změně podmínek uvedených v odstavci 1 nebo vyjde-li po převzetí osoby do České republiky najevo, že tyto podmínky nebyly v době převzetí splněny, informuje o tom ministerstvo neprodleně mezinárodní soud a konzultuje s ním další postup. Není-li splněna žádná z podmínek uvedených v odstavci 1, ministerstvo požádá mezinárodní soud o určení jiného státu, ve kterém bude osoba pokračovat ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud mezinárodní soud této žádosti nevyhoví, pokračuje se v jeho výkonu v České republice.

§ 175

(1) Osobu, s jejímž převzetím k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mezinárodním soudem udělilo ministerstvo souhlas, převezmou orgány Vězeňské služby na pokyn ministerstva od orgánů mezinárodního soudu nebo cizího státu na místě a v čase určeném ministerstvem po dohodě s mezinárodním soudem. Na místě mimo území České republiky orgány Vězeňské služby převezmou osobu pouze v případě, že se mezinárodní soud nebo cizí stát zaváže uhradit náklady spojené s jejím převozem do České republiky.

(2) Jde-li o osobu převzatou podle této hlavy do České republiky k výkonu rozhodnutí mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a) nebo b), na stíhání této osoby v České republice, výkon jiného trestu nebo ochranného opatření uloženého této osobě a na vydání nebo předání této osoby do cizího státu nebo jinému mezinárodnímu soudu se přiměřeně užití § 85.

(3) Neumožňují-li předpisy mezinárodního soudu, aby o odkladu výkonu trestu, změně způsobu výkonu trestu, přerušení výkonu trestu nebo o podmíněném propuštění osoby převzaté podle této hlavy do České republiky rozhodl soud České republiky, a obdrží-li orgány České republiky žádost nebo podnět k takovému rozhodnutí, ministerstvo je postoupí mezinárodnímu soudu; ustanovení § 159 odst. 3 a 4 se obdobně užití i pro účely řízení před mezinárodním soudem o takové žádosti. Pokud předpisy mezinárodního soudu umožňují, aby o takové žádosti rozhodl soud České republiky, vyžádá si tento soud před rozhodnutím prostřednictvím ministerstva stanovisko mezinárodního soudu.

(4) Nejde-li o občana České republiky nebo osobu s trvalým pobytem na území České republiky, může ministerstvo před propuštěním osoby z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody stanovit, že osoba převzatá podle této hlavy do České republiky má být po propuštění předána do státu, jehož je státním příslušníkem nebo ve kterém má povolen pobyt, nebo do cizího státu, který je ochoten ji převzít, zaváže-li se mezinárodní soud nebo takový cizí stát uhradit náklady spojené s jejím převozem do tohoto státu, nebo předá-li se osoba orgánům tohoto státu na ~~hraničním přechodu~~ **státní hranici**. Při určení, zda a do kterého cizího státu má být osoba předána, ministerstvo zohlední stanovisko této osoby. Orgánům cizího státu tuto osobu předají orgány Vězeňské služby na místě a v čase určeném ministerstvem po dohodě s mezinárodním soudem nebo cizím státem.

§ 185

- (1) Ustanovení této hlavy se užití na společný vyšetřovací tým mezi členskými státy.
- (2) Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie⁷⁾.
- (3) Ustanovení této hlavy nevyklučují postup podle ustanovení o právní pomoci.

§ 189

- (1) Ustanovení dílů 1 až 3 této hlavy se užití na předání osoby mezi Českou republikou a jiným členským státem na základě evropského zatýkacího rozkazu a na související úkony.
- (2) Podle ustanovení dílů 1 až 3 této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie⁸⁾.

§ 193

(1) Byl-li vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo byly-li učiněny soudem úkony směřující k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a nepodařilo-li se ji ve lhůtě 6 měsíců od vydání příkazu nebo provedení uvedených úkonů zadržet, zatknout, nebo dodat do výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu vydá bez zbytečného odkladu evropský zatýkací rozkaz; v přípravném řízení tak učiní soudce na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po uplynutí téže lhůty. Lze-li důvodně předpokládat, že se osoba, o jejíž předání jde, zdržuje v jiném členském státu, je možné evropský zatýkací rozkaz vydat i před uplynutím lhůty 6 měsíců.

(2) Evropský zatýkací rozkaz se vydává na stanoveném formuláři⁶⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský zatýkací rozkaz lze vydat pro skutek, za který

- a) lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo
- b) má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce.

(3) Evropský zatýkácí rozkaz se nevydává, je-li dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).

~~(4) Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek podle odstavce 3.~~

(4) Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud

- a) je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d), nebo**
- b) byl již dříve vydán na tutéž osobu dosud platný evropský zatýkácí rozkaz pro skutek, který splňuje některou z podmínek podle odstavce 2 věty druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).**

(5) V přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce o způsobu vyřízení jeho návrhu. Pokud návrhu nevyhoví, uvede současně důvody, pro které tak učinil.

(6) Soud **neprodleně** doručí evropský zatýkácí rozkaz Policejnímu prezidiu České republiky s žádostí o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby a vyhlášení pátrání v členských státech nepřipojených k Schengenskému informačnímu systému. Je-li známo, kde se osoba nachází, doručí soud evropský zatýkácí rozkaz také příslušnému orgánu předávajícího státu s překladem do úředního jazyka tohoto státu nebo do jiného jazyka, v němž je tento stát ochoten evropský zatýkácí rozkaz přijmout.

(7) Na žádost příslušného orgánu předávajícího státu poskytne soud dodatkové informace a doplnění potřebná pro účely rozhodnutí o předání. V přípravném řízení poskytne státní zástupce soudu součinnost při zjištění takových informací a doplnění. Soud může i bez takové žádosti poskytnout též jiné informace, které považuje za potřebné pro rozhodnutí o předání.

(8) Je-li předávajícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, a osoba, o jejíž předání jde, nemá v trestním řízení v České republice, v němž byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, obhájce, má právo zvolit si obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro předávací řízení v předávajícím státě. Pokud příslušný orgán předávajícího státu sdělí, že osoba, o jejíž předání jde, prohlásila, že si přeje tohoto práva využít, soud této osobě prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu poskytne bez zbytečného odkladu přehled vhodných advokátů zaměřených na mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Zaměření podle věty druhé eviduje na žádost advokáta Česká advokátní komora v seznamu advokátů nebo seznamu evropských advokátů.

(9) Pokud byl evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti, osoba, o jejíž předání jde, dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, a požádá prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu, aby jí byla poskytnuta kopie rozhodnutí ještě před jejím předáním, soud ji tomuto orgánu bez odkladu zašle. Poskytnutí kopie tohoto rozhodnutí se nepovažuje za jeho doručení.

(10) Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž předání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jež splňují podmínky uvedené v odstavci 2, a byl-li na ni dříve vydán evropský zatýkací rozkaz za účelem předání k trestnímu stíhání, nebo změnil-li se rozhodné skutečnosti, které vedly k vydání evropského zatýkacího rozkazu, zejména právní kvalifikace nebo skutkové okolnosti, vydá soud **neprodleně** nový evropský zatýkací rozkaz a **současně** odvolá původní evropský zatýkací rozkaz; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá ~~bez zbytečného odkladu~~ **neprodleně** poté, co k takové změně došlo. **Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.**

§ 197

Odvolání evropského zatýkacího rozkazu a pozbytí jeho platnosti

(1) Soud odvolá evropský zatýkací rozkaz, jestliže

- a) byl odvolán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu anebo bylo upuštěno od úkonů směřujících k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- b) byly dodatečně zjištěny důvody, pro které nelze evropský zatýkací rozkaz vydat,
- e) ~~osoba byla dodána soudu nebo policejnímu orgánu,~~
- d) ~~osoba byla dodána věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření,~~
- e) c) byl vydán nový evropský zatýkací rozkaz, nebo
- ⌘ d) další pátrání není v jiném členském státu z jiného důvodu zapotřebí.

(2) O odvolání evropského zatýkacího rozkazu soud bezodkladně vyrozumí Policejní prezidium České republiky za účelem provedení nezbytných opatření a v přípravném řízení též státního zástupce.

(3) **Evropský zatýkací rozkaz pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána**

- a) **soudu nebo policejnímu orgánu, nebo**
- b) **věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.**

§ 202

Příslušnost

(1) Soudem příslušným k postupu podle tohoto dílu je krajský soud, v jehož obvodu byla osoba, o jejíž předání jde, zadržena; nedošlo-li k jejímu zadržení, je příslušným krajský soud, v jehož obvodu ~~má tato osoba pobyt~~ **se tato osoba zdržuje**. Ke změně okolností, na jejichž

základě byla místní příslušnost soudu určena, pokud nastaly po zahájení předběžného šetření, se nepřihlíží.

(2) Úkony podle tohoto dílu koná státní zástupce státního zastupitelství, které působí u soudu příslušného podle odstavce 1. Toto státní zastupitelství je rovněž příslušné k přijetí evropského zatýkacího rozkazu.

(3) Byl-li evropský zatýkací rozkaz doručen orgánu, který není příslušný k jeho přijetí, neprodleně jej postoupí příslušnému státnímu zastupitelství a informuje o tom orgán, který jej vydal.

§ 203

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda předání osoby do jiného členského státu nebrání skutečnosti uvedené v § 205.

(2) Státní zástupce provede předběžné šetření, dozví-li se o trestném činu, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkací rozkaz, nebo je-li státnímu zastupitelství doručen evropský zatýkací rozkaz jiného členského státu. Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby, o jejíž předání jde, nebo vyžádáním potřebných zpráv. Je-li zahájeno předběžné šetření, aniž byl doručen evropský zatýkací rozkaz, státní zástupce neprodleně požádá příslušný orgán jiného členského státu o jeho doručení.

(3) Nebyl-li jiným členským státem dosud vydán evropský zatýkací rozkaz, postup podle odstavce 2 se neuplatní, nejsou-li známy dostatečné informace o

a) osobě, o jejíž předání jde,

b) existenci odsuzujícího rozsudku, zatýkacího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem vydaného ve vyžadujícím státu na osobu, o jejíž předání jde, které může být podkladem pro vydání evropského zatýkacího rozkazu; namísto této informace postačí příslib příslušného orgánu jiného členského státu, že evropský zatýkací rozkaz bude neprodleně vydán,

c) skutku, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkací rozkaz, včetně horní hranice trestu, který za tento čin může být v tomto státu uložen, nebo výše trestu, který za tento čin byl v tomto státu uložen.

(4) Jestliže informace obsažené v evropském zatýkacím rozkazu nejsou dostatečné pro rozhodnutí o předání, státní zástupce požádá příslušný orgán vyžadujícího státu o jejich doplnění. Za tímto účelem mu stanoví přiměřenou lhůtu a upozorní jej, že nedoplní-li tyto informace ve lhůtě, bude předběžné šetření ukončeno.

(5) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, poučí státní zástupce bez zbytečného odkladu po zahájení předběžného šetření o právech uvedených v § 204 odst. 3 větách první a druhé rovněž osobu, o jejíž předání jde, omezenou na svobodě z jiného důvodu než zadržení; ustanovení § 204 odst. 3 věty třetí se použije obdobně.

(6) Je-li osoba, o jejíž předání jde, státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky a evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání, vyžádá státní zástupce od příslušného orgánu vyžadujícího státu ujištění, že této osobě bude umožněn výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice,

pokud jí bude uložen takový druh trestu nebo ochranného opatření a po vynesení rozsudku nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě.

(7) Pokud tak neučinil již v průběhu zadržení, státní zástupce osobu, o jejíž předání jde, vyslechne, seznámí ji s obsahem evropského zatýkacího rozkazu a poučí ji o možnosti souhlasit se svým předáním do jiného členského státu a o podmínkách a následcích vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s předáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality.

(8) Pokud byl evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vneseným v nepřítomnosti osoby, o jejíž předání jde, a tato osoba dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, může poté, co byla seznámena s obsahem evropského zatýkacího rozkazu, požádat, aby kopii rozhodnutí obdržela ještě před svým předáním. Státní zástupce o takovém požadavku informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a po obdržení kopie takového rozhodnutí ji poskytne osobě, o jejíž předání jde. Vyřízení tohoto požadavku nemá vliv na další průběh předávacího řízení.

(9) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) členský stát, který by mohl vydat evropský zatýkací rozkaz, přes výzvu nedoručí evropský zatýkací rozkaz,
- b) vyžadující stát ve stanovené lhůtě nedoplnil požadované informace,
- c) osoba, o jejíž předání jde, zemřela,
- d) osoba, o jejíž předání jde, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- e) osobu, o jejíž předání jde, nelze zadržet kvůli výsadě nebo imunitě, pro kterou je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- f) osoba, o jejíž předání jde, se nezdržuje na území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- g) vyžadující stát odvolal evropský zatýkací rozkaz nebo jinak informoval, že o předání osoby již nemá zájem, nebo
- h) evropský zatýkací rozkaz byl doručen po právní moci rozhodnutí o tom, že osoba, o jejíž předání jde, bude předána jinému státu podle této hlavy, nebo po povolení vydání do jiného státu anebo po povolení předání mezinárodnímu soudnímu orgánu.

(10) Státní zástupce neprodleně vyrozumí o ukončení předběžného šetření podle odstavce 9 příslušný orgán vyžadujícího státu, Policejní prezidium České republiky, ~~obhájce a ministerstvo a obhájce~~. Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 205 odst. 1 nebo návrhu podle § 208 odst. 2 **1**.

§ 204

Zadržení a předběžná vazba

(1) Státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán může zadržet osobu, o jejíž předání jde, je-li dán důvod předběžné vazby a byl-li vydán evropský zatýkací rozkaz nebo jsou-li známy informace uvedené v § 203 odst. 3.

(2) Policejní orgán je oprávněn provést zadržení osoby i bez předchozího souhlasu státního zástupce, jestliže věc nesnese odkladu a souhlas státního zástupce nelze předem opatřit. Je však

povinen provedené zadržení bezodkladně oznámit státnímu zástupci a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, a další podklady, které státní zástupce potřebuje, aby případně mohl podat návrh na vzetí do předběžné vazby.

(3) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, státní zástupce nebo policejní orgán, který provedl zadržení, poučí zadrženou osobu již v průběhu zadržení o tom, že nemá-li v trestním řízení ve vyžadujícím státě, v němž byl nebo by mohl být vydán evropský zatýkácí rozkaz, obhájce, má právo zvolit si v souladu s právem vyžadujícího státu obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro řízení podle tohoto dílu. Zadrženou osobu poučí rovněž o tom, že prohlásí-li, že si přeje práva podle věty první využít, vyžadující stát je jí povinen poskytnout informace, které jí zvolení obhájce za tímto účelem usnadní. Prohlásí-li zadržená osoba, že si přeje využít práva podle věty první, státní zástupce o tom neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a informace, které obdrží od příslušného orgánu vyžadujícího státu za účelem uplatnění práva podle věty první, poskytne bez zbytečného odkladu zadržené osobě. Ustanovením tohoto odstavce není dotčen běh lhůt podle § 209.

(4) Byl-li vydán evropský zatýkácí rozkaz, nelze podat návrh na vzetí osoby, o jejíž předání jde, do předběžné vazby, nejsou-li známy informace uvedené v § 203 odst. 3. Při zadržení a podání návrhu na vzetí do předběžné vazby se jinak postupuje přiměřeně podle § 93 odst. 2 až 4.

(5) Na předběžnou vazbu osoby, o jejíž předání jde, se přiměřeně užije § 94 odst. 1, 2 a 4. Státní zástupce takovou osobu ihned propustí z předběžné vazby, jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez doručení evropského zatýkácího rozkazu a evropský zatýkácí rozkaz nebyl příslušnému státnímu zastupitelství doručen do 20 dnů ode dne vzetí do předběžné vazby; to neplatí, jde-li o zjednodušené předání. Propuštění z předběžné vazby nevylučuje nové vzetí do předběžné vazby, pokud je evropský zatýkácí rozkaz doručen dodatečně.

§ 205

Rozhodnutí o předání

~~(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Soud rozhodne, že se osoba předá do vyžadujícího státu, není-li dán některý z důvodů pro nepředání uvedený v odstavci 2 nebo některý z důvodů pro zamítnutí návrhu státního zástupce uvedený v odstavci 5. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neužije.~~

~~(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud~~

- ~~a) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání a příslušný orgán vyžadujícího státu neposkytl dostatečné ujištění podle § 203 odst. 6;~~
- ~~b) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl uložen takový trest nebo takové ochranné opatření, na území České republiky a tato osoba před soudem do protokolu prohlásí, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státu;~~

- e) ~~trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřipustné v důsledku amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,~~
- d) ~~evropský zatýkácí rozkaz nebyl vydán pro skutek, za který lze podle práva vyžadujícího státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo za který má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v déle nejméně 4 měsíce,~~
- e) ~~skutek nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,~~
- f) ~~trestní odpovědnost nebo výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,~~
- g) ~~jde o předání osoby k trestnímu stíhání pro skutek, pro který se v České republice proti téže osobě vede trestní řízení, nebo pro skutek, který byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státu zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,~~
- h) ~~trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomoeným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomoeně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno,~~
- i) ~~trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím, které vytváří překážku věci pravomoeně rozhodnuté podle § 11 odst. 2 trestního řádu, anebo trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě ve třetím státu skončilo pravomoeným odsuzujícím rozsudkem nebo jiným rozhodnutím soudu se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a jestliže trest, pokud byl osobě, o jejíž vydání jde, uložen, byl již vykonán, je právě vykonáván anebo jej podle práva odsuzujícího státu již nelze vykonat,~~
- j) ~~evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti této osoby, není-li dále stanoveno jinak,~~
- k) ~~nebyl udělen souhlas jiného členského státu podle § 199 odst. 1 a nebyla splněna některá z podmínek uvedených v § 199 odst. 2, nebo nebyl dán souhlas vydávajícího státu podle § 199 odst. 4,~~
- l) ~~předání by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, nebo~~
- m) ~~je důvodná obava, že by osoba, o jejíž předání jde, byla ve vyžadujícím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.~~

(3) Byl-li evropský zatýkaací rozkaz vydán pro několik skutků, z nichž alespoň u jednoho není dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. d), lze osobu do vyžadujícího státu předat pro všechny tyto skutky.

(4) Osobu lze do vyžadujícího státu předat, i když je dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. j), pokud

- a) osoba, o jejíž předání jde, byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti;
- b) osoba, o jejíž předání jde, věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil;
- c) osoba, o jejíž předání jde, poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, nebo
- d) osobě, o jejíž předání jde, nebylo osobně doručeno rozhodnutí, avšak bude tak učiněno neprodleně po jejím předání, tato osoba bude výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo podání opravného prostředku, které umožňují její účast, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a bude informována o lhůtě k jeho uplatnění.

(5) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž předání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání konaném o předání osoby, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce.

(6) Rozhodne-li soud o tom, že se osoba nepředá, a je-li tato osoba v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud nejde o případ podle odstavce 2 písm. b). Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o tom, že se osoba nepředá.

(7) O rozhodnutí podle odstavců 1 a 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky, a následně také ministerstvo.

§ 205

Rozhodnutí o předání

(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí

je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Pokud soud nerozhodne o tom, že se osoba nepředá do vyžadujícího státu z důvodů uvedených v odstavcích 2 nebo 3, nebo o zamítnutí návrhu státního zástupce z důvodů uvedených v odstavci 6, rozhodne, že se osoba do vyžadujícího státu předá. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neužije. Jsou-li pro rozhodnutí potřebné dodatkové informace, soud o jejich poskytnutí požádá příslušný orgán vyžadujícího státu; pro jejich poskytnutí může stanovit přiměřenou lhůtu.

(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud

- a) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání a příslušný orgán vyžadujícího státu neposkytl dostatečné ujištění podle § 203 odst. 6,
- b) trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřipustné v důsledku amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- c) evropský zatýkácí rozkaz nebyl vydán pro skutek, za který lze podle práva vyžadujícího státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo za který má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce,
- d) nebyl udělen souhlas jiného členského státu podle § 199 odst. 1 a nebyla splněna některá z podmínek uvedených v § 199 odst. 2, nebo nebyl dán souhlas vydávajícího státu podle § 199 odst. 4,
- e) by předání bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách,
- f) je důvodná obava, že by osoba, o jejíž předání jde, byla ve vyžadujícím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, nebo
- g) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice, jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu.

(3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud

- a) je státním občanem České republiky nebo je občanem jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl uložen takový trest nebo takové ochranné opatření, na území České republiky a tato osoba před soudem do protokolu prohlásí, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státu,
- b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky

neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,

- c) trestní odpovědnost nebo výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- d) jde o předání osoby k trestnímu stíhání pro skutek, pro který se v České republice proti téže osobě vede trestní řízení, nebo pro skutek, který byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státu, zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,
- e) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a nejde o rozhodnutí uvedené v odstavci 2 písm. g),
- f) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném státu než uvedeném v odstavci 2 písm. g) skončilo rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu, nebo
- g) evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti této osoby, ledaže
  1. osoba, o jejíž předání jde, byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
  2. osoba, o jejíž předání jde, věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil,
  3. osoba, o jejíž předání jde, poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, nebo
  4. osobě, o jejíž předání jde, nebylo osobně doručeno rozhodnutí, avšak bude tak učiněno neprodleně po jejím předání, tato osoba bude výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo podání opravného prostředku, které umožňují její účast, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a bude informována o lhůtě k jeho uplatnění.

(4) Pokud vyžadující stát vydal jeden nebo více evropských zatýkácích rozkazů pro několik skutků a u některého z nich je dán důvod pro nepředání, soud rozhodne, pro které skutky se osoba předá a pro které se nepředá. Je-li však u některého skutku dán

důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. c), lze osobu do vyžadujícího státu předat pro všechny tyto skutky.

(5) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž předání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání konaném o předání osoby, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.

(6) Rozhodne-li soud o tom, že se osoba nepředá, a je-li tato osoba v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud nejde o případ podle odstavce 3 písm. a). Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o tom, že se osoba nepředá.

(7) O rozhodnutí podle odstavců 1 a 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky.

§ 206

Předávací vazba

~~(1) Rozhodne-li soud, že se osoba předá, vezme ji zároveň do předávací vazby, nebo rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací; při zjednodušeném předání tak postupuje na návrh státního zástupce. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost. Ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního trestního řádu se neužijí, s výjimkou § 70, 70a, § 71 odst. 1 věty první a odst. 2 písm. a), které se užijí přiměřeně.~~

(1) Rozhodne-li soud, že se osoba předá, vezme ji zároveň do předávací vazby nebo rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o předání. Při zjednodušeném předání postupuje předseda senátu podle věty první po udělení souhlasu osoby s předáním, přičemž proti tomuto rozhodnutí není stížnost přípustná. Ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního trestního řádu se neužijí, s výjimkou § 70, 70a, § 71 odst. 1 věty první a § 71 odst. 2 písm. a), které se užijí přiměřeně.

(2) Postup podle odstavce 1 se uplatní, i když se osoba nachází ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. V takovém případě propustí osobu z vazby předseda senátu soudu, který vede řízení, v přípravném řízení státního zástupce vykonávající dozor nad zachováváním zákonnosti a z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody předseda senátu soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž byly takový trest nebo ochranné opatření uloženy.

§ 207

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o předání pro skutek, za který je možné ve vyžadujícím státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež orgán vyžadujícího státu označí v písmenu e) oddílu I. formuláře evropského zatýkacího rozkazu⁶⁾, soud nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v evropském zatýkacím rozkazu zjevně neodpovídají označenému jednání.

§ 208

Zjednodušené předání

(1) Zjednodušené předání se provede, jestliže osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce prohlásí, že souhlasí se svým předáním do jiného členského státu. Před vyslovením souhlasu se svým předáním musí být poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět.

(2) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, podle odstavce 1 prohlásí, že souhlasí se svým předáním, ustanovení § 203 odst. 9 písm. a) a § 205 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b), d) až f), j) a k) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh soudu na vzetí této osoby do předávací vazby nebo na přeměnu předběžné vazby na vazbu předávací, anebo podá návrh na odložení předání. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání této osoby uvedených v § 205 odst. 2 písm. c), g) až i), l) nebo m), postupuje, jako by osoba souhlas se svým předáním nevyslovila.

(3) Nenachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán tuto osobu zadrží. Státní zástupce odevzdá zadrženou osobu soudu s návrhem na její vzetí do předávací vazby nejpozději do 48 hodin od zadržení, jinak musí být propuštěna na svobodu. Předseda senátu postupuje při rozhodování o zadržené osobě obdobně podle § 77 odst. 2 trestního řádu.

(4) Nachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, předseda senátu ji vyslechne a rozhodne o návrhu státního zástupce na přeměnu předběžné vazby na vazbu předávací. O době a místě konání výslechu předseda senátu vyrozumí obhájce a státního zástupce.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 2 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d), předseda senátu návrh zamítne. Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce. Řízení o předání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 2.

(6) Pokud osoba, o jejíž předání jde, vysloví souhlas se svým předáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o předání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 205 odst. 1 zpět a postupuje podle odstavce 2 věty první. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

~~(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. e), g) až i), l) nebo m).~~

~~(8) O pravomocných rozhodnutích podle odstavců 3 až 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky, a následně také ministerstvo; nabylo-li rozhodnutí právní moci před soudem druhého stupně, informaci podá tento soud.~~

§ 208

Zjednodušené předání

(1) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s předáním do jiného členského státu, ustanovení § 203 odst. 9 písm. a), § 205 odst. 1, § 205 odst. 2 písm. a), c) a d) a § 205 odst. 3 písm. a) až c) a g) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení předání, namísto návrhu podle § 205 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s předáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f), postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním, neučinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž předání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(2) Souhlas s předáním uděluje po podání návrhu státního zástupce podle odstavce 1 osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu, za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž předání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět. Jde-li o občana České republiky nebo občana jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, je třeba ho před udělením souhlasu poučit o okolnostech, pro které by podle § 205 odst. 2 písm. a) a § 205 odst. 3 písm. a) nebylo jeho předání možné, a o důsledcích postupu podle těchto ustanovení. V případě, že by přicházelo v úvahu nepředání z důvodu uvedeného v § 205 odst. 3 písm. a), je osobu třeba poučit také o tom, že nepředání je vázáno na splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí, pro které byl evropský zatýkácí rozkaz vydán.

(3) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním. Jestliže se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž předání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(4) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 udělí, ustanovení § 205 odst. 1 se neužije a předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo ve veřejném zasedání o odložení předání podle § 210. Shledá-li však předseda senátu, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f), rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle

odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d), předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu. Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Řízení o předání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1.

(6) Pokud osoba, o jejíž předání jde, udělí souhlas s předáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o návrhu na její předání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 205 odst. 1 zpět a soud rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo o odložení předání podle § 210. Návrh podle § 205 odst. 1 může státní zástupce vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f).

(8) O pravomocných rozhodnutích podle odstavců 4 až 6 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky; nabylo-li rozhodnutí právní moci před soudem druhého stupně, informaci podá tento soud.

§ 209

Lhůty pro rozhodnutí

(1) Při vyřizování evropského zatýkacího rozkazu se postupuje s největším urychlením. Soud rozhodne o evropském zatýkacím rozkazu zpravidla do 60 dnů od zadržení osoby, o jejíž předání jde. ~~Při zjednodušeném předání státní zástupce zpravidla podá návrh podle § 208 odst. 2 tak, aby o něm soud mohl rozhodnout do 10 dnů od vyslovení souhlasu této osoby s předáním. Při zjednodušeném předání soud zpravidla rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací anebo o odložení předání do 10 dnů od udělení souhlasu této osoby s předáním.~~

(2) Nelze-li ve výjimečném případě rozhodnout ve lhůtách uvedených v odstavci 1, rozhodne soud o evropském zatýkacím rozkazu nebo o předávací vazbě zpravidla ve lhůtě prodloužené o 30 dnů.

(3) O nedodržení lhůt a o důvodech informuje soud a v předběžném šetření státní zástupce příslušný orgán vyžadujícího státu a Eurojust.

§ 210

Odložení předání

(1) ~~Soud může rozhodnout o odložení předání osoby na dobu, po kterou je nezbytná její přítomnost v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní~~

~~svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky.~~ **Soud může rozhodnout o odložení předání osoby na dobu, po kterou bude v České republice zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území.** Rozhodnutí o odložení předání může soud učinit při rozhodnutí o předání; výjimečně i po povolení předání, byl-li zjištěn důvod pro odložení později nebo vyvstane-li nový důvod pro odložení, a to až do provedení předání. Přitom soud vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba předána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je o odložení předání rozhodováno, možnost předání této osoby z vyžadujícího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do vyžadujícího státu. Před rozhodnutím o odložení předání si soud vyžádá stanovisko soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice nebo soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž ~~byl pravomocně uložen trest nebo ochranné opatření má osoba, o jejíž předání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky, pokud si takové stanovisko nevyžádal již státní zástupce.~~

(2) Je-li rozhodnutí o odložení předání činěno při rozhodnutí o předání, ustanovení § 206 se neužije. ~~Nachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se předání odkládá. Je-li rozhodnutí o odložení předání činěno po rozhodnutí o předání, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z předávací vazby.~~ **Věta druhá se užije obdobně na rozhodnutí o propuštění osoby z předávací vazby, je-li rozhodováno o odložení předání až po rozhodnutí o předání.**

(3) Proti rozhodnutím podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost. Proti rozhodnutí o propuštění z vazby lze stížnost podat pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o odložení předání.

(4) Doručí-li v době, kdy je předání osoby odloženo, týž členský stát další evropský zatýkací rozkaz na tuto osobu pro jiný skutek, než pro který bylo rozhodnuto, že se tato osoba předá, k řízení o takovém evropském zatýkacím rozkazu jsou příslušné orgány, které byly činné ohledně původního evropského zatýkacího rozkazu na tuto osobu.

(5) Pomine-li důvod odložení předání, předseda senátu rozhodne o vzetí osoby do předávací vazby. Ustanovení § 206 odst. 1 věty druhé se neužije. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž předání jde, při rozhodování o předávací vazbě zajistit jinak ~~a nejde-li o zjednodušené předání,~~ postupuje se přiměřeně podle § 69 trestního řádu; v takovém případě se § 79 odst. 1 a § 193 odst. 1 neužijí.

(6) Předseda senátu ukončí řízení o předání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e), f) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d).

§ 211

Dočasné předání

(1) Před rozhodnutím o předání může předseda senátu rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, která se nachází v České republice ve vazbě nebo ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných úkonů trestního stíhání. V předběžném šetření tak učiní na návrh státního zástupce. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než 10 dnů, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky, pokud tomu nebrání okolnosti vyžadujícím státem neovlivitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví. Doba, po kterou byla osoba dočasně předána, se do lhůt podle § 209 odst. 1 a 2 nezapočítává.

(2) Po rozhodnutí o předání, jehož výkon byl odložen, může předseda senátu rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, která se nachází v České republice ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných úkonů trestního stíhání. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, ~~jež nesmí být delší než 1 měsíc~~, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky, pokud tomu nebrání okolnosti vyžadujícím státem neovlivitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví. **Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.**

(3) Dočasné předání lze povolit pouze, pokud vyžadující stát poskytne ujištění, že osoba bude po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě a že proti ní budou uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území České republiky.

(4) Provedení dočasného předání zajistí předseda senátu.

(5) Nachází-li se osoba, která má být dočasně předána, ve vazbě v trestním řízení vedeném v České republice, může být dočasné předání povoleno pouze se souhlasem soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení takového řízení. **Nachází-li se taková osoba v zařízení pro výkon ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před rozhodnutím o dočasném předání stanovisko tohoto zařízení.**

(6) Dočasné předání nepřerušuje výkon vazby, nepodmíněného trestu odnětí svobody ani ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice.

(7) Lhůtu uvedenou v odstavci 2 lze po dohodě s příslušným orgánem vyžadujícího státu prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Dočasné předání osoby podle odstavce 2 lze provést i opakovaně.

§ 213

Předání

(1) Předání osoby a s tím související propuštění z předávací vazby zajistí předseda senátu.

(2) Osobu je třeba předat vyžadujícímu státu nejpozději do 10 dnů od právní moci rozhodnutí o předání; při zjednodušeném předání nejpozději do 10 dnů od právní moci rozhodnutí o vzetí osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací. Bylo-li rozhodnuto o odložení předání, je třeba osobu předat do vyžadujícího státu

nejpozději do 10 dnů od rozhodnutí o vzetí osoby do předávací vazby po pomnutí důvodu pro odložení předání.

(3) V případě souběhu evropského zatykácího rozkazu a žádosti o vydání lhůta pro předání osoby neběží. Osobu je v takovém případě třeba předat nejpozději do 10 dnů od vyrozumění soudu o rozhodnutí o ~~upřednostnění předání~~ **neupřednostnění vydání** nebo od vyrozumění podle § 218 odst. 3.

(4) Brání-li předání osoby ve stanovené lhůtě okolnosti neovlivnitelné vyžadujícím státem nebo orgány České republiky, předseda senátu učiní neprodleně úkony potřebné ke sjednání nové doby předání tak, aby k němu mohlo dojít co nejdříve po pomnutí těchto okolností. Předání se musí uskutečnit nejpozději do 10 dnů od takto sjednané doby. Obdobně se postupuje, nastanou-li závažné humanitární důvody, zejména ohrozilo-li by předání život nebo zdraví osoby, o jejíž předání jde.

(5) Osoba, o jejíž předání jde, musí být neprodleně propuštěna z předávací vazby nejpozději poslední den lhůty uvedené v odstavci 2, 3 nebo 4.

(6) Předseda senátu poskytne příslušnému orgánu vyžadujícího státu informace o délce trvání vazby v průběhu předávacího řízení na území České republiky.

§ 215

Výkon trestu nebo ochranného opatření uloženého ve vyžadujícím státu

(1) Bylo-li rozhodnuto o nepředání osoby z důvodu uvedeného v § 205 odst. ~~2 písm. b)~~ **3 písm. a)**, předseda senátu vyzve příslušný orgán vyžadujícího státu, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy vyjádřil, zda má být na území České republiky uznáno a vykonáno rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatykácí rozkaz, a aby pro tyto účely doručil ověřenou kopii vykonatelného rozhodnutí a jeho překlad do českého jazyka, pokud již nebyly opatřeny v průběhu předávacího řízení.

(2) Nevyhoví-li příslušný orgán vyžadujícího státu výzvě předsedy senátu podle odstavce 1 a osoba je v předběžné vazbě, soud ji propustí. Na tyto důsledky předseda senátu ve výzvě vyžadující stát upozorní. Je-li rozhodnutí s překladem doručeno po stanovené lhůtě, soud je postoupí ministerstvu nebo soudu příslušnému k postupu podle hlavy VIII.

(3) Byla-li soudu ve stanovené lhůtě doručena nebo jím opatřena ověřená kopie vykonatelného rozhodnutí vyžadujícího státu a jeho překlad do českého jazyka a příslušný orgán vyžadujícího státu požaduje uznání a výkon tohoto rozhodnutí na území České republiky, osoba se nachází v předběžné vazbě a je dán důvod uznávací vazby, soud neprodleně rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu uznávací; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(4) Byla-li osoba předána na základě ujištění podle § 203 odst. 6, předseda senátu zjistí u příslušného orgánu vyžadujícího státu, zda jí byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody a zda vyslovila souhlas s jejich výkonem ve vyžadujícím státu, nebo zda vyžadující stát žádá o její převzetí k výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, pokud tyto informace soud neobdržel v přiměřené době od předání osoby.

(5) K uznání a výkonu vykonatelného rozhodnutí vyžadujícího státu je příslušný soud, který v prvním stupni rozhodoval, zda se osoba předá. Přitom postupuje přiměřeně podle části třetí hlavy IV dílu 1 oddílů 1 až 3, s výjimkou ustanovení § 119, § 121 odst. 1 až 4, § 122 odst. 2 až 4, § 123 odst. 3, § 127 odst. 1, 2 a 7, § 128, 129, 134 a 135; namísto rozhodnutí o zamítnutí návrhu ministerstva podle § 125 odst. 1 a § 127 odst. 6 rozhodne o zamítnutí uznání rozhodnutí

vyžadujícího státu. Pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie, postupuje soud přiměřeně podle hlavy VIII. V případě občana jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, který byl předán do jiného členského státu na základě ujištění podle § 203 odst. 6, nebo **občana jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky**, ohledně něhož bylo rozhodnuto o nepředání do jiného členského státu z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 ~~písm. b)~~ **3 písm. a)**, se § 120 odst. 1 písm. i) neužije a souhlas soudu podle § 299 odst. 3 se považuje za udělený.

§ 218

Souběh evropského zatýkacího rozkazu s žádostí o vydání

(1) Byly-li orgánům České republiky doručeny na tutéž osobu evropský zatýkací rozkaz a žádost o vydání, rozhodne soud na návrh státního zástupce nejprve o předání podle § 205 a o přípustnosti vydání podle § 95. Po právní moci rozhodnutí, že se osoba předá, a rozhodnutí o přípustnosti vydání předseda senátu neprodleně předloží věc ministerstvu. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání, podá Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání takového rozhodnutí nejpozději do ~~15 dnů~~ **1 měsíce** ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena; Nejvyšší soud rozhodne o takovém návrhu neprodleně.

(2) Nepodal-li ministr spravedlnosti návrh na přezkoumání rozhodnutí, že vydání je přípustné, rozhodne ve lhůtě ~~15 dnů~~ **1 měsíce** ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena, o tom, zda se upřednostní vydání. Rozhodl-li Nejvyšší soud, že vydání je přípustné, nebo zamítl-li návrh ministra spravedlnosti na přezkoumání rozhodnutí, že vydání je přípustné, ministr spravedlnosti rozhodne ve lhůtě 15 dnů od vrácení věci Nejvyšším soudem o tom, zda se upřednostní vydání. Zváží přitom všechny okolnosti, zejména závažnost a místo spáchání trestných činů, datum doručení evropského zatýkacího rozkazu a doručení žádosti o vydání a zda jde o předání nebo vydání za účelem trestního stíhání nebo výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(3) Nepodal-li ministr spravedlnosti návrh na přezkoumání rozhodnutí, že vydání není přípustné, rozhodl-li Nejvyšší soud, že vydání není přípustné, nebo zamítl-li návrh ministra spravedlnosti na přezkoumání rozhodnutí, že vydání není přípustné, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí soud, který dále postupuje podle § 213.

(4) V případě, že se neupřednostní vydání, ministerstvo neprodleně o této skutečnosti vyrozumí soud, který dále postupuje podle § 213. **Pokud soud rozhodl podle § 95, že je přípustné vydání osoby do státu, který o její vydání rovněž požádal, považuje se toto rozhodnutí za udělení souhlasu s vydáním osoby do tohoto dalšího státu.**

(5) V případě upřednostnění vydání ministr spravedlnosti současně rozhodne, že se vydání povoluje. ~~◊ tomto rozhodnutí ministerstvo neprodleně vyrozumí soud.~~ **Současně může ministr spravedlnosti udělit souhlas s vydáním této osoby do dalšího státu, který o její předání požádal; v takovém případě se rozhodnutí podle § 205 odst. 1 o tom, že se osoba předává, považuje pro účely udělení souhlasu s jejím vydáním do tohoto dalšího státu za vyslovení přípustnosti vydání podle § 95 odst. 1. Ministerstvo neprodleně vyrozumí soud o rozhodnutí ministra spravedlnosti.** Soud po vyrozumění usnesením zruší své rozhodnutí o ~~předání~~ **předávací vazbě podle § 206** a v řízení o vydání neprodleně postupuje podle § 101.

§ 225

Předání z České republiky

(1) Na předání osoby z České republiky do Islandu nebo Norska a na související úkony se přiměřeně užití ustanovení této hlavy o evropském zatýkacím rozkazu. ~~Ustanovení § 203 odst. 6, § 205 odst. 2 písm. a), b) a c) a § 207 se neužijí. Ustanovení § 205 odst. 3 písm. b) a § 207 se neužijí.~~ Ustanovení § 209 odst. 3 se neužije, pokud jde o informování Eurojustu.

(2) Osoba, o jejíž předání jde, se do Islandu nebo Norska ~~nepředá~~ **nemusí předat** také v případě, že

a) ~~je občanem České republiky,~~

b) ~~a) skutek nenaplní, je by skutek nenaplnoval~~ znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání, ohledně něhož nelze z důvodu nedostatku oboustranné trestnosti odmítnout výkon zatýkacího rozkazu podle Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání jen z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu, nebo

e) ~~b) trestný čin, pro který byl zatýkací rozkaz vydán, má výlučně politický charakter a ze strany vyžadujícího státu není zaručena vzájemnost.~~

(3) Ustanovení odstavce 2 se přiměřeně užití i v případě, že Norsko nebo Island požádá o udělení souhlasu s rozšířením předání.

Díl 5

Předání se Spojeným královstvím

§ 225a

Předávání osob mezi Českou republikou a Spojeným královstvím se uskutečňuje na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím za přiměřeného užití ustanovení této hlavy o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu.

ČÁST PÁTÁ

ZVLÁŠTNÍ POSTUPY MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE S JINÝMI ČLENSKÝMI STÁTY

HLAVA III

~~PŘÍKAZ K ZAJIŠTĚNÍ VĚCI~~

ZAJIŠTĚNÍ VĚCI A MAJETKU

Díl 1

Společná ustanovení

Příkaz k zajištění věci ve vztahu k členským státům, které nejsou vázány nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 226

Působnost

(1) Ustanovení ~~této hlavy tohoto dílu~~ se použijí na věc, která je nástrojem trestné činnosti, nebo na věc, která je výnosem z trestné činnosti, anebo na věc, která je náhradní hodnotou, má-li být zajištěna v jiném členském státu na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem nebo má-li být zajištěna v České republice na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu v trestním řízení pro účely propadnutí nebo zabránění.

(2) Podle ~~této hlavy tohoto dílu~~ se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie¹³⁾.

§ 228

Vztah k jiným ustanovením

(1) Nestanoví-li ~~tato hlava tento díl~~ jinak, použijí se na zajištění věci ustanovení části třetí hlavy I.

(2) Ustanovení ~~této hlavy tohoto dílu~~ nevylučují postup podle ustanovení části třetí hlavy I.

~~Díl 2~~ Oddíl 2

Zajištění věci v jiném členském státu

§ 229

Vydání příkazu k zajištění věci

(1) Je-li třeba zajistit věc v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá příkaz k zajištění věci a připojí k němu osvědčení na stanoveném formuláři¹⁴⁾ s překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků jiného členského státu nebo do jazyka, v němž je jiný členský stát ochoten příkaz k zajištění věci přijmout.

(2) Osvědčení připojené k příkazu k zajištění věci obsahuje pokyn, aby věc zůstala zajištěna v jiném členském státu do doby vyřízení žádosti o uznání a výkon rozhodnutí o propadnutí nebo zabránění, nebo má-li věc propadnout nebo být zabráněna v jiném členském státu na základě rozhodnutí soudu zaslaného k uznání a výkonu podle hlavy VII ~~dílu~~ **oddílu 2**, do doby uznání a výkonu takového rozhodnutí.

(3) Příkaz k zajištění věci v jiném členském státu lze vydat i po právní moci rozhodnutí o propadnutí nebo zabránění, nebylo-li možné tak učinit z důležitých důvodů dříve.

Díl 3 Oddíl 3

Zajištění věci v České republice

....

§ 233

Uznání a výkon příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán neprodleně rozhodnutím uzná příkaz k zajištění věci, nebrání-li tomu některý z důvodů uvedených v odstavci 3 nebo 5, a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ledaže rozhodne o odkladu výkonu rozhodnutí, nebo výkon rozhodnutí nelze provést, neboť věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla nacházet, nebylo v osvědčení označeno dostatečně přesně.

(2) Prohlídky podle hlavy čtvrté oddílu pátého trestního řádu lze při výkonu příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu provést pouze za podmínky, že skutek by byl trestným činem i podle práva České republiky.

(3) Justiční orgán neprodleně rozhodnutím neuzná příkaz k zajištění věci, pokud

- a) skutek nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 234; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- b) jeho uznání a výkon by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- c) zajištění věci brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) příkaz k zajištění věci nebyl vydán v trestním řízení v jiném členském státu, nebo
- e) věc, která je předmětem zajištění, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění.

(4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění věci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

(5) Justiční orgán dále nemusí rozhodnutím uznat příkaz k zajištění věci, pokud k tomuto příkazu není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři¹⁴⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu příkazu nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky¹⁵⁾ přijmout. Justiční orgán neprodleně, před rozhodnutím o neuznání vyzve justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná příkaz.

(6) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění věci uznává, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz vydán.

(7) Justiční orgán neprodleně informuje justiční orgán jiného členského státu o uznání nebo neuznání příkazu, o zajištění výkonu rozhodnutí nebo o skutečnostech bránících provedení

~~výkonu rozhodnutí, o podání stížnosti proti rozhodnutí, že se příkaz k zajištění věci uznává, a o výsledku řízení o této stížnosti.~~

~~¹⁵⁾ Článek 9 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.~~

§ 233

Uznání a výkon příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán uzná příkaz k zajištění věci, pokud nevyužije některý z důvodů pro jeho neuznání uvedených v odstavcích 4 a 5, a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ledaže odloží výkon rozhodnutí nebo výkon rozhodnutí nelze provést, neboť věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla nacházet, nebylo v osvědčení označeno dostatečně přesně.

(2) Příkaz k zajištění věci vydaný pro účely zajištění výkonu rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacena peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, justiční orgán uzná tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.

(3) Prohlídky podle hlavy čtvrté oddílu pátého trestního řádu lze při výkonu příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu provést pouze za podmínky, že skutek by byl trestným činem i podle práva České republiky.

(4) Justiční orgán neuzná příkaz k zajištění věci, pokud nebyl vydán v trestním řízení v jiném členském státu.

(5) Justiční orgán nemusí uznat příkaz k zajištění věci, pokud

- a) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 234; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- b) jeho uznání a výkon by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- c) zajištění věci brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) věc, která je předmětem zajištění, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabrání, nebo
- e) k takovému příkazu není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu příkazu nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(6) Rozhodnutí podle odstavců 1, 4 a 5 učiní justiční orgán neprodleně.

(7) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění věci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

(8) Justiční orgán neprodleně před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 5 písm. e) vyzve justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat příkaz.

(9) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění věci uznává, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz vydán.

(10) Justiční orgán neprodleně informuje justiční orgán jiného členského státu o uznání nebo neuznání příkazu, o zajištění výkonu rozhodnutí nebo o skutečnostech bránících provedení výkonu rozhodnutí, o podání stížnosti proti rozhodnutí, že se příkaz k zajištění věci uznává, a o výsledku řízení o této stížnosti.

§ 234

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v jiném členském státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež justiční orgán jiného členského státu označí v písmenu i) oddílu 1. formuláře osvědčení¹⁴⁾, justiční orgán nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.

§ 235

Odložení výkonu rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán může rozhodnout o odložení výkonu **odložit výkon** rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění věci, jestliže

- a) jeho výkon by mohl narušit trestní řízení vedené v České republice, nebo
- b) věc uvedená v takovém příkazu již byla zajištěna pro účely jiného trestního řízení vedeného v České republice nebo v jiném státu.

(2) Jakmile pomine důvod pro odložení výkonu rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, justiční orgán zajistí jeho výkon. Pokud v mezidobí v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu nebo k zrušení anebo omezení zajištění, justiční orgán od zajištění výkonu rozhodnutí upustí nebo jeho výkon zajistí v omezeném rozsahu.

(3) Justiční orgán neprodleně vyrozumí příslušný justiční orgán jiného členského státu o odložení výkonu rozhodnutí, včetně důvodů odložení, a jeho předpokládané délce trvání, lze-li ji odhadnout, o dalších omezeních, která se vztahují na věc uvedenou v příkazu k zajištění věci, pokud jsou mu známa, a o zajištění výkonu rozhodnutí po pominutí důvodu odložení.

Díl 4 Oddíl 4

Regresní nároky

...

Díl 2

Příkaz k zajištění ve vztahu k členským státům vázaným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 238a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 238b

Součinnost

(1) Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu a Nejvyšší státní zastupitelství na základě žádosti státního zástupce nebo orgánu jiného členského státu poskytnou součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz k zajištění, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu k zajištění.

(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů k zajištění zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu, o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů k zajištění vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

Oddíl 2

Zajištění v jiném členském státu

§ 238c

Příkaz k zajištění

(1) Příkazem k zajištění vydaným orgánem České republiky je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí o zajištění majetku nebo jeho části anebo věci, pokud je vydáno státním zástupcem a v řízení před soudem předsedou senátu nebo soudem.

(2) Příkaz k zajištění lze vydat i po právní moci rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části anebo věci, nebylo-li možné tak učinit z důležitých důvodů dříve.

(3) Osobě, vůči níž příkaz k zajištění směřuje, se tento příkaz doručí až poté, co orgán jiného členského státu zajistil jeho výkon v tomto jiném členském státu, nebo odmítl tento příkaz uznat nebo vykonat.

§ 238d

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o rozhodnutí o vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, pokud byl tento majetek zajištěn v jiném členském státě na základě příkazu k zajištění, neprodleně poté, co toto rozhodnutí nabylo právní moci.

(2) Justiční orgán poskytne jinému členskému státu na jeho žádost součinnost potřebnou k vydání majetku poškozenému.

Oddíl 3

Zajištění v České republice

§ 238e

Příslušnost

Pro stanovení příslušnosti k rozhodování o uznání příkazu k zajištění vydaného orgánem jiného členského státu a k zajištění výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu se použijí obdobně § 48 odst. 4, § 48 odst. 5 věta první a § 48 odst. 6 až 8.

§ 238f

Oboustranná trestnost

Příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 238g

Vynětí z pravomoci

Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

§ 238h

Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění

(1) O uznání příkazu k zajištění a zajištění jeho výkonu nebo o odmítnutí jeho uznání nebo zajištění jeho výkonu rozhodne justiční orgán usnesením.

(2) Justiční orgán neprodleně rozhodne o uznání příkazu k zajištění a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle trestního řádu, pokud nevyužije některý z důvodů uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pro které

a) lze odmítnout uznání a výkon příkazu k zajištění,

b) lze odložit výkon příkazu k zajištění, nebo

c) příkaz k zajištění není možné vykonat.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 justiční orgán v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu k zajištění.

(4) Výkon příkazu k zajištění jiného členského státu, na jehož základě má být zaplacena peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, justiční orgán zajistí tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.

(5) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění uznává a zajišťuje se jeho výkon, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu.

§ 238i

Odložení výkonu příkazu k zajištění

Justiční orgán odloží výkon příkazu k zajištění podle čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

§ 238j

Nakládání se zajištěným majetkem

Justiční orgán může rozhodnout o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupovat podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud

- a) byl informován, že v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu k zajištění nebo k zrušení anebo omezení zajištění majetku,
- b) jde o případ uvedený v čl. 8 odst. 4 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, nebo
- c) jde o případ uvedený v čl. 12 odst. 2 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 238k

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Pokud jiný členský stát vydá rozhodnutí o vrácení zajištěného majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, justiční orgán rozhodne o vydání majetku poškozenému postupem podle trestního řádu; po dohodě s jiným členským státem může zajistit vrácení majetku i prostřednictvím tohoto členského státu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro vydání zajištěného majetku poškozenému a na základě konzultací podle čl. 29 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebyl dohodnut jiný postup, justiční orgán rozhodne o tom, že majetek poškozenému nevydá, pokud neučiní jiné rozhodnutí podle § 80 trestního řádu. Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o tom, že v důsledku rozhodnutí uvedeného ve větě první nelze majetek poškozenému vydat.

(3) Proti rozhodnutí o nevydání majetku podle odstavce 2 je přípustná stížnost.

Oddíl 4

Vzájemné nároky

§ 238l

Sdílení nákladů

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný justiční orgán, který je příslušný k uznání příkazu k zajištění.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný justiční orgán, který vydal příkaz k zajištění; není-li účetní jednotkou, činí tak se souhlasem účetní jednotky, pod kterou spadá.

§ 238m

Regresní nároky

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 239

(1) Podle tohoto dílu a dílu 3 se postupuje při uznání a výkonu vykonatelného rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu, kterým bylo v trestním řízení rozhodnuto o přijetí některého z náhradních opatření za vazbu uvedených v § 240.

(2) Podle tohoto dílu a dílu 3 se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného právního předpisu Evropské unie¹⁶⁾.

§ 241

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu a dílu 3 je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje. Nezdružuje-li se tato osoba v České republice, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první a druhé, je k postupu podle tohoto dílu příslušný Obvodní soud pro Prahu 6.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu a dílu 3 příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje

přiměřeně podle § 24 § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.

§ 242

Řízení o uznání a výkonu

(1) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu se zahajuje okamžikem, kdy bylo příslušnému soudu doručeno rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením, popřípadě alespoň osvědčení, nebo rozhodnutí jiného členského státu s požadavkem na postup podle tohoto dílu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ~~ukončí~~ a může ukončit. V takovém případě o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

§ 243

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v jiném členském státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež orgán jiného členského státu označí v písmenu f) bodu 2 formuláře osvědčení¹⁷⁾, samosoudce pro účely rozhodnutí o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ~~ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.~~ Tím není dotčen § 246 odst. 2 písm. b).

§ 244

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Nepovažuje-li samosoudce osvědčení a rozhodnutí zaslané jiným členským státem za dostatečný podklad pro rozhodnutí o uznání a výkonu, požádá příslušný orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace. Nezašle-li jiný členský stát dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu, zpravidla do 20 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením. Byl-li proti rozhodnutí jiného členského státu podán opravný prostředek, lhůta uvedená ve větě první se prodlužuje o dalších 20 pracovních dnů. Do lhůt uvedených ve větě první a druhé se nezapočítává doba, po kterou je pořizován překlad rozhodnutí nebo osvědčení nebo jsou od jiného členského státu opatřovány podklady nezbytné pro rozhodnutí. Nelze-li tuto lhůtu dodržet, samosoudce o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

(3) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce řízení ukončí a může řízení ukončit. V takovém případě o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

~~(4) O nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu; v případě uznání a výkonu rozhodnutí jej informuje i o přizpůsobení uloženého opatření, včetně omezení délky jeho trvání na nejvyšší přípustnou dobu stanovenou trestním řádem, a o důvodech takového přizpůsobení a v případě neuznání i o důvodech takového postupu. Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení uloženého opatření, včetně omezení délky jeho trvání na nejvyšší přípustnou dobu stanovenou trestním řádem, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přizpůsobení informuje i o důvodech takového postupu. Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že proti jeho rozhodnutí byla podána stížnost, jakož i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.~~

§ 245

Důvody pro neuznání rozhodnutí

- (1) Samosoudce ~~neuzná~~ **nemusí uznat** rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
  - b) ~~skutek nenaplnuje~~ **skutek nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 243; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
  - c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
  - d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
  - e) by byl dán některý z důvodů pro nepředání osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, v případě, že by následně bylo rozhodováno o předání této osoby zpět do tohoto

členského státu na základě evropského zatýkacího rozkazu z důvodu porušení náhradního opatření za vazbu, ~~nebo~~

f) trestní odpovědnost je podle právního řádu České republiky promlčena a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky, ~~nebo~~

g) takové rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

~~(3) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři¹⁷⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky¹⁸⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. g) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, ~~neuzná~~ **nemusí uznat** rozhodnutí.~~

(4) Je-li dán důvod pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedený v odstavci 1 písm. a), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 246

Uznání

(1) ~~Nejde-li o případ uvedený v § 242 odst. 2 nebo 3 nebo v § 244 odst. 1, anebo není-li dán důvod nevyužije-li samosoudce některý z důvodů~~ pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, ~~samosoudce uzná~~ **uzná** takové rozhodnutí na území České republiky. Spolu s rozhodnutím příslušného orgánu jiného členského státu o uložení náhradního opatření za vazbu vždy také uzná rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu o vazbě.

(2) Současně s rozhodnutím o uznání samosoudce rozhodne, že se opatření nahrazující vazbu uložené rozhodnutím jiného členského státu vykoná, přičemž

a) neslučuje-li se druh takového opatření s právním řádem České republiky, přizpůsobí je druhu opatření podle trestního řádu, který mu nejvíce odpovídá, nebo

b) překračuje-li délka takového opatření nejvyšší přípustnou dobu trvání vazby stanovenou pro daný trestný čin trestním řádem, sníží ji na tuto nejvyšší přípustnou dobu.

(3) Přizpůsobení opatření nahrazujícího vazbu nesmí zhoršit postavení osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje.

§ 247

Řízení o stížnosti

(1) Proti rozhodnutí podle § 245 odst. 1 ~~nebo 3~~ nebo § 246 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí ~~a ukončí řízení~~, shledá-li důvod uvedený v § 242 odst. 2 nebo 3. Shledá-li důvod uvedený v **§ 242 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v § 242 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.**

§ 249

Výkon uznaného rozhodnutí

(1) Není-li dále stanoveno jinak, při výkonu opatření nahrazujícího vazbu se postupuje podle právního řádu České republiky. Nesplní-li osoba povinnosti, jež jí byly uloženy v rámci opatření nahrazujícího vazbu, samosoudce o tom bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu za účelem dalšího postupu. Vyrozumění se zasílá na stanoveném formuláři.

(2) Pokud příslušný orgán jiného členského státu ani po opakovaném vyrozumění o skutečnostech uvedených v odstavci 1 nepřijme žádné rozhodnutí, samosoudce jej vyzve, aby takové rozhodnutí učinil v jím stanovené přiměřené lhůtě a zároveň jej upozorní na následky spojené s nečinností. Neobdrží-li samosoudce takové rozhodnutí ve stanovené lhůtě, aniž by příslušný orgán jiného členského státu uvedl podstatné důvody, pro které výzvě nevyhověl, ~~učiní~~ **může učinit** opatření směřující k ukončení výkonu opatření nahrazujícího vazbu. O tomto postupu samosoudce neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(3) V případě, že příslušný orgán jiného členského státu prodlouží dobu trvání uznaného opatření nahrazujícího vazbu, toto opatření změni nebo dotčené osobě uloží další opatření nahrazující vazbu, samosoudce rozhodne, zda uznané opatření nahrazující vazbu takto pozmění nebo zda je ponechá v uznané podobě; ustanovení § 246 odst. 2 a 3 se užijí obdobně. Ukládá-li změněné nebo další opatření nahrazující vazbu jinou povinnost, než která je uvedena v § 240 odst. 1, samosoudce opatření ponechá v uznané podobě. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu vydáno.

(4) Samosoudce informuje příslušný orgán jiného členského státu o jakékoli změně místa pobytu nebo doručovací adresy osoby, které bylo uloženo náhradní opatření za vazbu. Pokud osoba v průběhu výkonu opatření nahrazujícího vazbu změni místo svého obvyklého bydliště tak, že se nachází v jiném státu než v České republice, samosoudce o tom neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a učiní opatření směřující k ukončení výkonu opatření nahrazujícího vazbu. Stejně samosoudce postupuje, pokud osobu, které bylo uloženo opatření nahrazující vazbu, nelze nalézt na území České republiky.

(5) Samosoudce neprodleně učiní opatření směřující k upuštění od výkonu opatření nahrazujícího vazbu, jakmile jej příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí o jakémkoli rozhodnutí nebo opatření, v jehož důsledku se uznané rozhodnutí stalo nevykonatelným.

§ 251

(1) Podle tohoto dílu a dílu 3 lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo rozhodnuto o ponechání obviněného na svobodě nebo o jeho propuštění z vazby za současného nahrazení vazby zárukou, slibem, předběžným opatřením nebo dohledem probačního úředníka podle § 73 trestního řádu.

(2) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pouze v případě, že ukládá omezení nebo povinnosti uvedené v § 240 odst. 1, nebo omezení a povinnosti, o kterých jiný členský stát oznámil²⁰⁾, že nad nimi lze na jeho území vykonávat dohled nebo jinak zajistit jejich kontrolu.

(3) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie¹⁶⁾.

§ 255

Předání osoby

Byl-li justiční orgán vyrozuměn příslušným orgánem jiného členského státu o tom, že obviněný porušil povinnosti uložené v rámci uznaného opatření nahrazujícího vazbu a trvalí-li důvody vazby, ~~vydá může~~ soud, který vede trestní řízení, a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce **vydat** evropský zatýkací rozkaz za účelem předání obviněného do České republiky; při předání obviněného do České republiky se postupuje podle hlavy II dílu 2.

§ 257

Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²¹⁾.

§ 261

(1) Podle tohoto dílu se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí jiného členského státu, kterým

- a) byl uložen peněžitý trest nebo pokuta,
- b) bylo rozhodnuto o odškodnění oběti trestného činu,
- c) bylo rozhodnuto o povinnosti osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, k náhradě nákladů řízení, v němž byla osoba odsouzena za trestný čin nebo postižena za jiný delikt, ve prospěch státu, nebo
- d) bylo uloženo osobě, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí,

pokud bylo vydáno soudem jiného členského státu v trestním řízení nebo v případech uvedených v písmenech a), c) a d) i pokud bylo vydáno jiným orgánem takového státu v trestním nebo jiném řízení za předpokladu, že se lze domáhat projednání věci před soudem v trestním řízení.

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²²⁾.

§ 263

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; jinak je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má tato osoba majetek. Je-li podle věty první dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle ~~§ 24~~ **§ 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užívá přiměřeně.**

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 264

Řízení o uznání a výkonu

(1) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu se zahajuje okamžikem, kdy bylo příslušnému soudu doručeno rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením, popřípadě alespoň osvědčení, nebo rozhodnutí jiného členského státu s požadavkem na postup podle tohoto dílu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce ~~řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ukončí a může řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ukončit. V takovém případě~~ o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

§ 265

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, který spočívá v jednání, jež orgán jiného členského státu označí v písmenu g) odst. 3 formuláře osvědčení²³⁾, samosoudce pro účely rozhodnutí o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání. Tím není dotčen § 268 odst. 2.

§ 267

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuznává rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté;
- b) skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 265; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu;
- e) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení;
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin nebo jiný delikt;
- e) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak;
- f) uložený peněžitý trest nebo plnění je nižší než 70 EUR; částka uvedená v jiné měně se přepočte z eizí měny na euro podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno, nebo
- g) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. e), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje;

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti;

- ~~b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo~~
- ~~c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.~~

~~(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný~~

- ~~a) zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo~~
- ~~b) mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat nebo jinak postihnout, pokud by byl spáchán mimo území České republiky.~~

~~(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři²³⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky²⁴⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.~~

~~(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. g) nebo e), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.~~

---

²⁴⁾ Článek 16 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

§ 267

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,**
- b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 265; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,**

- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin nebo jiný delikt,
- e) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
  2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
  3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,
- f) uložený peněžitý trest nebo plnění je nižší než 70 EUR; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno,
- g) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
- h) jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný
1. zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
  2. mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat nebo jinak postihnout, pokud by byl spáchán mimo území České republiky, nebo
- i) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.
- (2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.
- (3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené

zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. e) nebo g), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 268

Uznání

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 264 odst. 2 nebo 3 nebo v § 266 odst. 1, anebo ~~není-li dán důvod~~ **nevyužije-li samosoudce některý z důvodů** pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, ~~samosoudce uzná~~ **uzná** takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se peněžité sankce nebo jiné peněžité plnění uložené tímto rozhodnutím vykoná.

(2) Byl-li rozhodnutím jiného členského státu uložen peněžitý trest, samosoudce peněžitý trest vykoná jako peněžitý trest pouze v případě, že byl uložen soudem jiného členského státu za skutek, který naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky. V případě, že byl peněžitý trest uložen za skutek, který spočívá v jednání uvedeném v § 265, jež nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, nebo byl uložen jiným orgánem než soudem, samosoudce peněžitý trest přemění na pokutu.

(3) Byla-li rozhodnutím jiného členského státu uložena pokuta, samosoudce ji nesmí přeměnit na peněžitý trest.

(4) Samosoudce při uznání rozhodnutí jiného členského státu ponechá v něm uloženou peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění v nezměněné výši. V případě, že skutek byl spáchán zcela mimo území jiného členského státu, o jehož rozhodnutí jde, a jeho postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky, samosoudce sníží výměru peněžitého trestu nebo pokuty uložených v takovém rozhodnutí na nejvyšší možnou výměru, ve které by mohly být uloženy, jestliže by se o takovém skutku rozhodovalo podle právního řádu České republiky.

(5) Peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění uložené rozhodnutím jiného členského státu samosoudce přepočte z cizí měny na českou měnu podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ~~ke dni pro den~~, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno.

(6) Pokud byla rozhodnutím jiného členského státu uložena povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí, samosoudce tuto povinnost přemění na povinnost zaplatit tuto částku České republice na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti a uloží osobě, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, aby peněžitou částku složila ve lhůtě jím stanovené na účet soudu.

(7) V případě, že jiný členský stát v osvědčení připouští možnost přeměnit nevykonaný peněžitý trest v trest odnětí svobody, ~~samosoudce stanoví~~ **samosoudce pro případ takové přeměny stanoví** počet denních sazeb tak, aby dvojnásobek počtu denních sazeb nebo v případě mladistvých počet denních sazeb odpovídal výši trestu odnětí svobody, která je v osvědčení tímto státem uvedena; stanovený počet denních sazeb nesmí přesahovat nejvyšší počet denních sazeb uvedený v trestním zákoně.

§ 269

Řízení o stížnosti

(1) Proti rozhodnutí podle § 267 odst. 1 ~~a 3 až 5~~ nebo § 268 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí ~~a ukončí řízení~~, shledá-li důvod uvedený v § 264 odst. 2 nebo 3. Shledá-li důvod uvedený v **§ 264 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v § 264 odst. 3**, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

§ 273

(1) Podle tohoto dílu lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým byl uložen peněžitý trest nebo bylo rozhodnuto o povinnosti odsouzeného k náhradě nákladů trestního řízení ve prospěch státu.

(2) Ustanovení tohoto dílu se přiměřeně užití také na zajištění výkonu rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, kterým byla uložena pořádková pokuta, v jiném členském státu.

(3) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²²⁾.

HLAVA VII

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ UKLÁDAJÍCÍHO PROPADNUTÍ NEBO ZABRÁNÍ MAJETKU NEBO VĚCÍ

Díl 1

~~Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věcí~~

Rozhodnutí ukládající propadnutí nebo zabránění majetku nebo věcí ve vztahu k členskými státům, které nejsou vázány nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věcí

§ 278

(1) Podle tohoto ~~dílu~~ **oddílu** se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo

- a) propadnutí nebo zabránění věci, která je výnosem z trestné činnosti nebo náhradní hodnotou za výnos z trestné činnosti, nebo
- b) propadnutí nebo zabránění věci, která je nástrojem trestné činnosti.

(2) Podle tohoto ~~člku~~ **oddílu** se postupuje také při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo zabránění části majetku²⁵⁾.

(3) Podle tohoto ~~člku~~ **oddílu** se postupuje také při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku neuvedeného v odstavcích 1 a 2, pokud by bylo možné vyslovit propadnutí takového majetku v trestním řízení i podle právního řádu České republiky.

(4) Podle tohoto ~~člku~~ **oddílu** se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁶⁾.

§ 280

Příslušnost

~~(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; v případě právnické osoby je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má sídlo. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se nachází majetek, kterého se toto rozhodnutí týká. Je-li dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.~~

(1) K postupu podle tohoto oddílu je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se nachází majetek, kterého se toto rozhodnutí týká. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; v případě právnické osoby je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má sídlo. Je-li dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Bylo-li rozhodnutí soudu jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto ~~člku~~ **oddílu** příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 24 § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 281

Řízení o uznání a výkonu

(1) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu se zahajuje okamžikem, kdy bylo příslušnému soudu doručeno rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením, popřípadě alespoň osvědčení, nebo rozhodnutí jiného členského státu s požadavkem na postup podle tohoto ~~čláku~~ **oddílu**. Není-li majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, zajištěn, samosoudce ~~vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby požádal o zajištění takového majetku nebo vydal příkaz k jeho zajištění~~ **upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění je nutné, aby požádal o zajištění takového majetku nebo vydal příkaz k jeho zajištění.**

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce ~~řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ukončí a může řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ukončit. V takovém případě~~ o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

§ 282

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v jiném členském státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež orgán jiného členského státu označí v písmenu i) bodu 2.3 formuláře osvědčení⁽²⁷⁾, samosoudce pro účely rozhodnutí o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; ~~ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.~~

§ 283

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Nepovažuje-li samosoudce osvědčení a rozhodnutí zaslané jiným členským státem za dostatečný podklad pro rozhodnutí o uznání a výkonu, požádá příslušný orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace. Nezašle-li jiný členský stát dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu; před rozhodnutím si vyžádá písemné

vyjádření státního zástupce. Považuje-li to za potřebné pro účely rozhodnutí, nařídí veřejné zasedání. Nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce. **Pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, poté, co bylo v jiném členském státu pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.** Rozhodnutí samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) O pravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu. V případě uznání požádá příslušný orgán jiného členského státu, aby mu sdělil, který orgán je příslušný k sdílení propadlého nebo zabraného majetku a v případě neuznání rozhodnutí uvede důvody takového postupu.

§ 284

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuznává rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- ~~a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,~~
- ~~b) skutek nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 282; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,~~
- ~~c) majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění,~~
- ~~d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,~~
- ~~e) výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob,~~
- ~~f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,~~
- ~~g) majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, již propadl nebo byl zabrán, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení, nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,~~
- ~~h) trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabránění majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu, již byly zcela vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku v jiném státu dobrovolně uhradila, nebo~~
- ~~i) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.~~

~~(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.~~

~~(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. f), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,~~

- ~~a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,~~
- ~~b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo~~
- ~~c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.~~

~~(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí~~

- ~~a) vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku,~~
- ~~b) vydané pro skutek spáchaný mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat, pokud by byl spáchán mimo území České republiky,~~
- ~~c) uvedené v § 278 odst. 2, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit propadnutí takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo~~
- ~~d) uvedené v § 278 odst. 3.~~

~~(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři²⁷⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky²⁸⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.~~

~~(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), c), f), g) nebo h) nebo v odstavci 4 písm. a) nebo b), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.~~

§ 284

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, již propadl nebo byl zabrán, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení, nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,
- b) trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu, již byly zcela vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku v jiném státu dobrovolně uhradila.

(2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 282; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabrání,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- e) výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
  1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
  2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
  3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,
- g) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,

h) jde o rozhodnutí

1. vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku,
  2. vydané pro skutek spáchaný mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat, pokud by byl spáchán mimo území České republiky,
  3. uvedené v § 278 odst. 2, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit zabránění části takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo
  4. uvedené v § 278 odst. 3, nebo
- i) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(3) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(4) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 2 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.

(5) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 nebo v odstavci 2 písm. a), e), f) nebo h) bodu 1 nebo 2, samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 285

Uznání

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 281 odst. 2 nebo 3 nebo v § 283 odst. 1, anebo ~~není-li dán~~ **nevyužije-li samosoudce** důvod pro neuznání nebo odložení uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu, ~~samosoudce uzná~~ **uzná** takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2 až 4 a 3 se přitom užití obdobně.

(2) Rozhodnutí jiného členského státu, na jehož základě má být zaplácena peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, samosoudce uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabránění peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.

~~(3)~~ (3) Je-li předmětem propadnutí nebo zabránění peněžitá částka, samosoudce ji přepočte z cizí měny na českou měnu podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ~~ke dni~~ **pro den**, kdy bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

~~(3)~~ **(4)** V případě, že je samosoudce před uznáním rozhodnutí jiného členského státu informován o tom, že trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabránění majetku uložené takovým rozhodnutím byly již částečně vykonány v jiném státu, nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se rozhodnutí jiného členského státu stalo zčásti nevykonatelným, uzná rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Před rozhodnutím o částečném uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu si samosoudce vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, zda s takovým postupem souhlasí, nebo zda vezme rozhodnutí s osvědčením zpět.

§ 288

Řízení o stížnosti

(1) Proti rozhodnutí podle § 284 odst. 1 ~~a 3 až 5 a 2~~, § 285 nebo podle § 286 odst. 1 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(2) O podání stížnosti samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(3) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí ~~a ukončí řízení~~, shledá-li důvod uvedený v § 281 odst. 2 nebo 3. Shledá-li důvod uvedený v **§ 281 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v § 281 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.**

§ 289

Výkon uznaného rozhodnutí

(1) Není-li dále stanoveno jinak, při výkonu trestu nebo ochranného opatření se postupuje obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu, a uvede, kdy rozhodnutí nabylo právní moci. ~~Jedná-li se o sdílený majetek podle § 290, samosoudce~~ **Samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle § 290 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.**

(2) Samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o všech skutečnostech, které brání výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu.

(3) Samosoudce dále neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o propadnutí nebo zabránění majetku a zároveň jej upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu informován o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky v souladu s jejím právním řádem a v případě, že by došlo k vyplacení náhrady škody vzniklé osobě, vůči níž rozhodnutí

jiného členského státu směřuje, bude Česká republika požadovat úhradu částky, kterou vyplatila jako náhradu škody takové osobě podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

(4) Informuje-li příslušný orgán jiného členského státu ve stanovené lhůtě o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu. **Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu týká.** Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, organizační složce státu uvedené v odstavci 1 a příslušnému orgánu jiného členského státu.

(5) Vyrozumí-li příslušný orgán jiného členského státu samosoudce ještě před skončením stanovené lhůty o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, samosoudce o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

§ 290

Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem

(1) Propadly-li nebo byly-li zabráněny na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává České republice.

(2) Propadly-li nebo byly-li zabráněny na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky zůstává České republice a polovina připadá jinému členskému státu, který vydal rozhodnutí, jež bylo uznáno a vykonáno.

(3) Věc neuvedená v odstavcích 1 a 2, která propadla nebo byla zabráněna na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu, se prodá, pokud není součástí národního kulturního pokladu České republiky nebo jiného státu. Ohledně částky získané prodejem se postupuje obdobně podle odstavců 1 a 2.

(4) Pokud majetek nelze vzhledem k jeho povaze nebo z jiných důvodů prodat, zůstává České republice. S věcí, která je kulturním statkem jiného členského státu, se naloží podle zákona o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 a ~~§ 291~~ se užití, nedohodne-li se Česká republika s jiným členským státem ohledně sdílení majetku ~~nebo úhrady nákladů řízení~~ jinak. K uzavření dohody je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu v prvním stupni. Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(6) S propadlým nebo zabraným majetkem, který je předmětem sdílení, nakládá, zejména jej zasílá příslušnému orgánu jiného členského státu, organizační složka státu, které podle

zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky.

(7) Přepočítání sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet organizační složky státu uvedené v odstavci 6.

(8) Samosoudce vyrozumí orgán jiného členského státu, který mu zaslal rozhodnutí za účelem uznání a výkonu, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení majetku a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody ohledně sdílení majetku.

§ 291

Náklady řízení

Náklady řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu nese Česká republika. **Pokud samosoudce považuje tyto náklady za mimořádně vysoké, postupuje obdobně podle § 55.**

~~Článek~~ **Oddíl 2**

Zajištění výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věci v jiném členském státu

§ 292

(1) Podle tohoto ~~článku~~ **oddílu** lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým

- a) byl uložen trest propadnutí majetku,
- b) byl uložen trest propadnutí věci nebo propadnutí náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti, nebo
- c) bylo vysloveno zabránění věci nebo zabránění náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti, nebo bylo uloženo zabránění části majetku.

(2) Podle tohoto ~~článku~~ **oddílu** se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁵).

§ 293

Zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu

(1) Je-li to zapotřebí pro zajištění řádného výkonu rozhodnutí, může soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, zaslat toto rozhodnutí příslušnému orgánu jiného členského státu za účelem jeho uznání a výkonu, pokud lze důvodně předpokládat, že osoba, jejíž majetek podléhá propadnutí nebo zabránění, má v tomto státu majetek, jehož se rozhodnutí týká. Není-li známo, ve kterém členském státu má dotčená osoba majetek, lze rozhodnutí zaslat do členského státu, ve kterém má obvyklé bydliště nebo v případě právnické osoby sídlo.

(2) Soud může rozhodnutí zaslat do více členských států, pokud takové rozhodnutí ukládá propadnutí nebo zabránění

- a) věcí, o nichž lze důvodně předpokládat, že se nacházejí ve více členských státech,

- b) věci, o které se vede soudní řízení ve více státech,
- c) věci, o které lze důvodně předpokládat, že se nachází v jednom z více členských států, nebo
- d) peněžních prostředků a peněžní prostředky v příslušné výši nebyly pro tyto účely v jiném členském státu zajištěny.

(3) Rozhodnutí zašle soud příslušnému orgánu jiného členského státu spolu s osvědčením na stanoveném formuláři²⁷⁾ přeloženým do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu nebo do jazyka, v němž tento členský stát osvědčení podle svého prohlášení²⁸⁾ přijímá. Soud zároveň uvede, jaké organizační složce státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, má být předána část sdíleného majetku, bude-li rozhodnutí v jiném členském státu uznáno a vykonáno, **a jaká organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku**. Zasílá-li soud rozhodnutí za účelem jeho uznání a výkonu do více členských států, vyrozumí o této skutečnosti všechny dotčené státy.

(4) Zaslání rozhodnutí do jiného členského státu nebrání výkonu takového rozhodnutí v České republice.

(5) Ministerstvo poskytne na žádost soudu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zasláno rozhodnutí, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto členského státu pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(6) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu rozhodnutí zaslanych do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto rozhodnutí v jiných členských státech.

§ 295a

Náklady

Pokud příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o tom, že náklady spojené s uznáním a výkonem rozhodnutí považuje za mimořádně vysoké, soud postupuje obdobně podle § 46.

~~Díl 3~~ Oddíl 3

Regresní nároky

...

Díl 2

Příkaz ke konfiskaci ve vztahu k členským státům vázaným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 297a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 297b

Součinnost

(1) Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu poskytne součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz ke konfiskaci, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu ke konfiskaci.

(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů ke konfiskaci zasláných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů ke konfiskaci vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

Oddíl 2

Uznání a výkon příkazu ke konfiskaci vydaného jiným členským státem

§ 297c

Příslušnost

(1) Na určení příslušnosti soudu k postupu podle tohoto oddílu se užije obdobně § 280 odst. 1 a 2.

(2) Má-li soud, kterému byl příkaz ke konfiskaci postoupen podle čl. 14 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.

§ 297d

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci

Není-li majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, zajištěn, samosoudce upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu příkazu ke konfiskaci je nutné, aby vydal příkaz k zajištění.

§ 297e

Oboustranná trestnost

Příkaz ke konfiskaci vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 297f

Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci

(1) Na rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci se přiměřeně užije § 283 odst. 2.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 samosoudce v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu ke konfiskaci.

(4) Proti rozhodnutí, kterým se uznává a vykonává příkaz ke konfiskaci, nebo kterým se odmítá uznání a výkon příkazu ke konfiskaci, je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

§ 297g

Uznání příkazu ke konfiskaci

(1) Pokud samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci na území České republiky, současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto příkazem vykoná. Ustanovení § 124 odst. 2 a 3 se užije obdobně.

(2) Příkaz ke konfiskaci, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, samosoudce uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabránění peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.

(3) V případě, že je samosoudce před uznáním příkazu ke konfiskaci informován o tom, že trest nebo ochranné opatření uložené příkazem ke konfiskaci byly již částečně vykonány v jiném státu nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se příkaz ke konfiskaci stal zčásti nevykonatelným, samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě samosoudce stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Obdobně samosoudce postupuje, pokud jiný členský stát vydal rozhodnutí o vrácení části majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 pro vydání této části majetku poškozenému.

§ 297h

Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci

(1) Za účelem zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci samosoudce vyrozumí organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, zda jde o majetkovou trestní sankci; v případě pochybnosti se dotáže orgánu jiného členského státu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce tuto organizační složku státu o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného příkazu ke konfiskaci jiného členského státu a uvede, kdy rozhodnutí o uznání nabylo právní moci. Nejde-li o majetkovou trestní sankci, samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(2) Samosoudce dále neprodleně upozorní orgán jiného členského státu, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci jiného členského státu informován o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky.

(3) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci týká. Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, a organizační složce státu uvedené v odstavci 1.

(4) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabraný majetek má být na základě rozhodnutí jiného členského státu vrácen poškozenému nebo že probíhá řízení o vrácení propadlého nebo zabraného majetku poškozenému, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Je-li výsledkem řízení v jiném členském státu rozhodnutí o vrácení majetku poškozenému, samosoudce postupuje obdobně podle odstavce 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému; přitom postupuje přiměřeně podle § 80 trestního řádu.

(5) Vyrozumí-li orgán jiného členského státu samosoudce ještě před skončením lhůty uvedené v odstavci 2 o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku, samosoudce o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

(6) Pokud je samosoudce orgánem jiného členského státu vyrozuměn o rozhodnutí, kterým byl poškozenému v jiném členském státu přiznán nárok na náhradu škody nebo

nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, nebo o skutečnosti, že v tomto členském státě probíhá řízení o takovém nároku poškozeného, samosoudce předá tuto informaci ministerstvu a zašle mu pravomocné rozhodnutí, kterým byl uznán příkaz ke konfiskaci, pro účely postupu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Samosoudce vyrozumí ministerstvo o tom, na jaký účet má příslušnou část sdíleného majetku zaslat, a o dalších skutečnostech týkajících se majetkové trestní sankce významných z hlediska uspokojení nároků poškozených podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při výkonu trestu nebo ochranného opatření obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu.

§ 297i

Odložení výkonu příkazu ke konfiskaci

Samosoudce odloží výkon příkazu ke konfiskaci podle čl. 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

Oddíl 3

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu

§ 297j

Příkaz ke konfiskaci

(1) Příkazem ke konfiskaci je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí soudu, kterým se ukládá propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části anebo věci.

(2) K zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu je příslušný soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

§ 297k

Informační povinnost

(1) Předseda senátu neprodleně vyrozumí ministerstvo o tom, že zaslal příkaz ke konfiskaci ukládající majetkovou trestní sankci jinému členskému státu za účelem uznání a výkonu, a o výsledku řízení o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu.

(2) Předseda senátu na základě informace od ministerstva neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že

- a) existuje oprávněná osoba podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezaniklo, pokud tuto skutečnost nevedl již v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci,
- b) právo oprávněné osoby na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí zaniklo, oprávněná osoba nepožádala o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu anebo tento nárok uspokojila zcela nebo zčásti jiným způsobem, pokud soud

v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci uvedl, že existuje taková oprávněná osoba,
a

c) nabylo právní moci rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení o nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení; kopii tohoto rozhodnutí předseda senátu přiloží k vyrozumění.

Oddíl 4

Vzájemné nároky

§ 297l

Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem

(1) Souhlas s použitím majetku podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 uděluje jinému členskému státu Ministerstvo financí po zjištění stanoviska soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. Ministerstvo financí si rovněž vyžaduje od jiného členského státu souhlas s takovým použitím majetku v České republice, a to na návrh organizační složky státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s takovým majetkem.

(2) K uzavření dohody s jiným členským státem ohledně sdílení majetku podle čl. 30 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni nebo který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni. Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(3) Sdílené věci nebo peněžní prostředky získané jejich zpeněžením předává do jiného členského státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky; tato organizační složka je rovněž příslušná k převzetí sdílených věcí z jiného členského státu. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přepočítání sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet příslušné organizační složky státu.

(5) Předseda senátu vyrozumí orgán jiného členského státu, kterému zasílá příkaz ke konfiskaci nebo od kterého jej obdržel, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku nebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku. Jde-li o majetkovou trestní sankci, uvede zároveň, jak mají být peněžní prostředky označeny.

§ 297m

Sdílení nákladů

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení

těchto nákladů je příslušný soud, který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni.

§ 297n

Regresní nároky

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 298

(1) Podle tohoto dílu se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí vydaného soudem jiného členského státu v trestním řízení, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody.

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁹).

§ 299

Podmínky pro převzetí rozhodnutí

(1) Rozhodnutí jiného členského státu se převezme při splnění podmínek uvedených v § 300 odst. 1 za účelem jeho uznání a výkonu, nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v tomto jiném členském státu nebo v České republice, je-li státním občanem České republiky, a

a) má na jejím území obvyklé bydliště, nebo

b) nemá na jejím území obvyklé bydliště, ale po výkonu trestu nebo ochranného opatření má být do České republiky vyhoštěna na základě ~~pravomocného rozhodnutí vydaného v soudním nebo jiném řízení nebo opatření vydaného v důsledku takového rozhodnutí~~ **takového rozhodnutí nebo jiného pravomocného rozhodnutí anebo opatření vydaných soudem, správním orgánem nebo jiným orgánem v důsledku takového rozhodnutí.**

(2) Nepovažuje-li soud převzetí rozhodnutí v případech uvedených v odstavci 1 za vhodné a účelné z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby, vyrozumí o tom příslušný orgán jiného členského státu a uvede důvody; trvá-li příslušný orgán jiného členského státu na převzetí rozhodnutí, rozhodnutí se převezme.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu i bez splnění podmínek uvedených v odstavci 1, zdržuje-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, na území tohoto členského státu nebo na území České republiky a souhlasí-li soud s převzetím rozhodnutí soudu tohoto členského státu k uznání a výkonu v České republice z důvodu vhodnosti a účelnosti takového postupu, pokud jde o zajištění úspěšného začlenění

této osoby do společnosti nebo o zajištění její úspěšné léčby. Před udělením souhlasu nebo jeho odmítnutím si soud vyžádá stanovisko ministerstva. Předseda senátu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o tom, zda soud souhlasí s převzetím jeho rozhodnutí, a uvede důvody.

(4) Na žádost osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nebo i bez takové žádosti může soud požádat příslušný orgán jiného členského státu o zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu, jestliže se tato osoba zdržuje na území České republiky nebo lze důvodně předpokládat, že se zde zamýšlí zdržovat, a považuje-li takový postup za vhodný a účelný z hlediska zajištění úspěšného začlenění této osoby do společnosti nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby. V případech neuvedených v odstavci 1 si před podáním žádosti vyžádá stanovisko ministerstva.

§ 300

(1) Rozhodnutí jiného členského státu lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu pouze, pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, souhlasila s jeho zasláním do České republiky; tento souhlas se nevyžaduje

- a) v případě uvedeném v § 299 odst. 1 písm. a),
- b) u osoby, která má být po výkonu trestu nebo ochranného opatření do České republiky vyhoštěna na základě ~~pravomocného rozhodnutí vydaného v soudním nebo jiném řízení nebo opatření vydaného v důsledku takového rozhodnutí~~ **pravomocného rozhodnutí anebo opatření vydaných soudem, správním orgánem nebo jiným orgánem v důsledku takového rozhodnutí,**
- c) u osoby, která uprchla do České republiky nebo se do ní vrátila, ačkoli bylo proti ní vedeno v jiném členském státu trestní řízení a v tomto řízení bylo poté vydáno rozhodnutí, které má být v České republice uznáno a vykonáno,
- d) u osoby, která uprchla do České republiky nebo se do ní vrátila poté, co proti ní bylo v jiném členském státu vydáno odsuzující rozhodnutí, které má být v České republice uznáno a vykonáno.

(2) Zaslal-li příslušný orgán jiného členského státu do České republiky na stanoveném formuláři³⁰⁾ oznámení pro osobu, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, o předání rozhodnutí k uznání a výkonu do České republiky a tato osoba se nachází na území České republiky, soud jí oznámení bez zbytečného odkladu doručí. Je-li rozhodováno o vzetí této osoby do uznávací vazby, oznámení se jí doručí až při rozhodování o uznávací vazbě.

(3) Nevyžaduje-li se k převzetí rozhodnutí jiného členského státu souhlas dotčené osoby, soud při zvažování převzetí takového rozhodnutí přihlédne k jejímu stanovisku, je-li známo.

§ 301

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; jinak je příslušný Krajský soud v Praze. Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčena zvláštní příslušnost soudu ve vykonávacím řízení podle hlavy dvacáté první trestního řádu.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle ~~§ 24~~ **§ 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.** Obdobně podle věty první a ~~druhé až třetí~~ se postupuje i ohledně jiné písemnosti obdržené před zasláním rozhodnutí jiného členského státu.

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 302

Řízení o uznání a výkonu

(1) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu se zahajuje okamžikem, kdy bylo příslušnému soudu doručeno rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením, popřípadě alespoň osvědčení, nebo rozhodnutí jiného členského státu s požadavkem na postup podle tohoto dílu, nebo žádost příslušného orgánu jiného členského státu o vzetí osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, do uznávací vazby.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, soud řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ~~ukončí~~ a **může ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí, předseda senátu o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, soud řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

§ 304

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Předseda senátu může požádat příslušný orgán jiného členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal překlad rozhodnutí nebo jeho podstatných částí, jež se týkají osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, do českého jazyka, popřípadě nezbytné dodatkové informace. Z důvodů hodných zvláštního zřetele si překlad takového rozhodnutí nebo jeho podstatných částí může opatřit soud sám. Nezašle-li jiný členský stát překlad rozhodnutí nebo jeho podstatných částí nebo dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, soud řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán

jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne soud rozsudkem ve veřejném zasedání za přítomnosti státního zástupce; před konáním veřejného zasedání si předseda senátu vyžádá písemné vyjádření státního zástupce. Nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce.

(3) Nelze-li rozhodnutí o uznání a výkonu doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, soud ~~řízení ukončí a~~ **může řízení ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce.

~~(4) O nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu předseda senátu neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu; v případě uznání a výkonu rozhodnutí jej informuje i o přeměně druhu nebo výměry trestu nebo ochranného opatření a o důvodech takové přeměny a v případě neuznání i o důvodech takového postupu. Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přeměně druhu nebo výměry trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přeměny informuje i o důvodech takového postupu.~~ Předseda senátu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.

(5) V řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu soud postupuje urychleně tak, aby mohl rozhodnout zpravidla do 90 dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou je pořizován překlad rozhodnutí nebo jsou od jiného členského státu opatřovány podklady nezbytné pro rozhodnutí. Nelze-li tuto lhůtu dodržet, předseda senátu o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán jiného členského státu a uvede důvody prodloužení, včetně předpokládané doby takového prodloužení.

§ 305

Důvody pro neuznání rozhodnutí

- ~~(1) Soud neuzná rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud~~
- ~~a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté;~~
  - ~~b) skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu;~~
  - ~~c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení;~~

- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
- e) výměra dosud nevykonaného trestu nebo ochranného opatření činila v době doručení takového rozhodnutí soudem méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
- g) uložený trest nebo ochranné opatření zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím by byl podle právního řádu České republiky promlčen, nebo
- i) příslušný orgán jiného členského státu, který byl soudem požádán o souhlas se stíháním osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření vůči takové osobě v České republice pro jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním do České republiky než pro ten, pro který byla předána, takový souhlas neudělil.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. f), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhájoval, a ten tak učinil, nebo
- e) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovně posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Soud nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku.

(5) Soud dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři³¹⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky³²⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání předseda senátu vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud

~~tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, soud neuzná rozhodnutí.~~

~~(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), f) nebo g) nebo v odstavci 4, předseda senátu si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.~~

~~(7) Rozhodne-li soud o neuznání rozhodnutí jiného členského státu a osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a bylo-li současně podáno odvolání státního zástupce proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o neuznání.~~

§ 305

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhoduté,
- b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
- e) výměra dosud nevykonaného trestu nebo ochranného opatření činila v době doručení takového rozhodnutí soudu méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
  1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
  2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhájoval, a ten tak učinil, nebo
  3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního

rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,

- g) uložený trest nebo ochranné opatření zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím by byl podle právního řádu České republiky promlčen,
- i) příslušný orgán jiného členského státu, který byl soudem požádán o souhlas se stíháním osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření vůči takové osobě v České republice pro jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním do České republiky než pro ten, pro který byla předána, takový souhlas neudělil,
- j) jde o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
- k) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. k) předseda senátu vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, soud nemusí uznat rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), f) g) nebo j), předseda senátu si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

(5) Rozhodne-li soud o neuznání rozhodnutí jiného členského státu a osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a bylo-li současně podáno odvolání státního zástupce proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o neuznání.

§ 306

Uznání a výkon

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 302 odst. 2 nebo 3 nebo v § 304 odst. 1, anebo ~~není-li dán důvod~~ **nevyžije-li soud některý z důvodů** pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, ~~soud uzná~~ **uzná** takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2 až 4, **3 a 5** se přitom užití obdobně.

(2) Přichází-li v úvahu alespoň částečné uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu, soud uzná jeho rozhodnutí pouze pro některý z ~~trestných činů~~ **ze skutků**, jichž se rozhodnutí týká, **a ve zbývající části rozhodne o neuznání takového rozhodnutí**. V rozhodnutí o uznání a výkonu v takovém případě stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Tento postup nesmí vést ke zvýšení výměry uloženého trestu nebo ochranného opatření. Před rozhodnutím o částečném uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu si předseda senátu vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, zda s takovým postupem souhlasí, nebo zda vezme rozhodnutí spolu s osvědčením zpět.

§ 307

Zohlednění práva jiného členského státu

Soud může v rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu stanovit, že budou na území České republiky dodrženy lhůty pro podmíněné propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo předčasné ukončení takového výkonu stanovené právem jiného členského státu, **pokud to tento členský stát požaduje**. Jsou-li takové lhůty přísnější než podle právního řádu České republiky, lze v případě, kdy se vyžaduje souhlas podle § 300 odst. 1, rozhodnout o tom, že budou dodrženy, pouze se souhlasem osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje.

§ 308

Odvolání a řízení o něm

(1) Odvoláním nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(2) Odvolací soud zruší napadený rozsudek, kterým bylo rozhodnuto o

- a) uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu, ačkoli nebyly splněny podmínky pro jeho uznání a výkon, nebo
- b) neuznání rozhodnutí jiného členského státu, ačkoli byly splněny podmínky pro jeho uznání a výkon.

(3) Odvolací soud může napadený rozsudek zrušit také, bylo-li v přezkoumávané části rozsudku porušeno jiné ustanovení tohoto zákona, jestliže toto porušení mohlo mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku.

(4) Odvolací soud zruší napadený rozsudek ~~a ukončí řízení~~, shledá-li důvod uvedený v § 302 odst. 2 nebo 3. Shledá-li důvod uvedený v **§ 302 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v § 302 odst. 3**, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

(5) Ustanovení § 246 odst. 1 písm. c) a d), § 257 odst. 1 písm. a) až c), odst. 2 a 3, § 258 odst. 1 písm. d) až f), § 259 odst. 3 a 5, § 260, 261, 263 a 265 trestního řádu se neužijí. Rozhoduje-li odvolací soud rozsudkem, činí tak ve veřejném zasedání. Ustanovení § 304 odst. 2 věty druhé se užije obdobně.

(6) Vzal-li příslušný orgán jiného členského státu rozhodnutí spolu s osvědčením zpět v průběhu řízení před odvolacím soudem, postupuje odvolací soud obdobně podle § 309.

§ 309

Zpětvzetí rozhodnutí a osvědčení

(1) Vzal-li příslušný orgán jiného členského státu rozhodnutí spolu s osvědčením zpět do doby, než je o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu pravomocně rozhodnuto, předseda senátu vezme zpětvzetí **rozhodnutí a osvědčení** rozhodnutím na vědomí, čímž je řízení ukončeno.

(2) Vzal-li příslušný orgán jiného členského státu rozhodnutí spolu s osvědčením zpět až poté, co bylo toto rozhodnutí v České republice pravomocně uznáno, soud bez zbytečného odkladu učiní opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí. Byl-li však již výkon trestu nebo ochranného opatření zahájen, soud o tom informuje příslušný orgán jiného členského státu a upozorní jej, že v takovém případě již nelze ke zpětvzetí rozhodnutí a osvědčení přihlížet.

(3) Nachází-li se osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, v uznávací vazbě, musí být v případě uvedeném v odstavci 1 a odstavci 2 větě první bez zbytečného odkladu propuštěna.

§ 311

Převzetí osoby z jiného členského státu

(1) Osobu, kterou jiný členský stát předal k výkonu trestu nebo ochranného opatření, **které má být vykonáváno ve věznicí nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence**, převezmou orgány Vězeňské služby na území České republiky a dodají ji ~~věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření~~ **příslušnému zařízení**. O tom neprodleně vyrozumí soud.

(2) Nedošlo-li k předání osoby, která se nachází v jiném členském státu ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a ohledně níž bylo uznáno rozhodnutí jiného členského státu, do České republiky k výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, je výkon uznaného rozhodnutí jiného členského státu ohledně takového trestu nebo ochranného opatření na území České republiky nepřipustný.

§ 314

(1) Podle tohoto dílu lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým

- a) byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo bylo rozhodnuto o výkonu jeho zbytku, včetně případů, kdy bylo rozhodnuto o výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, o výkonu náhradního trestu odnětí svobody za nevykonaný trest domácího vězení nebo o přeměně nevykonaného peněžitého trestu nebo trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody, nebo
- b) bylo uloženo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody.

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁹⁾.

§ 315

Podmínky pro zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu

(1) Je-li to vhodné a účelné z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby, může soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, na žádost této osoby nebo i bez takové žádosti toto rozhodnutí zaslat příslušnému orgánu jiného členského státu za účelem uznání a výkonu, pokud se tato osoba nachází na území tohoto členského státu nebo na území České republiky, a

- a) je státním občanem tohoto členského státu a má na jeho území obvyklé bydliště,
- b) je státním občanem tohoto členského státu, nemá na jeho území obvyklé bydliště, ale po výkonu trestu nebo ochranného opatření do něj bude vyhoštěna na základě ~~pravomocného rozhodnutí vydaného v soudním nebo správním řízení~~ **tohoto rozhodnutí nebo pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení v důsledku tohoto rozhodnutí**, nebo
- c) v jiných případech než uvedených v písmenech a) a b), pokud s tím tento členský stát ~~souhlasí~~ **vyсловil souhlas**.

(2) Je-li to vhodné a účelné z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby, může soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, zaslat toto rozhodnutí příslušnému orgánu jiného členského státu k uznání a výkonu, pokud o to tento členský stát požádal.

(3) Rozhodnutí lze do jiného členského státu zaslat pouze s předchozím písemným souhlasem osoby, vůči níž směřuje; tento souhlas se nevyžaduje

- a) v případě uvedeném v odstavci 1 písm. a),
- b) u osoby, která má být po výkonu trestu nebo ochranného opatření do tohoto členského státu z České republiky vyhoštěna **na základě tohoto rozhodnutí nebo pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení v důsledku tohoto rozhodnutí**,
- c) u osoby, která uprchla do tohoto členského státu nebo se do něj vrátila proto, že proti ní bylo vedeno v České republice trestní řízení, a v tomto řízení bylo poté vydáno rozhodnutí, které má být v tomto členském státu uznáno a vykonáno,
- d) u osoby, která uprchla do tohoto členského státu nebo se do něj vrátila proto, že proti ní bylo v České republice vydáno rozhodnutí, které má být v tomto členském státu uznáno a vykonáno.

(4) Osoba, vůči níž rozhodnutí směřuje, musí být před vyslovením souhlasu poučena o jeho významu a následcích. Vyslovený souhlas nelze vzít zpět. Není-li k zaslání rozhodnutí do jiného členského státu vyžadován souhlas osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, a tato osoba se nachází na území České republiky, soud zjistí její stanovisko.

(5) Jde-li o případy uvedené v odstavci 1 písm. a) a b), soud zpravidla před zasláním rozhodnutí k uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu požádá o vyjádření, zda souhlasí s převzetím rozhodnutí k uznání a výkonu a zda takový postup považuje za vhodný a účelný z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby.

(6) Při zvažování, ve kterém státu se jeví být výkon trestu nebo ochranného opatření nejvhodnější, soud přihlédne ke stanovisku osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, je-li známo, a ke stanovisku jiného členského státu.

(7) Lze-li rozhodnutí zaslat do více členských států, zašle se do toho státu, u něhož lze nejspíše předpokládat, že výkonem trestu nebo ochranného opatření v tomto státu bude zajištěno úspěšné začlenění této osoby do společnosti nebo její úspěšná léčba.

(8) Ministerstvo poskytne na žádost soudu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zasláno rozhodnutí, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto členského státu pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(9) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu rozhodnutí zaslanych do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto rozhodnutí v jiných členských státech.

§ 319

Předání osoby do jiného členského státu

(1) ~~Nachází-li se osoba, vůči níž rozhodnutí směřuje, v České republice, je třeba ji předat do jiného členského státu do 30 dnů od právní moci rozhodnutí tohoto členského státu o uznání a výkonu. Orgány Vězeňské služby tuto osobu předají příslušným orgánům tohoto členského státu na jeho území. Tuto osobu předá Policie České republiky příslušným orgánům tohoto členského státu na jeho území; nachází-li se ve věznicí nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, předají ji orgány Vězeňské služby.~~

(2) Pokud předání osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, nemohlo být ve stanovené lhůtě provedeno vzhledem k nepředvídaným okolnostem, bez zbytečného odkladu poté, co tyto okolnosti pominuly, se dohodne nový termín předání této osoby. V takovém případě je třeba tuto osobu předat do jiného členského státu do 10 dnů od takto nově dohodnutého data předání.

(3) Náklady spojené s předáním osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do jiného členského státu nese Česká republika.

§ 320

Zásada speciality

~~Požádal-li příslušný orgán jiného členského státu o souhlas se stíháním osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření takovou osobou v tomto členském státu pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který byla předána, postupuje soud obdobně podle § 216.~~

§ 320

Zásada speciality

Požádal-li příslušný orgán jiného členského státu o souhlas se stíháním osoby, která má být nebo byla tomuto státu předána, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření takovou osobou v tomto členském státu pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který má být nebo byla předána, postupuje se přiměřeně podle § 216. Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož

výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.

§ 323

(1) Podle tohoto dílu se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo rozhodnuto o

- a) podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1,
- b) podmíněném odsouzení k trestu odnětí svobody nebo ochrannému opatření spojenému se zbavením osobní svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1,
- c) podmíněném upuštění od potrestání za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1, nebo
- d) uložení trestu nebo ochranného opatření nespojeného se zbavením osobní svobody, pokud spočívá v některém z omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1.

(2) Bylo-li do České republiky zasláno k uznání a výkonu rozhodnutí soudu jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), postupuje se podle tohoto dílu také při uznání rozhodnutí soudu tohoto členského státu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna.

(3) Podle tohoto dílu se postupuje i při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí jiného orgánu než soudu, kterým bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností, nebo jímž byl stanoven dohled nebo uložena přiměřená omezení nebo povinnosti na základě rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, podmíněném odsouzení k takovému trestu nebo ochrannému opatření anebo o podmíněném upuštění od potrestání.

(4) Bylo-li do České republiky zasláno k uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 3 vydané jiným orgánem než soudem, postupuje se podle tohoto dílu také při uznání rozhodnutí soudu jiného členského státu, kterým

- a) byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna,
- b) bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- c) bylo rozhodnuto o podmíněném odsouzení k trestu odnětí svobody nebo ochrannému opatření spojenému se zbavením osobní svobody, nebo
- d) bylo rozhodnuto o podmíněném upuštění od potrestání.

(5) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného právního předpisu Evropské unie³³⁾.

§ 324

Podmínky pro převzetí rozhodnutí

(1) Rozhodnutí jiného členského státu lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu, pokud ukládá některé z těchto omezení nebo povinností:

- a) informovat příslušný orgán o změně místa pobytu nebo výkonu práce,
- b) zdržet se návštěv určitých míst,
- c) zákaz vycestovat,
- d) zákaz činnosti,
- e) omezení a povinnosti týkající se chování, bydliště, vzdělávání, volnočasových aktivit nebo výkonu určitého zaměstnání, povolání nebo funkce,
- f) hlásit se ve stanovené době příslušnému orgánu,
- g) zdržet se styku s určitými osobami,
- h) zdržet se styku s určitými předměty, které byly nebo by mohly být užity ke spáchání trestného činu,
- i) nahradit poškozenému škodu způsobenou trestným činem,
- j) vykonat obecně prospěšné práce,
- k) spolupracovat s probačním úředníkem nebo s pracovníkem sociální služby činným v oblasti práce s odsouzenými osobami,
- l) podrobit se léčbě ~~závislosti na návykových látkách.~~

(2) Rozhodnutí jiného členského státu splňující podmínku uvedenou v odstavci 1 se převezme za účelem jeho uznání a výkonu, jestliže osoba, vůči níž směřuje, má v České republice obvyklé bydliště a zdržuje se na jejím území nebo lze důvodně předpokládat, že se zamýšlí vrátit do České republiky.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu splňující podmínku uvedenou v odstavci 1 lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu i bez splnění podmínek uvedených v odstavci 2, jestliže

- a) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, požádá o jeho zaslání do České republiky za účelem uznání a výkonu,
- b) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, se zdržuje na území České republiky nebo lze důvodně předpokládat, že se zde zamýšlí zdržovat, a
- c) samosoudce souhlasí s převzetím takového rozhodnutí k uznání a výkonu v České republice z důvodu vhodnosti a účelnosti takového postupu, pokud jde o zajištění úspěšného začlenění této osoby do společnosti.

(4) Před udělením souhlasu nebo odmítnutím převzetí rozhodnutí jiného členského státu si samosoudce vyžádá stanovisko ministerstva. O tom, zda souhlasí s převzetím takového rozhodnutí, samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

§ 325

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje. Nezdržuje-li se tato osoba v České

republiky, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první a druhé, je k postupu podle tohoto dílu příslušný Obvodní soud pro Prahu 6. Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčena zvláštní příslušnost soudu ve vykonávacím řízení podle hlavy dvacáté první trestního řádu.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle ~~§ 24~~ **§ 188 odst. 1 písm. a)** trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 326

Řízení o uznání a výkonu

(1) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu se zahajuje okamžikem, kdy bylo příslušnému soudu doručeno rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením, popřípadě alespoň osvědčení, nebo rozhodnutí jiného členského státu s požadavkem na postup podle tohoto dílu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ~~ukončí~~ **a může ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

§ 327

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Nepovažuje-li samosoudce osvědčení a rozhodnutí zasláné jiným členským státem za dostatečný podklad pro rozhodnutí o uznání a výkonu, požádá příslušný orgán

tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace. Nezašle-li jiný členský stát dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu, zpravidla do 60 dnů ode dne, kdy soud obdržel rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením; před rozhodnutím si vyžádá písemné vyjádření státního zástupce. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou je pořizován překlad rozhodnutí, nebo jsou od jiného členského státu opatřovány podklady nezbytné pro rozhodnutí. Nelze-li tuto lhůtu dodržet, samosoudce o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán jiného členského státu a uvede důvody prodloužení, včetně předpokládané doby takového prodloužení.

(3) Považuje-li to samosoudce za potřebné pro účely rozhodnutí, nařídí veřejné zasedání; veřejné zasedání nařídí vždy, rozhoduje-li o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o podmíněném propuštění podle § 323 odst. 1 písm. a) nebo odst. 3. Nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce.

(4) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce ~~řízení ukončí~~ a **může řízení ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

~~(5) O nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu; v případě uznání a výkonu rozhodnutí jej informuje i o přizpůsobení trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti a o důvodech takového přizpůsobení a v případě neuznání i o důvodech takového postupu. Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přizpůsobení informuje i o důvodech takového postupu. Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.~~

§ 328

Důvody pro neuznání rozhodnutí

- (1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- a) ~~uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomoecně rozhodnuté,~~
  - b) ~~skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,~~

- e) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
- e) délka, po kterou mají být trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost vykonávány, činila v době doručení takového rozhodnutí soudem méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
- g) uložený trest, ochranné opatření, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat, nebo
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. f), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
- c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku.

(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři³⁴⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky³⁵⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal

~~rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.~~

~~(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f) nebo g) nebo v odstavci 4, samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.~~

§ 328

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhoduté,
- b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
- e) délka, po kterou mají být trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost vykonávány, činila v době doručení takového rozhodnutí soudu méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
  1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
  2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhájoval, a ten tak učinil, nebo
  3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,

- g) uložený trest, ochranné opatření, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
- i) jde o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
- j) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. j) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f), g) nebo i), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 329

Uznání

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 326 odst. 2 nebo 3 nebo v § 327 odst. 1, anebo ~~není-li dán důvod~~ **nevyužije-li samosoudce podle § 328 odst. 1 některý z důvodů** pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedeného v § 323 odst. 1 nebo 3, ~~samosoudce uzná~~ **uzná** takové rozhodnutí na území České republiky.

(2) Spolu s rozhodnutím soudu jiného členského státu uvedeným v § 323 odst. 1 písm. a) nebo rozhodnutím jiného orgánu než soudu o podmíněném propuštění uvedeným v § 323 odst. 3 se vždy také uzná rozhodnutí soudu jiného členského státu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna.

(3) Spolu s rozhodnutím jiného orgánu než soudu uvedeným v § 323 odst. 3, jímž byl stanoven dohled nebo uložena přiměřená omezení nebo povinnosti na základě rozhodnutí soudu o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, se vždy uzná také toto rozhodnutí soudu o podmíněném propuštění a zároveň i jeho předchozí rozhodnutí, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna.

(4) Spolu s rozhodnutím jiného orgánu než soudu uvedeným v § 323 odst. 3, jímž byl stanoven dohled nebo uložena přiměřená omezení nebo povinnosti na základě rozhodnutí soudu o podmíněném odsouzení k trestu odnětí svobody nebo k ochrannému opatření spojenému se zbavením osobní svobody, nebo o podmíněném upuštění od potrestání, se vždy uzná také toto rozhodnutí soudu.

§ 331

Řízení o stížnosti

(1) Proti rozhodnutí podle § 328 odst. 1 ~~a 3 až 5~~, § 329 nebo 330 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí ~~a ukončí řízení~~, shledá-li důvod uvedený v § 326 odst. 2 nebo 3. Shledá-li důvod uvedený v **§ 326 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v § 326 odst. 3**, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

§ 333

Výkon uznaného rozhodnutí

(1) Není-li dále stanoveno jinak, při výkonu trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, včetně změny uložených omezení nebo povinností, uložení dalších omezení nebo povinností nebo nařízení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, se postupuje obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu.

(2) Poruší-li osoba, nad níž je vykonáván dohled v případě uvedeném v § 330 odst. 4, závažným způsobem nebo opakovaně podmínky dohledu, samosoudce o tom bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu za účelem převzetí výkonu uznaného rozhodnutí. Vyrozumění se zasílá na stanoveném formuláři. Obdobně podle věty první a druhé se postupuje i v případě závažného nebo opakovaného porušení podmínek dohledu vykonávaného nad osobou na základě rozhodnutí jiného členského státu uvedeného v § 323 odst. 1 písm. c).

(3) Samosoudce může předat výkon uznaného rozhodnutí zpět do jiného členského státu také v případě, že jej příslušný orgán jiného členského státu požádá o převzetí jeho výkonu z důvodu, že se proti osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vede v tomto členském státu jiné trestní řízení.

(4) Samosoudce neprodleně učiní opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu, pokud

a) jej příslušný orgán jiného členského státu vyrozuměl o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí anebo opatření, v jehož důsledku se uznané rozhodnutí stalo nevykonatelným,

b) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území České republiky,

c) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá v České republice obvyklé bydliště, a tato skutečnost brání řádnému výkonu rozhodnutí,

☞ b) vyrozuměl jiný členský stát o skutečnostech uvedených v odstavci 2, nebo

e) c) vyhověl žádosti příslušného orgánu jiného členského státu o předání výkonu uznaného rozhodnutí.

(5) Samosoudce může učinit opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu také v případě, že

a) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území České republiky, nebo

b) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá v České republice obvyklé bydliště, a tato skutečnost brání řádnému výkonu rozhodnutí.

~~(5)~~ **(6)** V případě uvedeném v odstavci 4 písm. a) samosoudce požádá příslušný orgán jiného členského státu o sdělení, zda amnestie, milost nebo jiné rozhodnutí anebo opatření má v jiném členském státu účinky, že se na osobu, vůči níž uznané rozhodnutí jiného členského státu směřuje, hledí, jako by nebyla odsouzena. V případě uvedeném v odstavci 4 písm. b) až e) **a c) a v odstavci 5** požádá soud příslušný orgán jiného členského státu, aby mu sdělil, že osoba, vůči níž uznané rozhodnutí jiného členského státu směřuje, uložený trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřenou povinnost vykonala, nebo že se na ni z jiných důvodů hledí, jako by nebyla odsouzena. Hledí-li se na osobu, vůči níž uznané rozhodnutí jiného členského státu směřuje, v tomto členském státě, jako by nebyla odsouzena, hledí se na ni tak i v České republice. Bylo-li uznané rozhodnutí v jiném členském státu pravomocně zrušeno, soud zruší své rozhodnutí o jeho uznání.

~~(6)~~ **(7)** Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o tom, v jaké části uznané rozhodnutí jiného členského státu vykonáno nebude, jakmile jej příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí anebo opatření, v jehož důsledku se uznané rozhodnutí stalo zčásti nevykonatelným. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

~~(7)~~ **(8)** V případech uvedených v odstavci 4 písm. b) až e) **a c) a v odstavci 5** přechází právo vykonat uznané rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu zpět na tento členský stát. Samosoudce za účelem zajištění pokud možno nepřetržitého výkonu uznaného rozhodnutí spolupracuje s orgánem jiného členského státu, zejména si s ním vyměňuje všechny potřebné informace.

§ 336

(1) Podle tohoto dílu lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo rozhodnuto o

- a) podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností,
- b) stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností podmíněně odsouzenému,
- c) podmíněném upuštění od potrestání za současného stanovení dohledu,
- d) uložení trestu domácího vězení,
- e) uložení trestu obecně prospěšných prací,
- f) uložení trestu zákazu činnosti,
- g) uložení trestu zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, nebo
- h) uložení ambulantního ochranného léčení.

(2) Rozhodnutí uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pouze v případě, že ukládají omezení nebo povinnosti uvedené v § 324 odst. 1, nebo omezení a povinnosti, o kterých jiný členský stát oznámil³⁷⁾, že nad nimi lze na jeho území vykonávat dohled nebo jinak zajistit jejich kontrolu.

(3) Spolu s rozhodnutím uvedeným v odstavci 1 písm. a) se do jiného členského státu vždy zašle též rozhodnutí soudu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna.

(4) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie³³⁾.

§ 339

Důsledky zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu

(1) Soud může požádat příslušný orgán jiného členského státu o předání výkonu uznaného rozhodnutí zpět do České republiky, pokud se proti osobě, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, vede v České republice jiné trestní řízení.

(2) Po zahájení výkonu uznaného rozhodnutí v jiném členském státu lze výkon takového rozhodnutí v České republice zahájit nebo v něm pokračovat pouze, pokud

~~a) soud vzal za stanovených podmínek a ve stanovené lhůtě zpět rozhodnutí spolu s osvědčením,~~

~~b) a) jde o případ, na který se vztahuje prohlášení jiného členského státu³⁸⁾, že nebude zajišťovat výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,~~

~~e) b) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území tohoto členského státu,~~

~~d) c) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá obvyklé bydliště v tomto členském státu, nebo~~

~~e) d) jiný členský stát předal výkon uznaného rozhodnutí zpět do České republiky na základě žádosti soudu podle odstavce 1.~~

(3) Soud neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o

a) všech skutečnostech, které by mohly vést ke změně uloženého trestu, ambulantního ochranného léčení, podmínek dohledu, přiměřených omezení nebo přiměřených povinností anebo k nařízení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody,

b) udělení milosti nebo amnestie osobě, vůči níž rozhodnutí směřuje, v České republice, nebo o jiném rozhodnutí, opatření anebo skutečnosti, v jejichž důsledku se rozhodnutí stalo nevykonatelným nebo vykonatelným jen částečně.

(4) Učinil-li jiný členský stát prohlášení³⁸⁾, že nebude zajišťovat výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v případě porušení uloženého trestu, ochranného léčení, podmínek dohledu, přiměřených omezení nebo přiměřených povinností, soud tento stát namísto o skutečnostech, které by mohly vést k nařízení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo nařízení výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyrozumí o tom, že podle trestního řádu byl nařízen výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo bylo ambulantní ochranné léčení změněno na ústavní ochranné léčení.

(5) Uložený trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost se vykonají v České republice v rozsahu, v jakém nebyly vykonány.

§ 340

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se užití na zajištění pokračování ochrany před trestnou činností na základě evropského ochranného příkazu na území

- a) jiného členského státu, pokud byla určité osobě poskytnuta ochranným příkazem vydaným v trestním řízení vedeném v České republice, nebo
- b) České republiky, pokud byla určité osobě poskytnuta ochranným příkazem vydaným v trestním řízení vedeném v jiném členském státu.

(2) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazný ~~právní~~ předpis Evropské unie upravující evropský ochranný příkaz³⁹⁾.

---

³⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 344

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu a dílu 1 je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje, nebo má bydliště chráněná osoba. Nezdržuje-li se tato osoba v České republice, nebo zde nemá bydliště, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se tato osoba zamýšlí zdržovat nebo mít bydliště.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Byl-li evropský ochranný příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu a dílu 1 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu jej zaslal. Má-li soud, kterému byl evropský ochranný příkaz postoupen, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle ~~§ 24~~ **§ 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

§ 345

Řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření

(1) Řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření se zahajuje okamžikem, kdy byl příslušnému soudu doručen evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí evropského ochranného příkazu, samosoudce ~~řízení ukončí a může řízení ukončit.~~ **V takovém případě** o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a chráněnou osobu.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání evropského ochranného příkazu, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání evropského ochranného příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a chráněnou osobu.

§ 347

Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu

(1) Samosoudce ~~neuzná~~ **nemusí uznat** evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem, pokud

- a) uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření by bylo v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) **skutek by skutek**, pro který byl ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu vydán, ~~nenaplnuje~~ **nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
- c) ohrožující osoba požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) ohrožující osoba by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které byl vydán ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu,
- e) trestní odpovědnost za jednání, pro které byl ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu vydán, je podle právního řádu České republiky promlčena a takový ochranný příkaz byl vydán pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
- f) zákaz nebo omezení uložené ohrožující osobě ochranným příkazem popsáným v evropském ochranném příkazu neodpovídá zákaz nebo omezení uvedenému v § 341 odst. 2, ~~nebo,~~
- ~~g) zákaz nebo omezení uložené ohrožující osobě ochranným příkazem popsáným v evropském ochranném příkazu je součástí trestu nebo ochranného opatření, na jejichž výkon se v České republice vztahuje amnestie, a takový zákaz nebo omezení byly uloženy pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.~~
- g) ochranný příkaz v něm popsáný byl vydán pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo**
- h) je zjevně neúplný nebo není přeložen do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze evropský ochranný příkaz podle prohlášení České republiky přijmout.**

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je ohrožující osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

~~(3) Samosoudece nemusí uznat evropský ochranný příkaz, byl-li ochranný příkaz v něm popsán vydán pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchaní skutku.~~

(4) ~~(3) Samosoudece dále nemusí uznat evropský ochranný příkaz, pokud je zjevně neúplný nebo není přeložen do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze evropský ochranný příkaz podle prohlášení České republiky⁴⁰⁾ přijmout. Před rozhodnutím o **neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. h)** samosoudece vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal doplněné znění evropského ochranného příkazu nebo jeho překlad do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná evropský ochranný příkaz.~~

§ 348

Uznání a přijetí návazných opatření

Nejde-li o případ uvedený v § 345 odst. 2 nebo 3 nebo v § 346 odst. 1 anebo v § 352 odst. 1 větě druhé, nebo ~~není-li dán důvod~~ **nevyužije-li samosoudece některý z důvodů** pro neuznání evropského ochranného příkazu, ~~samosoudece uzná~~ **uzná** evropský ochranný příkaz na území České republiky a současně uloží ohrožující osobě návazné opatření, kterým je vždy to z předběžných opatření uvedených v § 88c trestního řádu, jež svou povahou nejvíce odpovídá zákazu nebo omezení uloženému v ochranném příkazu popsaném v evropském ochranném příkazu, a to bez ohledu na to, v jaké fázi trestního řízení byl ochranný příkaz v jiném členském státu vydán. Při ukládání návazného opatření postupuje přiměřeně podle § 88b až 88m trestního řádu. Součástí usnesení je i poučení o důsledcích porušení návazného opatření.

§ 349

Řízení o stížnosti

(1) Proti rozhodnutí podle § 347 odst. 1, ~~3 a 4~~ nebo § 348 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl evropský ochranný příkaz nebo ochranný příkaz v něm popsán vydán v jiném členském státu.

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí ~~a ukončí řízení~~, shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 2 nebo 3 nebo v § 352 odst. 1 větě druhé. Shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 2 nebo v § 352 odst. 1 větě druhé, **ukončí řízení. Shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání evropského ochranného příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.**

§ 350

Návazná opatření

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, při výkonu návazného opatření samosoudece postupuje přiměřeně podle ustanovení trestního řádu upravujících výkon předběžných opatření;

ustanovení § 88n odst. 1 trestního řádu se neužije. Poruší-li ohrožující osoba návazné opatření, může jí samosoudce uložit pouze pořádkovou pokutu.

(2) Porušení návazného opatření ohrožující osobou samosoudce bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu jiného členského státu. Oznámení o porušení návazného opatření se zasílá na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴¹⁾ přeloženém do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu, nebo do jazyka, v němž tento stát podle svého prohlášení⁴⁰⁾ oznámení přijímá.

§ 351

Zrušení a změna přijatých návazných opatření

(1) Změní-li orgán jiného členského státu ochranný příkaz popsany v evropském ochranném příkazu, samosoudce rozhodne, zda návazné opatření uložené na základě evropského ochranného příkazu takto pozmění, uloží místo něj jiné, nebo zda je ponechá v původní podobě. Ukládá-li změněný ochranný příkaz jinou povinnost, než která je uvedena v § 341 odst. 2, samosoudce rozhodne o ponechání návazného opatření v původní podobě; stejně postupuje i v případě, že je dán důvod pro neuznání nového evropského ochranného příkazu podle § 347 odst. 4 **1 písm. h)** a příslušný orgán jiného členského státu bez uvedení podstatných důvodů nevyhoví jeho výzvě ve stanovené lhůtě. Rozhodnutí samosoudce doručí státnímu zástupci, chráněné osobě a ohrožující osobě. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl evropský ochranný příkaz nebo ochranný příkaz v něm popsany vydán v jiném členském státu.

(2) Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o změně návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu nebo o jeho ponechání v platnosti, a to včetně uvedení důvodů, pro které nemohlo dojít k jejich změně. Pokud samosoudce ponechá v platnosti návazné opatření uložené na základě uznaného evropského ochranného příkazu, dotáže se příslušného orgánu jiného členského státu, zda má pokračovat v jeho výkonu, nebo zda je má zrušit.

~~(3) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o zrušení návazného opatření, pokud~~

- ~~a) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud, že netrvá na dalším výkonu návazného opatření uloženého na základě původního evropského ochranného příkazu,~~
- ~~b) se chráněná osoba přestala zdržovat na území České republiky nebo zde již nemá bydliště,~~
- ~~c) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o zrušení evropského ochranného příkazu,~~
- ~~d) jde o případ uvedený v § 352 odst. 2 větě druhé, nebo~~
- ~~e) nastane jiná skutečnost, v jejímž důsledku nelze pokračovat ve výkonu návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu.~~

(3) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o zrušení návazného opatření, pokud

- a) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o zrušení evropského ochranného příkazu, nebo**
- b) nastane jiná skutečnost, v jejímž důsledku nelze pokračovat ve výkonu návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu.**

(4) Samosoudce může rozhodnout o zrušení návazného opatření, pokud

- a) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud, že netrvá na dalším výkonu návazného opatření uloženého na základě původního evropského ochranného příkazu,
- b) se chráněná osoba přestala zdržovat na území České republiky nebo zde již nemá bydliště, nebo
- c) jde o případ uvedený v § 352 odst. 2 větě druhé.

(4) (5) O zrušení návazného opatření podle ~~odstavce 3~~ **odstavců 3 a 4** a o důvodech takového postupu samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

§ 352

Souběh řízení

(1) Byl-li do České republiky zaslán ochranný příkaz popsáný v evropském ochranném příkazu za účelem postupu podle hlavy IV nebo IX a samosoudce se o této skutečnosti dozví předtím, než rozhodne o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření podle § 348, rozhodnutí odloží do doby, než je pravomocně rozhodnuto o uznání a výkonu ochranného příkazu podle hlavy IV nebo IX. Pokud bylo v řízení podle hlavy IV nebo IX pravomocně rozhodnuto, že se ochranný příkaz uzná a vykoná, samosoudce řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření ukončí a o této skutečnosti, včetně uvedení důvodů, vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a chráněnou osobu. V opačném případě samosoudce v řízení pokračuje.

(2) Byl-li do České republiky zaslán ochranný příkaz popsáný v evropském ochranném příkazu za účelem postupu podle hlavy IV nebo IX a samosoudce se o této skutečnosti dozví až poté, co již pravomocně rozhodl, že se evropský ochranný příkaz uznává a že se ukládá návazné opatření podle § 348, pokračuje se ve výkonu návazného opatření do doby, než je pravomocně rozhodnuto o uznání a výkonu ochranného příkazu podle hlavy IV nebo IX. Pokud bylo v řízení podle hlavy IV nebo IX pravomocně rozhodnuto, že se ochranný příkaz uzná a vykoná, samosoudce ~~rozhodne~~ **může rozhodnout** o zrušení návazného opatření; v opačném případě ponechá návazné opatření v platnosti.

§ 354

Vydání, změna a zrušení evropského ochranného příkazu

(1) Justiční orgán, který je příslušný k výkonu ochranného příkazu, může na žádost chráněné osoby vydat evropský ochranný příkaz, zdržuje-li se chráněná osoba nebo má-li bydliště na území jiného členského státu nebo zamýšlí-li se v něm zdržovat nebo mít bydliště. Justiční orgán při zvažování, zda vydá evropský ochranný příkaz, zejména zohlední dobu, po kterou se chráněná osoba zamýšlí zdržovat nebo mít bydliště v jiném členském státu, a míru jejího ohrožení. Před vydáním evropského ochranného příkazu justiční orgán ověří, že ochranný příkaz, na jehož základě má být vydán, ukládá některý ze zákazů nebo omezení odpovídajících zákazům nebo omezením uvedeným v § 341 odst. 2. Nevydá-li justiční orgán evropský ochranný příkaz, rozhodne o zamítnutí žádosti chráněné osoby.

(2) Evropský ochranný příkaz se vydává na formuláři stanoveném ~~právním~~ předpisem Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴²⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené.

(3) Přichází-li ohledně ochranného příkazu vůči témuž členskému státu v úvahu postup podle hlavy IV nebo hlavy IX, justiční orgán přednostně postupuje podle ustanovení těchto hlav.

(4) Evropský ochranný příkaz nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti chráněné osoby o jeho vydání justiční orgán doručí chráněné osobě. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání evropského ochranného příkazu může chráněná osoba podat stížnost.

(5) Byl-li ochranný příkaz změněn nebo zrušen, justiční orgán, který vydal evropský ochranný příkaz, jej odpovídajícím způsobem změni nebo jej odvolá. Změněný evropský ochranný příkaz justiční orgán doručí příslušnému orgánu jiného členského státu a o této změně vyrozumí též chráněnou osobu. O odvolání evropského ochranného příkazu justiční orgán vyrozumí chráněnou osobu a příslušný orgán jiného členského státu.

§ 357

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se užití ve vztahu k jiným členskými státi na opatření důkazu na základě evropského vyšetřovacího příkazu.

(2) Ustanovení této hlavy se neuzijí na

- a) opatření důkazu v rámci společného vyšetřovacího týmu zřízeného s jiným členskými státi, s výjimkou případu, kdy je opatřován důkaz z jiného členského státu, který se společného vyšetřovacího týmu neúčastní,
- b) právní pomoc spočívající v doručení písemnosti a
- c) zajištění věci pro jiné než důkazní účely.

(3) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členskými státi, pro které je závazný právní předpis Evropské unie upravující evropský vyšetřovací příkaz⁴⁴.

§ 360

Příslušnost

(1) Pro stanovení příslušnosti k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 se ustanovení § 48 odst. 5 věta první a odst. 6 až 9, § 48 odst. 6 až 9 a § 48a použijí obdobně, není-li v této hlavě stanoveno jinak.

(2) Byl-li evropský vyšetřovací příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému justičnímu orgánu. Nepříslušný orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, a vyrozumí jej o postoupení evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému justičnímu orgánu.

(3) Justiční orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal.

§ 362

Překážky výkonu evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Pokud má justiční orgán důvodně za to, že vydání evropského vyšetřovacího příkazu není nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, neodpovídá závažnosti činu, v souvislosti s nímž je příkaz vydán, nebo má pochybnosti o tom, zda úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, by bylo možné provést za stejných podmínek i podle právního řádu státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, ~~se dle může tuto skutečnost neprodleně sdělit~~ orgánu jiného členského státu a ~~požadá~~ **požádá** jej o stanovisko. Trvá-li orgán jiného členského státu na správnosti vydání evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán dále postupuje podle ustanovení dílu 1, tohoto dílu a dílu 4.

(2) Justiční orgán neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat, pokud má důkaz být opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven, nebo by důkaz takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, a zároveň nelze požadovaný důkaz opatřit jiným úkonem právní pomoci, který by nezasahoval do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu. Ustanovení věty první se nepoužije, pokud byl evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem

- a) poskytnutí důkazu, který má justiční orgán již k dispozici, pokud jej lze podle práva České republiky pro účely jiného řízení poskytnout,
- b) získání údajů z evidencí a informačních systémů policejních orgánů nebo justičních orgánů, do kterých má justiční orgán přímý přístup,
- c) provedení výslechu osoby,
- d) zjištění totožnosti účastníka provozu elektronických komunikací k určitému telefonnímu číslu nebo adrese IP,
- e) opatření znaleckého posudku, pro jehož vypracování se nevyžaduje povinná součinnost osoby, vůči které směřuje, nebo
- f) získání informací podle § 8 odst. 1 trestního řádu, které nezasahují do soukromí osoby.

(3) Nepovažuje-li justiční orgán evropský vyšetřovací příkaz zasláný jiným členským státem z důvodu jeho neúplnosti nebo zjevné nesprávnosti za dostatečný podklad pro posouzení, zda jsou splněny podmínky pro jeho výkon, nebo není-li přeložen do českého jazyka nebo do jazyka, ve kterém jej Česká republika podle svého prohlášení přijímá, požádá orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace nebo překlad evropského vyšetřovacího příkazu do příslušného jazyka. Nezašle-li orgán jiného členského státu dodatkové informace nebo překlad ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, justiční orgán jej neprodleně vyrozumí o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat. Na tyto následky musí být orgán jiného členského státu upozorněn.

(4) Brání-li výkonu evropského vyšetřovacího příkazu důvod, který není důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán o této skutečnosti vyrozumí orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na výkonu příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se orgán jiného členského státu ve stanovené lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které tento důvod vyvracejí, justiční orgán jej neprodleně vyrozumí o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat.

§ 363

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v členském státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání uvedeném v právním předpisu Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁷⁾, jež orgán jiného členského státu označí v oddílu G bodu 3 formuláře, na kterém se vydává evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾, justiční orgán pro účely posouzení, zda se evropský vyšetřovací příkaz vydaný jiným členským státem vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ~~ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.~~

§ 365

Důvody pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu

- (1) Justiční orgán ~~odmítne~~ **může odmítnout** vykonat evropský vyšetřovací příkaz, pokud
- a) jeho výkon by byl v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
  - b) ~~skutek nenaplňuje~~ **by skutek nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 363; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
  - c) jeho výkonu brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
  - d) byl vydán v jiném než v trestním řízení a v obdobném vnitrostátním případě by v trestním řízení vedeném v České republice nebylo možné úkon právní pomoci v něm uvedený provést,
  - e) skutek byl spáchán mimo území členského státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky a nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
  - f) jeho výkon by mohl poškodit bezpečnostní zájmy České republiky, ohrozit zdroj informací nebo by mohl ohrozit nebo narušit činnost zpravodajských služeb, nebo
  - g) lze mít důvodně za to, že provedení úkonu právní pomoci by bylo neslučitelné s povinnostmi vyplývajícími pro Českou republiku z článku 6 Smlouvy o Evropské unii nebo z Listiny základních práv Evropské unie.

(2) Důvod pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v odstavci 1 písm. b) se neuplatní, pokud je evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 362 odst. 2 písm. a) až e).

(3) Justiční orgán si před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. a), c), e), f) nebo g) vždy vyžádá stanovisko orgánu jiného členského státu.

(4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž evropský vyšetřovací příkaz směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne

o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán České republiky, požádá justiční orgán o to, aby tento orgán dotčenou osobu výsady nebo imunity zbavil. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán cizího státu nebo mezinárodní organizace, justiční orgán požádá orgán jiného členského státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, aby podal žádost o zbavení této výsady nebo imunity.

(5) O odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu a jeho důvodech sepíše justiční orgán záznam a neprodleně o těchto skutečnostech informuje orgán jiného členského státu.

§ 366

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 361 nebo 362 anebo ~~není-li dán důvod~~ **nevyužije-li justiční orgán některý z důvodů** pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, ~~justiční orgán o tom sepíše~~ **sepíše o tom** záznam. Evropský vyšetřovací příkaz je třeba vykonat neprodleně, zpravidla nejpozději do 90 dnů od sepsání tohoto záznamu, pokud není v evropském vyšetřovacím příkazu uvedena kratší lhůta nebo určité datum pro provedení úkonu právní pomoci nebo pokud není dán důvod pro odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu. Nelze-li lhůtu pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu dodržet, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

(2) Při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu je třeba se řídit formálními náležitostmi a postupy v něm uvedenými, nejsou-li v rozporu se základními právními zásadami České republiky; nelze-li v daném případě tyto náležitosti nebo postupy dodržet, justiční orgán o tom neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Jinak se při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu postupuje podle právního řádu České republiky.

(3) Justiční orgán neprodleně informuje orgán jiného členského státu o tom, že nelze zajistit, aby při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nedošlo k nežádoucímu zpřístupnění informace o tom, že je prováděn určitý úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu.

(4) Pokud justiční orgán při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu zjistí, že by bylo vhodné provést další úkony právní pomoci neuvedené v evropském vyšetřovacím příkazu, neprodleně o tom vyrozumí orgán jiného členského státu. Je-li v návaznosti na toto upozornění zaslán evropský vyšetřovací příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu (dále jen „doplňkový evropský vyšetřovací příkaz“), justiční orgán při posuzování splnění podmínek pro jeho výkon přezkoumá jen ty podmínky, které je třeba zkoumat výlučně ve vztahu k nově uvedenému úkonu právní pomoci.

(5) Je-li k provedení úkonu právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu podle trestního řádu v přípravném řízení zapotřebí souhlas, povolení nebo příkaz soudce nebo v řízení před soudem soudce soudu vyššího stupně, justiční orgán si neprodleně takový souhlas nebo povolení vyžádá nebo podá návrh na vydání příkazu; v odůvodnění také uvede, jakým způsobem posoudil splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu.

(6) Odmítne-li soudce udělit souhlas nebo povolení nebo vydat příkaz podle odstavce 5 anebo evropský vyšetřovací příkaz nelze z jiného důvodu vykonat, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu a uvede důvod.

(7) Pokud byl v jiném členském státu evropský vyšetřovací příkaz zrušen nebo jej orgán jiného členského státu vzal zpět anebo provedení úkonu právní pomoci již není z jiného důvodu zapotřebí, justiční orgán od výkonu evropského vyšetřovacího příkazu upustí. S důkazy, které

již na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřil, naloží obdobně jako s důkazy opatřenými pro účely trestního řízení, kterých již není k dalšímu řízení třeba.

§ 367

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu jiným úkonem právní pomoci

~~(1) Justiční orgán vykoná evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud~~

- ~~a) důkaz má být na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven nebo by jej takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, ale lze jej opatřit jiným úkonem právní pomoci, který nezasahuje do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu, nebo~~
- ~~b) důkaz lze opatřit jiným úkonem právní pomoci, který zasahuje do práv dotčené osoby v menší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.~~

(1) Justiční orgán vykoná evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud důkaz má být na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven nebo by jej takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, ale lze jej opatřit jiným úkonem právní pomoci, který nezasahuje do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.

(2) Justiční orgán může vykonat evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud důkaz lze opatřit jiným úkonem právní pomoci, který zasahuje do práv dotčené osoby v menší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.

~~(2) (3) Postup uvedený v odstavci 1 písm. a) 1 se neuplatní vůči úkonům právní pomoci uvedeným v § 362 odst. 2 písm. a) až e).~~

~~(3) (4) Před postupem podle odstavce 1 odstavců 1 a 2 justiční orgán vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že důkaz bude opatřen jiným úkonem právní pomoci, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, a dotáže se jej, zda i za těchto podmínek trvá na výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nebo zda jej doplní anebo vezme zpět.~~

§ 374

Vydání evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Je-li třeba provést úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá evropský vyšetřovací příkaz. To nevylučuje, aby státní zástupce z vlastního podnětu vydal evropský vyšetřovací příkaz i po podání obžaloby, jde-li o opatření důkazu, který potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem.

(2) Evropský vyšetřovací příkaz se vydává na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský vyšetřovací příkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho

z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶). **Ustanovení § 45 odst. 1 se užije přiměřeně.**

(3) Justiční orgán může v evropském vyšetřovacím příkazu zejména

- a) uvést formální náležitosti a postupy, kterými se má orgán jiného členského státu řídit při jeho výkonu, včetně případného požadavku na zajištění přítomnosti obhájce obviněného při úkonu právní pomoci,
- b) požádat, aby se jím uvedený zástupce orgánu České republiky mohl účastnit úkonu právní pomoci na území jiného členského státu, kterým má být důkaz opatřen,
- c) požádat o předání důkazu zástupci orgánu České republiky uvedenému v písmenu b),
- d) stanovit kratší lhůtu pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu nebo pro provedení úkonu právní pomoci, pokud je s ohledem na okolnosti případu zapotřebí opatřit požadovaný důkaz urychleně, nebo
- e) uvést, že je zapotřebí úkon právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen, provést k určitému datu.

(4) Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat, pokud je jeho vydání nezbytné pro dosažení sledovaného cíle a odpovídá závažnosti skutku, v souvislosti s nímž má být vydán, a pokud by úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, bylo možné provést za stejných podmínek i podle práva České republiky.

(5) Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán i na návrh obviněného nebo jeho obhájce; takový návrh se posuzuje obdobně jako návrh obviněného nebo jeho obhájce na opatření důkazu v České republice.

(6) Justiční orgán vydá doplňkový evropský vyšetřovací příkaz⁴⁹), pokud je zapotřebí na území členského státu, do kterého zaslal evropský vyšetřovací příkaz, provést další úkony právní pomoci za účelem opatření důkazu.

§ 378

Převzetí důkazů

(1) Orgán České republiky účastníci se provádění úkonu právní pomoci na území jiného členského státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu je oprávněn převzít důkaz opatřený tímto úkonem, pokud je k tomu zmocněn justičním orgánem, který takový příkaz vydal.

(2) Na důkaz získaný na základě evropského vyšetřovacího příkazu a na doručení provedené na základě evropského vyšetřovacího příkazu se ustanovení § 42 odst. 2 a § 43 odst. 2 užijí přiměřeně.

~~(2)~~ (3) Pokud byl justiční orgán vyrozuměn orgánem jiného členského státu, že důkaz opatřený úkonem právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu nelze předat do České republiky, neboť je ho zapotřebí pro účely jiného řízení, justiční orgán může požádat o jeho dočasné předání do České republiky na dohodnutou dobu.

~~(3)~~ (4) Není-li důkazu, který byl opatřen v jiném členském státu a předán do České republiky, již k dalšímu řízení třeba a orgán jiného členského státu požádal o jeho vrácení, justiční orgán tomuto orgánu důkaz vrátí; jinak při nakládání s důkazem postupuje podle právních předpisů České republiky.

§ 382

Dočasné předání osoby do jiného členského státu

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být osoba nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na území České republiky, která nemá v trestním řízení vedeném v jiném členském státě, pro které má být dočasně předána, postavení podezřelého nebo obviněného, dočasně předána do jiného členského státu k provedení úkonu trestního řízení za účelem opatření důkazu, **je může být** kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že tato osoba s dočasným předáním nesouhlasí.

(2) Justiční orgán si od orgánu jiného členského státu vyžádá ujištění, že osoba bude po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě, budou proti ní uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území České republiky a potřebná bezpečnostní opatření a bude zohledněn její zdravotní stav.

(3) Na postup při dočasném předání osoby se jinak obdobně použije § 70 odst. 2 až 5.

(4) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem dočasného předání osoby nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na území České republiky do jiného členského státu k provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení vedené v České republice; odstavec 2, § 70 odst. 2 až 5 a § 381 odst. 6 se použijí přiměřeně. Dočasně předat nelze osobu, která s dočasným předáním nesouhlasí. Náklady spojené s dočasným předáním osoby a jejím vrácením do České republiky nese v tomto případě Česká republika.

§ 384

Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu v České republice

(1) Jsou-li splněny podmínky pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení výslechu podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území České republiky prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo výslechu svědka anebo znalce nacházejícího se na území České republiky prostřednictvím telefonu, justiční orgán umožní orgánu jiného členského státu provedení takového výslechu.

(2) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být proveden výslech podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území České republiky orgánem jiného členského státu prostřednictvím videokonferenčního zařízení, **je může být** kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

- a) má být takto vyslechnut podezřelý nebo obviněný, který s tímto způsobem provedení výslechu nesouhlasí, nebo
- b) provedení výslechu tímto způsobem by v daném případě bylo v rozporu se základními právními zásadami České republiky.

(3) Justiční orgán dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s výslechem osoby prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu, včetně případných opatření na její ochranu.

(4) Má-li být vyslechnut podezřelý nebo obviněný, justiční orgán jej k výslechu předvolá tak, aby mu byla poskytnuta přiměřená lhůta k výkonu jeho práv na právní pomoc nebo obhajobu, a spolu s předvoláním k výslechu ho poučí o jeho právech podle práva jiného členského státu.

(5) Justiční orgán je při výslechu přítomen a dbá na to, aby v jeho průběhu nebyly porušeny základní právní zásady České republiky. V případě jejich porušení výslech přeruší a přijme opatření, aby výslech dále probíhal v souladu s těmito zásadami, případně výslech ukončí.

(6) Na výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu se jinak obdobně použije § 58 odst. 4, 5, 7 a 8.

§ 386

Informace o účtu a transakcích na účtu na území České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zjištění informace o účtu nebo transakcích na takovém účtu vedeném ve finanční instituci ve smyslu jiného právního předpisu upravujícího opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, která se nachází na území České republiky, v rozsahu uvedeném v § 385 odst. 1, **je může být** kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takovou informaci nebylo možné vyžádat pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Justiční orgán poskytne orgánu jiného členského státu informace o účtu nebo transakcích na tomto účtu v rozsahu, v jakém jsou tyto informace bankovní a finanční instituci nacházející se na území České republiky známé.

§ 388

Sledování na území České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 387 odst. 1 na území České republiky **je může být** kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by provedení takového úkonu pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebylo možné v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s úkonem právní pomoci uvedeným v § 387 odst. 1 prováděným na území České republiky.

(3) Na stanovení příslušnosti k výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem přeshraničního sledování a sledování zásilky na území České republiky a na postup při provádění přeshraničního sledování a sledování zásilky se obdobně použijí § 63 a 65.

§ 389

Skryté vyšetřování

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění spolupráce jiného členského státu při skrytém vyšetřování.

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že skryté vyšetřování je důležité pro trestní řízení.

(3) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování je **může být** kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

- a) agenta nebo předstíraný převod by nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě, nebo
- b) při použití agenta nebo provádění předstíraného převodu nelze zajistit podmínky požadované jiným členským státem a nebylo s ním dosaženo dohody.

(4) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená se skrytým vyšetřováním.

(5) Na stanovení příslušnosti justičního orgánu k vydání evropského vyšetřovacího příkazu za účelem zajištění spolupráce jiného členského státu při skrytém vyšetřování, na stanovení příslušnosti k výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování a na spolupráci s orgánem jiného členského státu při provádění skrytého vyšetřování se obdobně použijí § 59 až 61.

§ 391

Odposlech telekomunikačního provozu s technickou pomocí České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení odposlechu telekomunikačního provozu v České republice je **může být** kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takový odposlech nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě. Je-li to možné, justiční orgán před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu konzultuje s orgánem jiného členského státu, zda je schopen splnit podmínky, které by byly požadovány v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu, zda má být evropský vyšetřovací příkaz vykonán bezprostředním přenosem telekomunikačního provozu do jiného členského státu nebo odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu v České republice. Požádá-li o to orgán jiného členského státu a je-li to technicky možné, záznam telekomunikačního provozu se na náklady jiného členského státu přepíše, dekoduje nebo dešifruje.

§ 392

Přeshraniční odposlech bez technické pomoci jiného členského státu

(1) Je-li možné z České republiky provádět odposlech telekomunikačního provozu, který byl povolen podle trestního řádu, na území jiného členského státu bez jeho technické pomoci, státní zástupce a po podání obžaloby soud informuje orgán jiného členského státu o odposlechu bez zbytečného odkladu poté, co se dozví, že se odposlouchávaná osoba v době provádění odposlechu bude nacházet, nachází nebo nacházela na území jiného členského státu. K podání informace justiční orgán užije formulář stanovený ~~právním~~ předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁵⁰⁾ přeložený do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát

podle svého prohlášení přijímá⁴⁶). V tomto případě není zapotřebí vydat pro účely provedení odposlechu evropský vyšetřovací příkaz.

(2) Provádění odposlechu podle odstavce 1 musí být ukončeno, jakmile orgán jiného členského státu oznámí justičnímu orgánu, že s jeho prováděním na svém území nesouhlasí. Pokud to orgán jiného členského státu požaduje, informace získané z přeshraničního odposlechu, s jehož provedením jiný členský stát neudělil souhlas, nemohou být použity pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebo mohou být použity pouze při splnění jím stanovených podmínek.

§ 394

Zajištění věci k důkazním účelům v jiném členském státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění věci, která má sloužit pro důkazní účely a nachází se v jiném členském státu; v příkazu uvede, zda má být taková věc předána do České republiky nebo má zůstat zajištěna v jiném členském státu po dobu uvedenou v příkazu. Při převzetí věci se postupuje podle § 378.

(2) Není-li věc, která byla zajištěna v jiném členském státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, justiční orgán o této skutečnosti neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Byla-li zajištěná věc předána do České republiky, justiční orgán postupuje podle § 378 odst. 3 4.

*****

Změna trestního řádu

§ 77b

(1) Věcí důležitou pro trestní řízení je věc, která

- a) může sloužit pro důkazní účely,
- b) je nástrojem trestné činnosti,
- c) je výnosem z trestné činnosti, nebo
- d) je náhradní hodnotou za věc uvedenou v písmenech b) a c).

(2) Podléhá-li zajištění věc, která je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo v podílovém fondu, zajistí se svěřenskému správci nebo obhospodařovateli podílového fondu. Není-li známo, komu věc důležitá pro trestní řízení patří, zajistí se bez uvedení osoby, jíž byla zajištěna; v opatření se uvede, kdy a kde a z jakého důvodu k zajištění věci došlo.

(3) Zajištění věci pro důkazní účely má přednost před jinými důvody zajištění věci. Důvod zajištění **podle § 47, 78, 79, 79a, 79g, 344a, 347 nebo 358b** lze v průběhu trestního řízení změnit usnesením, proti kterému je přípustná stížnost. O změně důvodu zajištění není třeba rozhodovat v případě, kdy jsou splněny podmínky pro vyslovení propadnutí nebo zabránění věci, která je zajištěna k důkazním účelům.

(4) Neohrozí-li to dosažení účelu trestního řízení, nezajistí se věc bezcenná nebo věc, jejíž zajištění je z jiných důvodů neúčelné. Vždy se však zajistí věc, která má propadnout nebo být zabráněna na základě rozhodnutí soudu, které dosud nenabylo právní moci.

(5) Nestanoví-li zákon jinak, lze práva třetích osob k zajištěné věci důležité pro trestní řízení uplatnit pouze v řízení ve věcech občanskoprávních.

§ 79b

Doručení rozhodnutí o zajištění a vyzoomění o něm

(1) ~~Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, bezodkladně doručí rozhodnutí o zajištění orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění, a poté, co orgán nebo osoba provedou zajištění, i osobě, již byla věc zajištěna.~~ **Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, bezodkladně doručí zkrácené rozhodnutí o zajištění bez odůvodnění orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění.** Současně orgány nebo osoby příslušné k provedení zajištění vyzve, aby, pokud zjistí, že se s věcí, která byla zajištěna, nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily. Orgán nebo osoba příslušná k provedení zajištění je povinna neprodleně po doručení rozhodnutí o zajištění provést zajištění věci a učinit vše potřebné k tomu, aby nedošlo k porušení zákazů a omezení uvedených v rozhodnutí o zajištění věci. **Poté, co tento orgán nebo osoba provedou zajištění věci, orgán činný v trestním řízení doručí rozhodnutí o zajištění osobě, které byla věc zajištěna.**

(2) Byla-li zajištěna pohledávka a nejde-li o pohledávku na účtu vůči bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného, orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, doručí ~~rozhodnutí o zajištění~~ **zkrácené rozhodnutí o zajištění bez odůvodnění** také dlužníku vlastníka pohledávky a uloží mu, aby místo plnění vlastníku složil předmět plnění do jeho úschovy nebo na jiné určené místo. Složením předmětu plnění do úschovy nebo na určené místo dlužník svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní. Rozhodnutí o zajištění se dlužníku oznámí dříve než vlastníku zajištěné pohledávky.

(3) Považuje-li to orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, za potřebné pro dosažení účelu zajištění, vyzoomí o zajištění věci také jiné orgány a osoby než uvedené v odstavci 1, které mají na základě jiných právních předpisů uloženou evidenční, dohledovou nebo jinou povinnost ve vztahu k zajištěné věci nebo jejímu vlastníku anebo držiteli, a zároveň je vyzve k tomu, aby mu, pokud zjistí, že je se zajištěnými věcmi nakládáno tak, že hrozí zmaření účelu jejich zajištění, tuto skutečnost neprodleně oznámily; tyto orgány a osoby jsou povinny takové výzvě vyhovět. Dále o zajištění vyzoomí osoby a orgány, o nichž je mu známo, že mají k zajištěné věci předkupní, nájemní nebo jiné právo, nebo vedou řízení, v němž byl omezen výkon práv s takovou věcí nakládat. Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podílu v obchodní korporaci, o této skutečnosti vyzoomí po právní moci takového rozhodnutí také obchodní korporaci.

(4) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění nemovité věci, vyzoomí katastrální úřad o nabytí právní moci takového rozhodnutí.

§ 79f

Zrušení nebo omezení zajištění

(1) Zajištění věci se zruší nebo omezí, není-li jej již třeba nebo jej není třeba ve stanoveném rozsahu. Bylo-li zrušeno zajištění věci, jež byla ponechána na místě, kde se nachází, odvolá se též příkaz k zdržení se nakládání s věcí.

(2) Osoba, již byla věc zajištěna, má právo kdykoliv po právní moci usnesení o zajištění žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti je třeba neodkladně rozhodnout. Byla-

li žádost zamítnuta, může ji tato osoba, neuvede-li nové důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) O zrušení nebo omezení zajištění rozhoduje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho předchozím souhlasem policejní orgán.

(4) Proti rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

(5) ~~Pravomocné rozhodnutí o zrušení a omezení zajištění~~ **zkrácené rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění bez odůvodnění** se doručí orgánům a osobám, kterým bylo doručeno rozhodnutí o zajištění. Orgány a osoby, které byly o rozhodnutí o zajištění vyrozuměny, je třeba vyrozumět i o rozhodnutí uvedeném ve větě první; o omezení zajištění se vyrozumí jen ty z nich, kterých se omezení týká.

§ 80

(1) Není-li věc, která byla vydána nebo odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních. **Byla-li věc v mezidobí prodána, s částkou za ni strženou se naloží obdobně podle věty první až třetí.** Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřevzme, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu; věc bezcenná se zničí.

(2) Je-li nebezpečí, že se věc, která nemohla být vrácena nebo vydána podle odstavce 1, zkaží, prodá se a částka za ni stržená se uloží do úschovy soudu.

(3) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 činí předseda senátu, v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán. Proti rozhodnutí o vrácení a vydání věci, jakož i o uložení do úschovy, je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(4) Věc na základě rozhodnutí o prodeji podle odstavců 1 a 2 prodá ten, kdo ji má ve správě, nebo ten, kdo je pověřen jejím prodejem, postupem podle zvláštního právního předpisu.

§ 125

(1) Pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Při odůvodnění uloženého trestu uvede jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změny situace a délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům v řízení; uvede též, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování pachatele po činu, zejména k jeho případné snaze

nahradit škodu či jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit. Ukládá-li soud nepodmíněný trest za trestný čin uvedený v § 55 odst. 2 trestního zákoníku, vyloží, jakými úvahami byl veden při tomto rozhodnutí a proč nebylo možno uložit trest přímo nespojený s odnětím svobody.

(2) V poučení o odvolání, které musí být obsaženo v každém rozsudku soudu prvního stupně, se uvede lhůta, ve které musí být podáno (§ 248 odst. 1), označení soudu, ke kterému má být odvolání podáno (§ 251), označení soudu, který o podaném odvolání bude rozhodovat (§ 252), rozsah, v kterém mohou rozsudek napadat oprávněné osoby (§ 246), a vymezení nutného obsahu odvolání (§ 249).

(3) V poučení o dovolání, které musí být obsaženo v každém rozhodnutí soudu ve věci samé učiněném v druhém stupni, se uvedou oprávněné osoby, včetně nutnosti, aby dovolání obviněného bylo podáno prostřednictvím obhájce (§ 265d), lhůta k podání dovolání, označení soudu, ke kterému má být dovolání podáno (§ 265e), označení soudu, který o podaném dovolání bude rozhodovat, a vymezení nutného obsahu dovolání (§ 265f).

(4) Odsuzující rozsudek musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (dále jen „majetková trestní sankce“).

§ 130

Doručení rozsudku

~~(1) Rozsudek se v opise doručí obžalovanému, státnímu zástupci, zúčastněné osobě a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to i když byli při vyhlášení rozsudku přítomni.~~

(1) Opis rozsudku soud doručí obžalovanému, státnímu zástupci a zúčastněné osobě. Poškozenému soud opis rozsudku doručí, pokud v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo pokud rozsudkem byla uložena majetková trestní sankce a poškozený je jinou osobou než stát a je znám. Rozsudek se těmto osobám doručí, i když byly přítomny při jeho vyhlášení.

(2) Má-li obžalovaný obhájce nebo opatrovníka, doručí se opis rozsudku též jim.

(3) Mají-li zúčastněná osoba nebo poškozený zákonného zástupce nebo opatrovníka, doručí se opis rozsudku jen zákonnému zástupci nebo opatrovníku; mají-li zmocněnce, doručí se jen zmocněnci.

§ 134

Obsah usnesení

(1) Usnesení musí obsahovat

a) označení orgánu, o jehož rozhodnutí jde,

- b) den a místo rozhodnutí,
- c) výrok usnesení s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito,
- d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a
- e) poučení o opravném prostředku.

(2) V odůvodnění je třeba, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.

(3) Usnesení musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto usnesením ukládána majetková trestní sankce.

§ 137

Oznamování usnesení

(1) Usnesení je třeba oznámit osobě, které se přímo dotýká, jakož i osobě, která k němu dala svým návrhem podnět; usnesení soudu se oznámí též státnímu zástupci. Oznámení se děje buď vyhlášením usnesení v přítomnosti toho, jemuž je třeba usnesení oznámit, anebo doručením opisu usnesení. **Opis usnesení, kterým byla uložena majetková trestní sankce, se doručí též poškozenému, jde-li o jinou osobu než stát a je-li znám.**

(2) Má-li osoba, jíž je třeba usnesení oznámit, obhájce, popřípadě zmocněnce, stačí, že usnesení bylo vyhlášeno buď oné osobě, anebo jejímu obhájci, popřípadě zmocněnci; oznamuje-li se usnesení doručením opisu, doručí se jen obhájci, popřípadě zmocněnci. Jde-li o osobu, která není plně svéprávná nebo jejíž svéprávnost je omezena a která obhájce, popřípadě zmocněnce nemá, oznámí se usnesení jejímu zákonnému zástupci nebo opatrovníku.

(3) Oznamuje-li se však obviněnému, jehož svéprávnost je omezena, usnesení, proti němuž má stížnost, je třeba je oznámit jak jemu, tak i jeho obhájci a jeho opatrovníku. Je-li obviněný ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování ve zdravotnickém ústavu, je třeba takové usnesení oznámit jak obviněnému, tak i jeho obhájci i tehdy, je-li obviněný osobou, jejíž svéprávnost není omezena.

(4) Usnesení, jímž bylo rozhodnuto o opravném prostředku, se státnímu zástupci, osobě, které se rozhodnutí přímo dotýká, a osobě, která svým návrhem dala k usnesení podnět, vždy v opise doručí.

§ 265h

Řízení u soudu prvního stupně

(1) Nesplňuje-li dovolání nejvyššího státního zástupce nebo příslušného orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce anebo dovolání obviněného podané jeho obhájcem náležitosti obsahu dovolání podle § 265f odst. 1, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě dvou týdnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní je, že jinak bude dovolání odmítnuto podle § 265i odst. 1 písm. d).

(2) Předseda senátu soudu prvního stupně doručí opis dovolání obviněného státnímu zástupci nebo příslušnému orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce, pokud veřejnou žalobu před soudem zastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, a opis dovolání státního zástupce nebo příslušného orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce obhájci obviněného a obviněnému s upozorněním, že se mohou k dovolání písemně vyjádřit a souhlasit s projednáním dovolání v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. c)]. Jakmile lhůta k podání dovolání uplyne všem oprávněným osobám, předloží spisy Nejvyššímu soudu.

(3) Dospěje-li předseda senátu na podkladě dovolání a obsahu spisů k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí **anebo by mělo být pozastaveno nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí**, předloží bez zbytečného odkladu spisy s příslušným návrhem na takový postup Nejvyššímu soudu, který o takovém návrhu rozhodne usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisů, a nebylo-li v mezidobí již dokončeno řízení u soudu prvního stupně, vrátí mu spisy k dokončení řízení. **Vyhoví-li Nejvyšší soud návrhu, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.**

§ 265o

~~(1) Před rozhodnutím o dovolání může předseda senátu Nejvyššího soudu odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání.~~

(1) Před rozhodnutím o dovolání může předseda senátu Nejvyššího soudu odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání, anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí. Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.

(2) Je-li pro rozhodnutí o dovolání třeba objasnit nějakou okolnost, provede potřebné šetření předseda senátu Nejvyššího soudu, anebo na jeho žádost některý jiný orgán činný v trestním řízení, který je povinen mu bez zbytečného odkladu vyhovět. Pro takové šetření platí ustanovení hlavy páté. Ve zvlášť naléhavých případech lze k zajištění důkazního materiálu použít i prostředků uvedených v hlavě čtvrté. Zajistit osobu obviněného vydáním příkazu k zatčení a vzetím do vazby lze však jen tehdy, navrhne-li to nejvyšší státní zástupce nebo příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce v dovolání podaném v neprospěch obviněného a považuje-li to Nejvyšší soud za nezbytné vzhledem k závažnosti trestného činu a naléhavosti vazebních důvodů.

§ 266

(1) Proti pravomocnému rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat u Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona. Nestanoví-li zákon jinak, není proti rozhodnutí Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona přípustná.

(2) Proti výroku o trestu lze stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.

(3) Týká-li se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 více osob, lze stížnost pro porušení zákona podat také jen proti té části rozhodnutí, která se týká některé z těchto osob.

(4) Stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného proti pravomocnému rozhodnutí soudu nelze podat jen z toho důvodu, že soud postupoval v souladu s § 259 odst. 4, § 264 odst. 2, § 273 nebo § 289 písm. b).

(5) Ustanovení odstavce 4 se užije přiměřeně i na rozhodnutí soudu nebo státního zástupce učiněné v souladu s § 150 odst. 1 nebo 3.

(6) Ministr spravedlnosti může vzít zpět stížnost pro porušení zákona, kterou podal, a to až do doby, než se soud rozhodující o stížnosti pro porušení zákona odebere k závěrečné poradě. Zpětvzetí stížnosti vezme usnesením na vědomí předseda senátu tohoto soudu.

(7) Dospěje-li ministr spravedlnosti na podkladě obsahu spisu k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí **anebo by mělo být pozastaveno nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí**, navrhne Nejvyššímu soudu takový postup spolu s podáním stížnosti pro porušení zákona ve prospěch obviněného.

§ 275

(1) Byl-li zákon porušen v neprospěch obviněného, nepřekáží jeho smrt provedení řízení na podkladě stížnosti pro porušení zákona; trestní stíhání nelze tu zastavit proto, že obviněný zemřel. Byl-li zákon porušen jen v neprospěch obviněného, doba od právní moci napadeného rozhodnutí do rozhodnutí o stížnosti pro porušení zákona se do promlčecí doby nezapočítává.

(2) Nelze-li vyrozumění o veřejném zasedání doručit osobě, která rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může být přímo dotčena, stačí o konání veřejného zasedání vyrozumět jejího obhájce, popřípadě zmocněnce. Nemá-li tato osoba obhájce, popřípadě zmocněnce, je třeba jí ho k tomu účelu ustanovit. Ustanovení § 39 se tu užije obdobně.

(3) Vykonává-li se na obviněném trest odnětí svobody uložený mu původním rozsudkem a Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona výrok o tomto trestu zruší, rozhodne zároveň o vazbě. Ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g) se v řízení o stížnosti pro porušení zákona neužijí.

(4) Před rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může Nejvyšší soud odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž byla podána stížnost pro porušení zákona, **anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí. Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.** Navrhl-li odložení nebo přerušení výkonu rozhodnutí ministr spravedlnosti, Nejvyšší soud rozhodne o takovém návrhu usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisu.

§ 314f

(1) Trestní příkaz obsahuje

- a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,
- b) den a místo vydání trestního příkazu,
- c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),
- d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a uloženém trestu (§ 122 odst. 1),

- e) výrok o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení (§ 228 a § 229 odst. 1 a 2), jestliže byl nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení řádně uplatněn (§ 43 odst. 3),
- f) poučení o právu podat odpor, včetně upozornění, že v případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení, a
- g) poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li trestním příkazem ukládána majetková trestní sankce.**

~~(2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, státnímu zástupci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou. Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.~~

(2) Trestní příkaz se doručí obviněnému a státnímu zástupci. Obviněnému se doručí do vlastních rukou. Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu. Poškozenému se trestní příkaz doručí, pokud v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo pokud trestním příkazem byla uložena majetková trestní sankce a poškozený je jinou osobou než stát a je znám.

(3) Samosoudce opraví v trestním příkaze kdykoliv i bez návrhu písařské chyby a jiné zjevné nesprávnosti. Ustanovení § 131 a 133 se užijí přiměřeně.

Zajištění výkonu peněžitého trestu

§ 344a

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení peněžitého trestu, **nebo byl-li takový trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon**, může soud a v přípravném řízení státní zástupce zajistit určenou část majetku obviněného. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(2) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(3) Na rozhodování o zajištění výkonu peněžitého trestu a postup při zajištění se jinak užije § 47 odst. 4 až 6 a § 47 odst. 8 obdobně.

§ 345

Stal-li se rozsudek, jímž byl uložen trest propadnutí celého majetku nebo jeho části, vykonatelným, zašle předseda senátu organizační složce státu, které podle zvláštního zákona přísluší hospodaření s majetkem státu, opis rozsudku bez odůvodnění k provedení tohoto trestu. **Předseda senátu zároveň uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci.**

§ 347

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku, **nebo byl-li takový**

trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon, může soud a v přípravném řízení státní zástupce majetek obviněného nebo jeho určenou část zajistit. Soud zajistí majetek obviněného nebo jeho určenou část vždy, uložil-li trest propadnutí majetku rozsudkem, který dosud nenabyl právní moci. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(2) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

§ 349b

Výkon trestu propadnutí věci nebo výkon propadnutí náhradní hodnoty

Opis rozsudku **bez odůvodnění**, jímž byl vysloven trest propadnutí věci, nebo jímž bylo vysloveno propadnutí náhradní hodnoty, zašle předseda senátu organizační složce státu, které podle zvláštního zákona přísluší hospodaření s majetkem státu. **Předseda senátu zároveň uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci.** Byla-li věc, na kterou se vztahuje trest propadnutí věci anebo na kterou se vztahuje vyslovení propadnutí náhradní hodnoty, zajištěna, učiní předseda senátu opatření, aby bylo takové organizační složce svěřeno nakládání s ní, pokud taková organizační složka doposud správu zajištěné věci nebo náhradní hodnoty nevykonává.

§ 358b

Zajištění výkonu zabrání části majetku

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení zabrání části majetku, **nebo bylo-li zabrání části majetku uloženo a je třeba zajistit jeho výkon**, může soud a v přípravném řízení státní zástupce zajistit věci obviněného nebo jiné osoby, nasvědčující-li zjištěné skutečnosti tomu, že jsou splněny podmínky pro jejich zabrání podle § 102a trestního zákoníku.

(2) K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(3) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(4) Na rozhodování o zajištění výkonu zabrání části majetku a postup při zajištění se jinak použijí § 47 odst. 4 až 6 a § 47 odst. 8 obdobně. Na rozhodování o zrušení nebo omezení zajištění a na povolení provedení úkonu se zajištěným majetkem se obdobně použije § 344b.

*****

Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

§ 15

(1) Majetek uvedený v ustanovení § 10 příslušná organizační složka (§ 11) určí a sepíše neprodleně poté, kdy se o takovém majetku dozvěděla; v případě věcí, které se evidují v katastru nemovitostí, současně zajistí, aby byl proveden zápis do katastru nemovitostí. Pro účely provedení záznamu do katastru nemovitostí je písemností osvědčující příslušnost organizační složky její prohlášení o vzniku práva.

(2) Majetek uvedený v odstavci 1 není předmětem rozhodování podle ustanovení § 14 odst. 7 a je třeba jej bez zbytečného odkladu rozmístit u organizačních složek, pokud to zvláštní povaha majetku vyžaduje anebo jej tyto potřebují pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti; ustanovení § 19, 19b a 19c se podle povahy případu použijí přiměřeně. Z týchž důvodů anebo ve veřejném zájmu si může příslušná organizační složka (§ 11) majetek ponechat u sebe. V ostatních případech věci převede do vlastnictví právnických nebo fyzických osob, práva uplatní a další majetek účelně zpeněží v souladu s tímto zákonem. Se zbylým majetkem, o který neprojevily zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby, naloží postupem, který upraví prováděcí právní předpis. ~~S majetkem, který stát nabyt v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části^{28a)}, se naloží způsobem stanoveným ve zvláštním právním předpise^{28b)}.~~ **Při nakládání s majetkem, který stát nabyt v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného státu týkajícího se propadlého nebo zabraného majetku nebo věci^{28a)} nebo příkazu ke konfiskaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci^{28b)}, se příslušná organizační složka řídí postupy pro sdílení majetku podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních⁹⁷⁾ a přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci. Pokud příslušná organizační složka zašle jinému státu peněžní prostředky získané zpeněžením propadlého nebo zabraného majetku nebo věci, vyrozumí o tom orgán jiného státu příslušný ke sdílení majetku.**

(3) Pozemky, které jsou majetkem podle odstavce 1 a zároveň tvoří zemědělský půdní fond, příslušná organizační složka přednostně nabídne Státnímu pozemkovému úřadu; to neplatí v případě pozemků tvořících jeden funkční celek s obytnými a hospodářskými budovami a jinými stavbami, které neslouží zemědělské a lesní výrobě nebo s ní souvisejícímu vodnímu hospodářství. Nepřijme-li Státní pozemkový úřad nabídku do 30 dnů od jejího doručení, platí, že nemá o nabízené pozemky zájem a k pozdější akceptaci nabídky se nepřihlíží. Příslušná organizační složka dále postupuje v souladu s odstavcem 2.

(4) Majetek podle odstavce 1 vede příslušná organizační složka (§ 11) v operativní evidenci způsobem a za podmínek, které upraví prováděcí právní předpis, a to až do doby konečného naložení s majetkem; tím není dotčen postup podle ustanovení § 14 odst. 2, jde-li o nemovité věci a peněžité pohledávky. Ponechá-li si příslušná organizační složka majetek u sebe podle odstavce 2 věty druhé anebo nepodaří-li se jí s majetkem naložit konečným způsobem do 2 let poté, kdy začala plnit úkoly podle odstavce 1, operativní evidenci ukončí a postupuje podle ustanovení § 14 odst. 2; její příslušnost se pak nadále řídí podle ustanovení § 9.

^{28a)} § 460zd trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

^{28b)} § 460zj trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

^{28a)} § 124 a 285 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.

^{28b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

⁹⁷⁾ § 135, 290 a 297l zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 16

(1) Se spornými nároky třetích osob k majetku, který stát nabyt způsoby uvedenými v ustanovení § 13 tohoto zákona, odkáže příslušná organizační složka (§ 11) tyto osoby na soud. Současně je vyzve, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy prokázaly, že svůj nárok u soudu uplatnily. Byla-li podána žaloba, vyčká právní moci rozhodnutí soudu. V případě marného uplynutí této lhůty pokračuje organizační složka v postupu podle ustanovení § 15 odst. 2 tohoto zákona; možnost následného uplatnění nároků třetích osob u soudu tím není dotčena.

(2) Nabude-li stát v důsledku výroku, jímž soud uložil trest propadnutí majetku nebo ochranné opatření zabránění části majetku²⁹⁾, věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo jiné osoby, jejíž část majetku byla zabráněna, nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený nebo tato osoba povinná pečovat²⁹⁾, a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí³⁰⁾, příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku nebo ochranné opatření zabránění části majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, a jde-li o věci nebo prostředky, které byly prováděním trestu propadnutí majetku postiženy teprve později, po uplynutí jednoho měsíce od doby, kdy k postižení došlo. Byla-li v uvedených lhůtách žádost o vynětí podána, vyčká právní moci rozhodnutí o této žádosti.

~~(3) Nabude-li stát majetek v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části^{28a)}, příslušná organizační složka (§ 11) naloží s tímto majetkem až po uplynutí 3 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu nebo i před uplynutím této lhůty, byla-li podle zvláštního právního předpisu^{31a)} soudem vyrozuměna, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části. Byla-li však organizační složka v uvedené lhůtě vyrozuměna soudem o tom, že jej jiný členský stát Evropské unie informoval o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části, naloží s ním až po doručení rozhodnutí soudu vydaného ohledně dotčeného majetku na základě informace jiného členského státu Evropské unie^{31b)}.~~

(3) Nabude-li stát majetek v důsledku rozhodnutí soudu uvedeného v § 15 odst. 2 větě páté, naloží příslušná organizační složka (§ 11) s tímto majetkem až po uplynutí 3 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu nebo i před uplynutím této lhůty, byla-li podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních^{31a)} vyrozuměna, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části. Byla-li však organizační složka v uvedené lhůtě vyrozuměna o tom, že jiný stát informoval o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části, naloží s ním až po doručení rozhodnutí soudu vydaného ohledně dotčeného majetku na základě informace jiného státu^{31b)}.

(4) Pokud Nejvyšší soud vyrozumí příslušnou organizační složku (§ 11) o tom, že rozhodl o pozastavení nakládání s věcí, která propadla nebo byla zabráněna na základě trestní sankce uložené v trestním řízení, nebo že takové pozastavení nařídil anebo že takový postup nařídil předseda senátu Nejvyššího soudu, neboť se v dané trestní věci vede řízení o mimořádném opravném prostředku, učiní příslušná organizační složka (§ 11) neprodleně všechna potřebná opatření k tomu, aby s věcí nebylo dále nakládáno způsobem, který by znemožnil její případné vrácení původnímu vlastníku. Není-li to možné, zejména z důvodu, že věc již byla převedena do vlastnictví jiné osoby, příslušná organizační složka o tom vyrozumí Nejvyšší soud.

²⁵⁾ Například zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

²⁹⁾ § 66 a 102a trestního zákoníku.

³⁰⁾ § 346 odst. 1 a § 358a trestního řádu.

^{31a)} § 460zi odst. 5 trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

^{31b)} § 460zi odst. 4 trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

^{31a)} § 134a odst. 4, § 289 odst. 5 a § 297h odst. 5 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{31b)} § 134a odst. 3, § 289 odst. 4 a § 297h odst. 3 a 4 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

*****

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

§ 88a

(1) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému náhradní opatření za vazbu, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy IV dílů 2 a 3 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo rozhodnuto o ponechání obviněného mladistvého na svobodě nebo o jeho propuštění z vazby za současného nahrazení vazby zárukou, slibem, dohledem probačního úředníka nebo předběžným opatřením podle trestního řádu nebo jeho umístěním v péči důvěryhodné osoby podle tohoto zákona.

(2) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy VI dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo uloženo peněžité opatření, nebo kterým byl nařízen podmíněně odložený výkon peněžitého opatření anebo kterým bylo rozhodnuto o povinnosti odsouzeného mladistvého k náhradě nákladů trestního řízení ve prospěch státu, jakož i rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, kterým byla mladistvému v trestním řízení uložena pořádková pokuta.

(3) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému propadnutí nebo zabrání majetku nebo věcí, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy VII ~~dílu 2~~ **dílu 1 oddílu 2** zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo uloženo

- a) trestní opatření propadnutí věci,
- b) propadnutí náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti,
- c) ochranné opatření zabrání věci nebo ochranné opatření zabrání části majetku, nebo
- d) zabrání náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti.

(4) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému sankci spojenou se zbavením osobní svobody, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy VIII dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým

- a) bylo uloženo trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody nebo bylo rozhodnuto o výkonu jeho zbytku, včetně případů, kdy bylo rozhodnuto o výkonu podmíněně odloženého trestního opatření odnětí svobody,
- b) bylo rozhodnuto o výkonu náhradního trestního opatření odnětí svobody za nevykonané trestní opatření domácího vězení,
- c) bylo na trestní opatření odnětí svobody přeměněno nevykonané peněžitě trestní opatření nebo trestní opatření obecně prospěšných prací, nebo
- d) byla uložena zabezpečovací detence, ústavní ochranné léčení nebo ochranná výchova.

(5) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému sankci nespojenou se zbavením osobní svobody, dohled nebo omezení anebo povinnosti, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy IX dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým byl mladistvému, vůči němuž bylo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření, jemuž byl podmíněně odložen výkon trestního opatření odnětí svobody nebo který byl podmíněně propuštěn z výkonu trestního opatření odnětí svobody, uložena dohled probačního úředníka, povinnost podrobit se probačnímu programu, výchovná povinnost nebo výchovné omezení, a pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo mladistvému uloženo trestní opatření domácího vězení, obecně prospěšných prací, zákazu činnosti, zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce nebo ambulantní ochranné léčení.

(6) Při výkonu rozhodnutí jiného členského státu směřujícího vůči mladistvému, jež bylo uznáno postupem podle části páté hlav IV, VI, VIII a IX zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, se postupuje podle tohoto zákona a podle trestního řádu.

*****

Změna zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení

§ 2

Obecná opatření

(1) Soud, který rozhodl o zajištění majetku (dále jen „zajištění“), učiní všechny úkony nezbytné k výkonu takového rozhodnutí, a to i před nabytím jeho právní moci. ~~Rozhodnutí o zajištění doručí orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění, a poté, co orgán nebo osoba provedou zajištění, i osobě, jíž byla věc zajištěna.~~ **Zkrácené rozhodnutí o zajištění bez odůvodnění neprodleně doručí orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění.** Současně soud orgán nebo osobu příslušnou k provedení zajištění vyzve, aby, pokud zjistí, že se s majetkem, který byl zajištěn, nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily. **Poté, co tento orgán nebo osoba provedou zajištění, soud doručí rozhodnutí o zajištění osobě, které byla věc zajištěna.**

(2) Soud, který rozhodl o zajištění, o tomto rozhodnutí vyrozumí osoby a orgány, o nichž je mu známo, že mají k zajištěnému majetku předkupní nebo jiné právo nebo vedou řízení, ve kterém byl omezen výkon práva se zajištěným majetkem nakládat. Bylo-li zajištěno majetkové právo a nejde-li o pohledávku na účtu vůči bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného, soud doručí ~~usnesení o zajištění~~ **zkrácené rozhodnutí**

o zajištění bez odůvodnění také dlužníkovi obviněného a uloží mu, aby odpovídající plnění odevzdal do jeho úschovy nebo na jiné jím určené místo. Složením předmětu plnění do úschovy nebo na jiné určené místo dlužník svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní.

(3) Považuje-li to soud, který rozhodl o zajištění, za potřebné pro dosažení účelu zajištění, vyrozumí o zajištění také jiné orgány a osoby, které mají na základě zvláštních právních předpisů uloženou evidenční, dohledovou nebo jinou povinnost ve vztahu k zajištěnému majetku nebo jeho vlastníku anebo držiteli, a zároveň je vyzve k tomu, aby mu, pokud zjistí, že je se zajištěným majetkem nakládáno tak, že hrozí zmaření účelu jeho zajištění, tuto skutečnost neprodleně oznámily; tyto orgány a osoby jsou povinny takové výzvě vyhovět. Soud, který rozhodl o zajištění podílu v obchodní korporaci, o této skutečnosti vyrozumí po právní moci takového rozhodnutí také obchodní korporaci. Byl-li podle katastrálního zákona podán návrh na zápis práva k nemovité věci do katastru nemovitostí na základě právního jednání, kterým obviněný nakládá s nemovitou věcí, před vydáním usnesení o jejím zajištění a dosud o něm nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, ztrácí podaný návrh své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o jejím zajištění.

(4) Je-li k převodu nebo ke zřízení práva k zajištěnému majetku nutný zápis do evidence vedené podle zvláštních právních předpisů, lze po vyrozumění provedeném podle odstavce 3 takový zápis na základě právního jednání osoby, již byl majetek zajištěn, provést jen s předchozím souhlasem soudu, který o zajištění rozhodl.

§ 8

Zjišťování nemovitých věcí

(1) Jakmile se soud dozví, že obviněný je vlastníkem nemovité věci, na kterou se má vztahovat nebo vztahuje zajištění, ověří tuto skutečnost v katastru nemovitostí prostřednictvím dálkového přístupu. ~~Opis usnesení o zajištění~~ **zkráceného usnesení o zajištění bez odůvodnění** soud zašle příslušnému katastrálnímu úřadu, a pokud to není zřejmé z usnesení, oznámí mu jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a trvalý nebo jiný pobyt obviněného, nebo je-li jím právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo osoby, a pokud zajištění nepostihuje veškerý majetek obviněného, označí nemovitou věc, jíž se zajištění týká.

(2) Na základě příkazu k ohledání nemovité věci vydaného soudem a v přípravném řízení soudcem na návrh státního zástupce může soud nebo státní zástupce anebo na základě jejich pokynu policejní orgán provést ohledání nemovité věci a jejího příslušenství za účelem zjištění stavu nemovité věci a posouzení účelnosti jejího zajištění. Orgán činný v trestním řízení provádějící ohledání nemovité věci uvědomí o době a místě ohledání vlastníka nemovité věci nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovité věci práva. Tyto osoby jsou povinny prohlídku nemovité věci a jejího příslušenství umožnit. Orgán provádějící ohledání k němu může přibrat osoby, jejichž účast při ohledání je potřebná, zejména pro účely ocenění nemovité věci. Je-li při ohledání nemovité věci zjištěna movitá věc anebo stroj nebo jiné upevněné zařízení, které jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelné, u nichž jsou dány důvody pro jejich zajištění, lze je zajistit ponecháním na místě i bez vydání příkazu k prohlídce obydlí nebo prohlídce jiných prostor a pozemků; přitom se postupuje obdobně podle § 6 odst. 1 až 3.

(3) O nabytí právní moci usnesení o zajištění nemovité věci soud vyrozumí příslušný katastrální úřad.

*****

Změna trestního zákoníku

§ 66

Propadnutí majetku

(1) Soud může vzhledem k okolnostem spáchaného trestného činu a poměrům pachatele uložit trest propadnutí majetku, odsuzuje-li pachatele k výjimečnému trestu anebo odsuzuje-li jej za zvláště závažný zločin, jímž pachatel pro sebe nebo pro jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch.

(2) Bez podmínek odstavce 1 může soud uložit trest propadnutí majetku pouze v případě, že trestní zákon uložení tohoto trestu za spáchaný zločin dovoluje; jako samostatný trest může být trest propadnutí majetku uložen, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba.

(3) Propadnutí majetku postihuje celý majetek odsouzeného nebo tu jeho část, kterou soud určí; propadnutí se však nevztahuje na prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený podle zákona povinen pečovat.

(4) Výrokem o propadnutí majetku zaniká společné jmění manželů.

(5) Propadlý majetek připadá státu. **Zástavní práva k propadlému majetku nezanikají.**

§ 70

Propadnutí věci

(1) Soud uloží trest propadnutí věci, která je bezprostředním výnosem z trestné činnosti.

(2) Soud může uložit trest propadnutí věci,

a) která je nástrojem trestné činnosti, nebo

b) která je zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti, pokud hodnota věci tvořící bezprostřední výnos z trestné činnosti není ve vztahu k hodnotě věci tvořící zprostředkovaný výnos z trestné činnosti zanedbatelná.

(3) Trest propadnutí věci může soud uložit, jen jde-li o věc náležející pachateli.

(4) Drží-li pachatel v rozporu s jiným právním předpisem věc uvedenou v odstavci 2, ve vztahu k níž je možno uložit propadnutí věci, uloží mu soud vždy i tento trest.

(5) Před právní mocí rozhodnutí platí zákaz zcizení propadlé věci, který zahrnuje i zákaz jiných dispozic směřujících ke zmaření trestu propadnutí věci.

(6) Propadlá věc připadá státu. **Zástavní práva k propadlé věci nezanikají.**

§ 71

Propadnutí náhradní hodnoty

(1) Jestliže pachatel věc, kterou soud mohl prohlásit za propadlou podle § 70, před uložením trestu propadnutí věci zničí, poškodí nebo jinak znehodnotí, zcizí, učiní neupotřebitelnou, odstraní nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, nebo jinak její propadnutí

zmaří, může mu soud uložit propadnutí náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci. Hodnotu věci, kterou soud mohl prohlásit za propadlou, může soud stanovit na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku.

(2) Je-li věc, byť i jen zčásti, znehodnocena, učiněna neupotřebitelnou nebo odstraněna, může soud uložit propadnutí náhradní hodnoty vedle propadnutí věci podle § 70.

(3) Propadlá náhradní hodnota připadá státu. **Zástavní práva k propadlé náhradní hodnotě nezanikají.**

§ 104

Účinek zabrání

(1) Zabraná věc, zabraná část majetku, zabraná náhradní hodnota, zabraný spis nebo zařízení připadá státu; **zástavní práva k nim nezanikají.**

(2) Ustanovení § 70 odst. 5 se přiměřeně užije pro uložení zabrání věci, zabrání části majetku a pro uložení povinnosti podle § 101 odst. 5; zákaz zcizení zde platí až do splnění povinnosti podle § 101 odst. 4, a nebyla-li tato povinnost splněna, až do právní moci rozhodnutí o zabrání věci (§ 101 odst. 5).

*****

Změna zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení

ČÁST PRVNÍ

POUŽITÍ PENĚŽNÍCH PROSTŘEDKŮ Z MAJETKOVÝCH TRESTNÍCH SANKCÍ

Hlava I

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

~~Tento zákon upravuje způsob nakládání s peněžními prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení.~~

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje způsob nakládání s peněžními prostředky z majetkových trestních sankcí uložených

- a) v České republice v trestním řízení vedeném orgány České republiky,
- b) v jiném členském státu Evropské unie (dále jen „jiný členský stát“), pokud byly uznány a vykonány na území České republiky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady

(EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, nebo

- c) **ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku (dále jen „Spojené království“), pokud byly uznány a vykonány na území České republiky na základě Dohody o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku na straně druhé ze dne 30. dubna 2021 (dále jen „Dohoda mezi Unií a Spojeným královstvím“).**

§ 2

Vymezení pojmů

(1) ~~Majetkovou trestní sankcí se pro účely tohoto zákona rozumí sankce uložená podle trestního zákona v trestním řízení o trestném činu, kterým pachatel způsobil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu anebo jím získal bezdůvodné obohacení, s výjimkou sankce uložené rozhodnutím cizího státu, které bylo na území České republiky uznáno, za podmínky, že soud o uložení takové sankce rozhodl trestním příkazem, v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání, do něhož si rozhodnutí o jejím uložení vyhradil podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, a to:~~

- a) trest propadnutí majetku,
- b) peněžitý trest a peněžité opatření (dále jen „peněžitý trest“),
- c) trest propadnutí věci a trestní opatření propadnutí věci (dále jen „trest propadnutí věci“),
- d) propadnutí náhradní hodnoty,
- e) ochranné opatření zabrání části majetku,
- f) ochranné opatření zabrání věci a
- g) zabrání náhradní hodnoty.

(2) Majetkovou trestní sankcí se rozumí také majetková sankce uložená rozhodnutím soudu jiného členského státu uznaným na území České republiky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo uložená ve Spojeném království rozhodnutím uznaným na území České republiky na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, pokud trestným činem, v důsledku jehož spáchání byla uložena majetková sankce, pachatel způsobil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu anebo jím získal bezdůvodné obohacení. Ostatní majetkové sankce uložené rozhodnutím soudu cizího státu, které bylo na území České republiky uznáno, se za majetkovou trestní sankci pro účely tohoto zákona nepovažují.

~~(2) (3) Majetkovým nárokem se pro účely tohoto zákona rozumí nárok poškozeného na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, které pachatel na úkor poškozeného získal. Majetkovou škodou, jež byla poškozenému způsobena trestným činem zanedbání povinné výživy, se pro účely tohoto zákona rozumí i dlužné výživné.~~

~~(3) (4) Oprávněnou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí poškozený, s výjimkou státu,~~

- a) ~~který v trestním řízení, ve kterém byla pravomocně uložena majetková trestní sankce nebo ve kterém si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného~~

- ~~zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, uplatnil majetkový nárok a tento nárok mu byl přiznán rozhodnutím soudu vydaným v trestním řízení, které nabylo právní moci a je vykonatelné,~~
- b) ~~který v trestním řízení, ve kterém byla pravomocně uložena majetková trestní sankce nebo ve kterém si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, uplatnil majetkový nárok a byl s tímto nárokem, byť jen zčásti, pravomocným rozhodnutím soudu vydaným v trestním řízení odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, a do 60 dnů od právní moci takového rozhodnutí ohledně tohoto majetkového nároku podal návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních,~~
- c) o jehož majetkovém nároku pravomocně rozhodl soud v řízení ve věcech občanskoprávních, pokud v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, byla uložena majetková trestní sankce ~~nebo si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, nebo~~
- d) vůči němuž má pachatel pravomocným a vykonatelným rozhodnutím soudu v řízení ve věcech občanskoprávních stanovenou výši vyživovací povinnosti, pokud v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy byla pravomocně uložena majetková trestní sankce-, **nebo**
- e) **kterému byl rozhodnutím jiného státu přiznán majetkový nárok, pokud v jiném státu byla v souvislosti s trestným činem, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, uložena majetková trestní sankce podle odstavce 2.**

§ 3

Zvláštní účet a jeho příjmy

(1) Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) zřídí zvláštní účet určený k zasílání peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (dále jen „zvláštní účet“) a číslo zvláštního účtu zveřejní na svých internetových stránkách.

(2) Příjmy zvláštního účtu tvoří za podmínek stanovených tímto zákonem peněžní prostředky získané

- a) výkonem majetkových trestních sankcí a
- b) zpeněžením věcí, které propadly nebo byly zabráný v trestním řízení, organizační složkou státu, která s nimi začala hospodařit podle § 15 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích (dále jen „organizační složka“), po odečtení nákladů vynaložených organizační složkou při hospodaření s těmito věcmi na tyto věci nebo v souvislosti s nimi do doby jejich zpeněžení a po odečtení nákladů na jejich zpeněžení.

(3) Ten, kdo zasílá peněžní prostředky uvedené v odstavci 2 na zvláštní účet, označí platbu tak, aby z jejího označení bylo zřejmé, z jakého trestního řízení peněžní prostředky pocházejí (dále jen „označené trestní řízení“). Způsob označení platby peněžních prostředků ministerstvo zveřejní na svých internetových stránkách.

Hlava II

Nakládání s majetkem získaným výkonem majetkové trestní sankce

....

§ 6

Zpeněžení věci propadlé nebo zabrané v trestním řízení

(1) Jinou věc než uvedenou v § 5, která propadla nebo byla zabráná na základě majetkové trestní sankce, organizační složka zpeněží postupem podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Ustanovení zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích upravující odchylný postup než ten, který se týká zpeněžení věci, se nepoužijí.

(2) Postup podle odstavce 1 se nepoužije, jde-li o věc, která je podle odstavce 3 vyloučena z povinnosti zpeněžení, nebo o věc neprodejnou; za věc neprodejnou se pro účely tohoto zákona považuje věc, kterou se nepodaří zpeněžit do ~~1 roku~~ **2 let** poté, kdy k ní organizační složka začala plnit své úkoly podle § 15 odst. 1 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. **Tato lhůta neběží po dobu, po kterou bylo nakládání s věcí pozastaveno Nejvyšším soudem z důvodu probíhajícího dovolacího řízení nebo řízení o stížnosti pro porušení zákona v dané trestní věci, a rovněž po dobu, po kterou probíhá jiné soudní řízení, jehož výsledek je rozhodný pro další nakládání s věcí.**

(3) Povinnost zpeněžit věc podle odstavce 1 se nevztahuje na

- a) věc, jejíž povaha zpeněžení neumožňuje,
- b) věc, která ohrožuje život, zdraví, bezpečnost osob nebo majetku anebo veřejnou bezpečnost a pořádek, zejména omamnou nebo psychotropní látku, prekursor, jed, radioaktivní materiál, zbraň, střelivo, munici a výbušninu,
- c) věc, kterou si organizační složka ponechá pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti; **jde-li o věc, která propadla nebo byla zabráná na základě majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2, lze si věc ponechat pouze v případě, že k tomu jiný členský stát udělil souhlas podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805,**
- d) věc muzejní, galerijní nebo archivní hodnoty, věc prohlášenou za kulturní památku, předmět kulturní hodnoty, sbírku muzejní povahy a sbírkový předmět, neperiodickou publikaci a periodický tisk, pokud je zapotřebí ponechat takovou věc z důvodu veřejného zájmu nebo její zvláštní povahy ve vlastnictví státu, nebo
- e) bezcennou věc.

(4) Má-li organizační složka pochybnosti, zda se jedná o věc uvedenou v odstavci 3 písm. d), vyžádá si stanovisko Ministerstva kultury; v případě archiválií Ministerstva vnitra a v případě věcí muzejní a galerijní hodnoty vojenského charakteru Ministerstva obrany. Stanovisko musí být vydáno do 30 dnů od doručení žádosti.

(5) Peněžní prostředky získané zpeněžením věci přijme organizační složka na svůj účet cizích prostředků. Částku ve výši nákladů, které vynaložila při hospodaření s takovou věcí na tuto věc nebo v souvislosti s ní do doby jejího zpeněžení, a nákladů na její zpeněžení převede na příjmový účet státního rozpočtu pro ni zřízený a zbylou část peněžních prostředků neprodleně převede na zvláštní účet.

(6) S věcí uvedenou v odstavci 3 a s neprodejnou věcí organizační složka naloží způsobem uvedeným v zákonu o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

(7) Organizační složka neprodleně uvědomí ministerstvo o skutečnosti, že na zvláštní účet zaslala všechny peněžní prostředky získané zpeněžením věci z označeného trestního řízení, nebo o skutečnosti, že žádné peněžní prostředky na zvláštní účet nezašle, neboť propadlou nebo zabranou věc pocházející z označeného trestního řízení nelze zpeněžit z důvodů uvedených v odstavci 3, nebo jde o věc neprodejnou. Organizační složka vyrozumí ministerstvo i o jiné skutečnosti týkající se propadlé nebo zabrané věci, která je významná pro řízení o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby.

§ 7

Výdaje zvláštního účtu

(1) Peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v označeném trestním řízení, které byly zaslány na zvláštní účet, se při splnění podmínek stanovených tímto zákonem v níže uvedeném pořadí užijí

- a) k uspokojení majetkových nároků oprávněných osob, jejichž majetkové nároky vznikly v důsledku spáchání trestného činu, o němž se vedlo označené trestní řízení, a
- b) ke sdílení s jiným členským státem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo se Spojeným královstvím na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, jde-li o peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí podle § 2 odst. 2, a**
- ↳ c) ve výši stanovené tímto zákonem pro Probační a mediační službu na poskytování pomoci obětem trestných činů.

(2) Zbylé peněžní prostředky jsou příjmem státního rozpočtu.

Hlava III

Uspokojení majetkových nároků oprávněných osob ve vnitrostátních případech

§ 8

Žádost o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby

(1) Ministerstvo uspokojí majetkový nárok oprávněné osoby způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem na základě její žádosti. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 4 písm. a), c) nebo d) žádost podá do 60 dnů od nabytí právní moci ~~trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem~~ **výroku o vině, výroku o majetkové trestní sankci a, nejde-li o oprávněnou osobu uvedenou v § 2 odst. 4 písm. d), výroku o majetkovém nároku poškozeného uvedeného v rozhodnutí soudu vydaném** v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok, jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 4 písm. b) žádost podá do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok, jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

(2) V žádosti je třeba kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem uvést

- a) výši majetkového nároku, jehož uspokojení je požadováno ze zvláštního účtu, a
- b) skutečnost, zda mají být peněžní prostředky oprávněné osobě vyplaceny formou poštovní poukázky, nebo mají být zaslány na účet, jehož číslo je v žádosti uvedeno, a.

e) skutečnost, že si soud vyhradil rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce do veřejného zasedání.

~~(3) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. a) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. b) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. c) k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a není-li to zřejmé z uvedených rozhodnutí, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a výši tohoto majetkového nároku. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. d) k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy, a není-li to zřejmé z rozsudku nebo trestního příkazu, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem zanedbání povinné výživy a výši tohoto majetkového nároku.~~

~~(4) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. b), která v případě, že jí bude přiznán její majetkový nárok v řízení ve věcech občanskoprávních, zamýšlí podat žádost o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu, je povinna nejpozději do 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty uvedené v § 2 odst. 3 písm. b) doložit, že ve lhůtě uvedené v § 2 odst. 3 písm. b) podala návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních ohledně svého majetkového nároku, a připojit kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým byla s tímto majetkovým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních; pokud nesplní některou z těchto povinností ve stanovené lhůtě, právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva zaniká. Jestliže následně nastanou skutečnosti, v jejichž důsledku oprávněná osoba uvedená ve větě první předpokládanou žádost podat nemůže nebo ji již podat nezamýšlí, je povinna o tom ministerstvo neprodleně vyrozumět.~~

(3) Oprávněná osoba k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného o trestném činu, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena majetková trestní sankce. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. a) až c) k žádosti připojí též kopii pravomocného rozhodnutí soudu, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. d) k žádosti připojí též kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla odsouzenému stanovena výše vyživovací povinnosti. Oprávněná osoba k žádosti připojí i další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a výši tohoto majetkového nároku, není-li to zřejmé z uvedených rozhodnutí. Pokud oprávněná osoba nemůže ve lhůtě uvedené v odstavci 1 přiložit k žádosti některou z požadovaných příloh z důvodů na ní nezávislých, vyrozumí o tom ministerstvo a tuto přílohu zašle, jakmile to bude možné.

(4) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. b), která v případě, že jí bude přiznán její majetkový nárok v řízení ve věcech občanskoprávních, zamýšlí podat žádost o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu, je povinna nejpozději do 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty uvedené v § 2 odst. 4 písm. b) doložit, že ve lhůtě uvedené v § 2 odst. 4 písm. b) podala návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních ohledně svého majetkového nároku; pokud nesplní tuto povinnost ve stanovené lhůtě,

právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva zaniká. Oprávněná osoba zároveň připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým byla s tímto majetkovým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních; pokud tak nemůže učinit v uvedené lhůtě z důvodů na ní nezávislých, vyrozumí o tom ministerstvo a kopii rozhodnutí zašle, jakmile to bude možné. Jestliže následně nastanou skutečnosti, v jejichž důsledku oprávněná osoba uvedená ve větě první předpokládanou žádost podat nemůže nebo ji již podat nezamýšlí, je povinna o tom ministerstvo neprodleně vyrozumět.

(5) Žadatel je povinen neprodleně vyrozumět ministerstvo o skutečnostech, které mohou mít vliv na posouzení žádosti o uspokojení majetkového nároku žadatele, zejména o skutečnosti, že uplatněný majetkový nárok byl zcela nebo zčásti uspokojen jiným způsobem, a o rozsahu, v jakém se tak stalo.

§ 9

Řízení o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby

(1) Ministerstvo žadateli písemně potvrdí přijetí žádosti a poučí jej o skutečnostech uvedených v odstavcích 3 a 4.

(2) Ministerstvo řízení přeruší, je-li mezi oprávněnými osobami osoba uvedená v § 8 odst. 4, až do doby, kdy tato osoba podá žádost, nebo vyrozumí ministerstvo, že ji nepodá, popřípadě se ministerstvo dozví, že uplynula lhůta stanovená této osobě pro podání žádosti. **Ministerstvo řízení také přeruší, pokud oprávněná osoba z důvodů na ní nezávislých nepřipojila k žádosti některou z požadovaných příloh, až do doby, než oprávněná osoba tuto přílohu zašle. Pokud důvod, který bránil připojení přílohy k žádosti, odpadl a oprávněná osoba přílohu nedoplní ani po opakované výzvě, ministerstvo řízení zastaví.**

(3) Ministerstvo vydá rozhodnutí nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy uplynula lhůta stanovená v § 8 odst. 1 pro podání žádosti oprávněné osobě uvedené v § 2 odst. 3 ~~písm. a)~~ **nebo e) 4 písm. a), c) nebo d)**. Je-li mezi oprávněnými osobami osoba uvedená v § 8 odst. 4, jejíž nárok nezanikl, počíná lhůta pro vydání rozhodnutí běžet ode dne, kdy tato oprávněná osoba podala žádost, nebo vyrozuměla ministerstvo, že ji nepodá, popřípadě ode dne, kdy se ministerstvo dozvědělo, že uplynula lhůta stanovená této osobě pro podání žádosti. Pokud den uvedený ve větě první nebo druhé předchází dni, kdy jsou na zvláštní účet připsány první peněžní prostředky z majetkové trestní sankce uložené v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání oprávněné osobě vznikl její majetkový nárok, běží lhůta pro vydání rozhodnutí až ode dne jejich připsání na zvláštní účet.

(4) Jsou-li peněžní prostředky z označeného trestního řízení na zvláštní účet zasílány po částech, ministerstvo rozhodne o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby z peněžních prostředků uložených v době vydání rozhodnutí na zvláštním účtu ve lhůtě uvedené v odstavci 3 a o uspokojení z dalších peněžních prostředků rozhodne vždy do 90 dnů od jejich připsání na zvláštní účet. Byl-li v označeném trestním řízení uložen peněžitý trest a bylo-li povoleno jeho splácení po částkách, ministerstvo rozhodne o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby ze splátek uložených v době vydání rozhodnutí na zvláštním účtu ve lhůtě uvedené v odstavci 3 a o uspokojení z dalších splátek rozhodne vždy do 90 dnů od připsání 3 splátek na zvláštní účet.

§ 11

Přechod majetkového nároku na stát

(1) Zasláním peněžních prostředků na účet oprávněné osoby nebo vyplacením peněžních prostředků oprávněné osobě formou poštovní poukázky přechází majetkový nárok oprávněné osoby vůči pachateli na stát, a to ve výši poskytnutého peněžitého plnění, popřípadě sníženého podle § 10 odst. 7. Bylo-li rozhodnutí, na jehož základě byly peněžní prostředky oprávněné osobě zaslány na účet nebo vyplaceny, zrušeno, majetkový nárok přechází na stát v rozsahu peněžitého plnění náležejícího oprávněné osobě na základě nového rozhodnutí ve věci; peněžní prostředky, které stát v mezidobí od pachatele získal nad rámec nově přešlého majetkového nároku, je povinen pachateli neprodleně vrátit. Majetkový nárok přešlý na stát uplatňuje vůči pachateli ministerstvo. O těchto skutečnostech ministerstvo vyrozumí pachatele, včetně výše majetkového nároku, který na stát přešel.

(2) Přešel-li majetkový nárok oprávněné osoby na stát podle odstavce 1 a oprávněná osoba přijala od pachatele plnění ze stejného důvodu s tím, že součet peněžních prostředků přijatých oprávněnou osobou od ministerstva a pachatele převyšuje výši jejího majetkového nároku, je oprávněná osoba povinna nejpozději do 15 dnů ode dne zjištění této skutečnosti nebo ode dne výzvy učiněné ministerstvem peněžní prostředky ve výši, v jaké je přijala neoprávněně, vrátit ~~na zvláštní účet~~ **ministerstvu**. Pachatel svůj dluh v rozsahu poskytnutého plnění splní, i když jej poskytl osobě, jejíž majetkový nárok již přešel zcela nebo zčásti na stát.

Hlava IV

Uspokojení nároků oprávněných osob v přeshraničních případech

Díl 1

Uspokojení nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené jiným členským státem a uznané v České republice

§ 11a

(1) Podkladem pro uspokojení nároků oprávněné osoby uvedené v § 2 odst. 4 písm. e) je rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci a informace jiného členského státu o tom, že rozhodl o přiznání majetkového nároku poškozenému. Pokud obdržená informace není dostatečná pro účely uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo požádá soud, který mu informaci zaslal, aby vyzval jiný členský stát k jejímu doplnění.

(2) Pokud jiný členský stát v informaci uvedl, že řízení o majetkovém nároku poškozeného v jiném členském státě dosud nebylo skončeno, ministerstvo vyčká do doby obdržení informace o výsledku takového řízení.

§ 11b

(1) Ministerstvo zašle příslušnému orgánu jiného členského státu peněžní prostředky ze zvláštního účtu ve výši odpovídající výši majetkového nároku oprávněné osoby, který jí byl přiznán rozhodnutím jiného členského státu. Peněžní prostředky přepočte na měnu jiného členského státu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(2) Nepostačují-li peněžní prostředky k úplnému uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo je zašle ve výši, v jaké byly získány výkonem majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2. Pokud jsou peněžní prostředky z více majetkových trestních sankcí zasílány na zvláštní účet postupně, ministerstvo zašle každou jednotlivou částku příslušnému orgánu jiného členského státu bez zbytečného odkladu od jejího připsání na zvláštní účet.

(3) O zaslání peněžních prostředků nebo jejich části a dalších skutečnostech důležitých z hlediska uspokojení nároku oprávněné osoby, zejména zda již byly výkonem majetkové trestní sankce získány všechny peněžní prostředky nebo jen jejich část, ministerstvo neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(4) Pokud nebyly z majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2 získány žádné peněžní prostředky, ministerstvo o tom vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(5) Pokud se ministerstvo dozví, že v mezidobí došlo k úplnému nebo částečnému uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, vyrozumí o tom příslušný orgán jiného členského státu a dotáže se jej, zda a v jaké výši mu má získané peněžní prostředky zaslat.

Díl 2

Uspokojení majetkových nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené v České republice a uznané v jiném členském státu

§ 11c

(1) Ministerstvo neprodleně vyrozumí soud, který uložil majetkovou trestní sankci týkající se peněžních prostředků nebo věci, které se nacházejí na území jiného členského státu, pro který je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, o tom, že

- a) existuje oprávněná osoba podle tohoto zákona, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezaniklo,
- b) právo oprávněné osoby na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu podle tohoto zákona zaniklo, oprávněná osoba nepožádala o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu nebo oprávněná osoba uspokojila svůj majetkový nárok zcela nebo zčásti jiným způsobem a
- c) nabylo právní moci rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení o nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení; k tomuto vyrozumění přiloží kopii pravomocného rozhodnutí.

(2) Ministerstvo přepočte peněžní prostředky zaslané jiným členským státem na zvláštní účet na české koruny podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(3) Není-li v odstavcích 1 a 2 stanoveno jinak, postupuje se obdobně podle § 8 až 11.

Díl 3

Uspokojení nároků oprávněných osob na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím

§ 11d

Uspokojení nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené ve Spojeném království a uznané v České republice

(1) Podkladem pro uspokojení nároků oprávněné osoby uvedené v § 2 odst. 4 písm. e) je rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí a informace od příslušného orgánu Spojeného království o tom, že bylo rozhodnuto o přiznání majetkového nároku poškozenému.

(2) Ministerstvo postupuje obdobně podle § 11b.

§ 11e

Uspokojení majetkových nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené v České republice a uznané ve Spojeném království

(1) Ministerstvo přepočte peněžní prostředky zasláné příslušným orgánem Spojeného království na zvláštní účet na české koruny podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(2) Ustanovení § 8 až 11 se použijí obdobně.

Hlava V

Společná ustanovení

§ 12

Peněžní prostředky na poskytování pomoci obětem trestných činů

(1) Z peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v označeném trestním řízení zbývajících na zvláštním účtu po uspokojení majetkových nároků oprávněných osob náleží pro účel uvedený v § 7 odst. 1 písm. b) c) 2 % Probační a mediační službě; uvedená částka se zaokrouhlí v celých korunách nahoru.

(2) Ministerstvo ponechá na zvláštním účtu ve stanoveném označení peněžní prostředky ve výši odpovídající částkám vypočteným podle odstavce 1 a zbylé peněžní prostředky odvede do státního rozpočtu ve lhůtě stanovené rozpočtovými pravidly.

(3) Ministerstvo převede Probační a mediační službě peněžní prostředky uvedené v odstavci 1 souhrnně ze všech dotčených trestních řízení vždy ke dni 31. ledna kalendářního roku zpětně za předcházející kalendářní rok; částka nižší než 1 000 Kč se nepřevádí a je příjmem státního rozpočtu.

(4) Z peněžních prostředků z majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2 zbývajících na zvláštním účtu po odečtení části peněžních prostředků, která má být zaslána do jiného členského státu nebo do Spojeného království podle § 11b nebo 11d, ministerstvo zašle jejich část sdílenou podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních¹⁾ příslušnému orgánu jiného státu a vyrozumí jej o této skutečnosti. Ohledně zbylých peněžních prostředků se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 3.

---

¹⁾ § 135 odst. 2 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.